Nr. 106. Sobota, 10 Maja 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10 hal.**, pocztą **16 hal.** — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **10**. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	**32 K**	**ćwierćrocznie**	**8 K — h.**	**rocznie**	**24 K**	**ćwierćrocznie**	**8 K**
półrocznie	**16 K**	**miesięcznie**	**2 K 70 h.**	**półrocznie.**	**12 K**	**miesięcznie.**	**2 K**

W Niemczech 3 K **20** h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K **35** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**
Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

P. Namiestnik zamianował asystenta Politechniki, Teofila Ryżewskiego i absolwentów Politechniki: Wiktora Sabińskiego i Jerzego Maślankę, prowizorycznymi adjunktami budownictwa.

Prezydyum galicyjskiej krajowej dyrekcyi skarbu zamianowało konceptowych praktykantów skarbowych: Władysława Krzyżanowskiego, dr. Karola Mahla, Leonarda Cyganika, dr. Edwarda Wejwodę, Michała Działo, Maurycego Aschkinasego, Tadeusza Sysaka, Henryka Bienenwalda, Jana Ilnickiego, dr. Maksymiliana Rosenfelda, dr. Michała Bielaka i Tadeusza Witolda 2-ga im. Michcińskiego, koncypistami w X. klasie rangi w galicyjskich władzach skarbowych.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 9 maja.

Położenie międzynarodowe.

Czarnogórcy opuszczają już Skutari. Do tak ciężko nawiedzonego miasta wkroczą niebawem oddziały wojsk międzynarodowych.

Uczucie ulgi daje się spostrzegać w całym świecie. Przez ośm miesięcy trwało powszechne zaniepokojenie. Szło o rozwiązanie jednego z najdrażliwszych problemów, a zaskoczył on mocarstwa, jak niespodzianka, gdy państwa bałkańskie wypowiedziały wojnę Turcyi. Niebezpieczne epizody przesuwały się jeden po drugim — a każdy coraz groźniejszy — przez widownię. Ciężka troska przygniotła ludy Europy: pokój wisiał na włosku.

W następstwie powikłania się różnych przyczyn, także sprawa skutarska nabrała ogromnej wagi politycznej. Od przeszło miesiąca ciążyła ona nad Europą ołowianem brzemieniem. Teraz i ten ciężar spada ludom z serca. Kończy się jarzmo udręczeń północno-albańskiego grodu. Wojska międzynarodowe przywrócą w nim ład i spokój i ludność po tylu udręczeniach będzie mogła powrócić wreszcie do normalnego trybu życia, oddać się powoli błogosławionej pracy.

Niepodobna zaprzeczyć, że tego rodzaju rozwiązanie kwestyi skutarskiej jest znacznym krokiem naprzód na drodze do pacyfikacyi Albanii. Król Mikołaj, ochłonąwszy po wzburzeniu, musi dojść do przeświadczenia, że Skutari w jego ręku stałoby się źródłem ciągłych kłopotów i konfliktów z hołdującymi ciągle jeszcze krwawemu prawu zemsty plemionami Skipetarów. Czarnogóra podobnie, jak Serbia, ma w tem jawny interes, by zapewnić sobie życzliwość i poparcie wielkiej rodziny państw cywilizowanych.

W chwili, gdy oba państwa serbskie mają wskrzesić dawną wielką Serbię w naturalnych jej granicach, byłoby rzeczą pożądaną, by pamiętały o tem, jak wielką wagę przywiązywali władcy starej Serbii do uznania ówczesnego świata cywilizowanego. Dotychczas niestety nic niewiadomo o pielęgnowaniu tej tradycyi przez Serbię i Czarnogórę. Przeciwnie, państwa te znalazły się były w ostrem przeciwieństwie do całej Europy, stawiły jej opór, licząc na niezgodę wśród mocarstw. Obecnie — co prawda — przyszły już same do przekonania, że nie tym sposobem dojdą do osiągnięcia największych korzyści, a porzuciwszy zuchwałą igraszkę, oddały pokojowi rzetelną usługę. Rozpatrując dzieje ostatnich tygodni, prasa przestrzega jednak, że mimo wszystko daleko jeszcze do rozwiązania całego problemu bałkańskiego. Zdaniem n. p. *Pester Lloyda*, nawet po rozwiązaniu problemu bałkańskiego pozostanie jeszcze niejeden twardy orzech do zgryzienia. Poważnej troski przedmiot stanowi w chwili obecnej w Sofii, Belgradzie i Atenach podział zdobyczy. Los wysp Egejskich zaczepia o ważne interesy Włoch. W Azyi Mniejszej nagromadziło się sporo materyału palnego. Także kwestyę albańską uważać można za częściowo tylko rozwiązaną dzięki opróżnieniu Skutari przez Czarnogórę. Austro-Węgry i Włochy muszą domagać się gruntownego ubezpieczenia ładu i spokoju w Albanii. Kraj ten musi posiadać należytą ochronę przed zaborczymi apetytami sąsiadów, musi otrzymać wszelkie warunki swobodnego rozwoju autonomicznego.

Rzecz jasna, że Austro-Węgrom podobnie jak Włochom byłoby najpożądańsze, by lud albański mógł sam założyć i uporządkować swe gniazdo. Jakoż — jeśli oznaki nie mylą — zanosi się obecnie na to. Wojsko Dżawida baszy w sile 4000 ludzi znajduje się już podobno w odwrocie do Konstantynopola. Walonę dzierży w swych ręku zastęp 5000 Albańczyków. Z Belgradu powrócili już, przytrzymywani tam jako jeńcy, przywódcy Arnautów Nedżib bey Draga, Hassan bey, Said Hodża i Szaban basza. Członkowie prowizorycznego rządu z zagranicy porozu miewają się z Essadem baszą i jeśli wszyscy ci przywódcy zjednoczą się dokoła wspólnego celu, to możliwą będzie rzeczą, położyć koniec anarchii rozmyślnie rozdmuchanej w czasie pobytu wojsk serbskich w Albanii. Dla wszystkich zaś czynników w jakiejkolwiek mierze interesowanych co do losu Albanii, jest rzeczą pierwszorzędnej wagi, by tam zapanował spokój i porządek, by projektowane przez Europę nowe państewko oparło swą egzystencyę na prawidłowych silnych podstawach. Do tego zaś potrzeba między innemi zorganizowanej siły zbrojnej. Mogłyby materyału dostarczyć oddziały już istniejące, gdyby tylko ich przywódcy zechcieli poświęcić swe siły odpowiedniemu przetwarzaniu tego materyału w sposób zgodny z wymaganiami nowoczesnej wiedzy wojskowej. W takim zaś razie możnaby przywódcom tym przekazać wykonanie także reszty zadań związanych z autonomizacyą Albanii.

Nowe państwo powołane być może do życia tylko za zgodną wolą mocarstw. Że Austro-Węgry i Włochy postępować w tym względzie pragną w zgodzie z resztą Europy, tego dowiodły już chyba dostatecznie. Sprawa znajduje się obecnie w ręku reunionu ambasadorów; odrębna akcya dwu mocarstw adryatyckich zastrzeżona jest tylko na wypadek, gdyby przeprowadzenie woli Europy napotkało na przeszkody. Na tem stanowisku pozostają oba wymienione mocarstwa także obecnie, gdyż z jednej strony bardzo leży na sercu skierowanie ludu albańskiego na tory kulturalnego, pokojowego rozwoju, z drugiej zaś strony nie mogą spuszczać z oka także żywotnych własnych interesów. Te zaś koncentrują się coraz bardziej w kwestyi morza Śródziemnego. Stłumienie ostatnich resztek dawnej nieufności, dzielącej Włochy i

LISTY Z RZYMU.

(Wrażenia z pracowni Henryka Siemiradzkiego. — Kinematografy rzymskie. — Śpiewacy i tancerze uliczni).

Pewnego kwietniowego popołudnia wybrałam się zwiedzić pracownię Henryka Siemiradzkiego.

Zbliżałam się do niej zaciszną ulicą, Gaeta, pełną czarownych will i ogrodów z rozłożystemi drzewami magnolii, z pnącemi szkarłatnemi różami, pełnych cyprysów i pinii oplecionych przejasną zielenią wiosennych bluszczów.

Idąc miałam w duszy swej pełno nieokreślonego smutku, może dlatego, że za chwilę miałam stanąć przed dziełami, których wielkiemu artyście nie danem było skończyć. Willa tonie w bogatem udrzewieniu, po którem pnąca się glicynia za każdym wiewem wiatru sypie liliowy śnieg na wilgotne ścieżki, poprzerywane gdzieniegdzie żółtymi promieniami słońca.

Zdawało mi się, że jestem bliską świątyni, której wnętrze olśni oczy moje i nie omyliłam się.

Wszedłszy do pracowni uczułam się od razu, jakby zgnieciona wielkością i powagą dzieł zmarłego mistrza.

Cisza jaka mi tu towarzyszyła pozwoliła mi zwolna i ze skupieniem wchłaniać w siebie te przecudne myśli, jakie zrodził geniusz artysty w szczęśliwej chwili tworzenia.

Pierwszy obraz, jaki uderza oczy moje jest to olbrzymia kompozycya p. t. „Chrystus i dzieci“. Nie mogę opanować wzruszenia i czuję, że gorące łzy napływają mi do oczu. Przemocą opanowuję je i rozpatruję się powoli. Kompozycya i nastrój, jaki się widzi sprawia, iż chciałoby się uklęknąć wraz z tą biedną rzeszą i schylić głowę do stóp Chrystusa i tulić się do niego, do jego szat, całować jego białe błogosławiące ręce.

Szarość perłowa południowego wieczoru wdarła się na szczyty dalekich gór, złączone już z niebem poprzerywanem jasnemi seledynowemi smugami.

Pod baldachimem oliwkowych liści siedzi Chrystus, do jego kolan tulą się dzieci. Mam w sobie w tej chwili nienazwane uczucie rzewności i wdzięczności wielkiemu artyście za te wszystkie silne poruszenia duszy i myśli, jakie odnoszę.

Sciany pracowni od góry do dołu zawieszone pracami, studyami, szkicami z najostatniejszych chwil jego życia. Napotykam tu szkice znanych mi arcydzieł, jak do „Pochodni Nerona“, „Fryne w Eleuzis“, „Dirce“, „Wiatyk“, „Marya Samarytanka“, „Taniec wśród mieczów“, „Uczta Nerona“, szkice do kurtyny Teatru krakowskiego i lwowskiego i wiele, wiele innych. Obraz p. t. „Po przejściu barbarzyńców“ jest wyrazem grozy i zniszczenia. Powalone marmurowe kolumny, posągi, walące się ściany, zwęglone trupy ludzi i drzew, pomiędzy któremi ściele się czarny dym, przejmuje grozą i trwogą. Ogromny szkic „Pogrzeb Władyki“ przenosi nas w barbarzyńskie czasy pogańskie, w których wraz z ciałem bohatera palono żywcem żonę, dzieci i ukochane zwierzęta. „Diogenes“ za który mistrz otrzymał medal złoty w Petersburgu, nosi w sobie znamiona upodobania do typu włoskiego, który artysta znakomicie odczuwał. Siemiradzki kochał Włochy, kochał żar południa, jego nastroje, typy i ruiny. Ukochanem drzewem była oliwka. Malował ją też z ogromnem upodobaniem i mistrzostwem. Niema prawie pejzażu u Siemiradzkiego, gdzieby oliwka nie rozpostarła swego cienia. Na pniu drzewa migają po przez gąszcz liści promienie słoneczne, zdaje się, że wszystko tu rusza się od wibrów powietrznych, że na wilgotnej ziemi i trawie lśnią się krople chłodnej rosy. Bogata natura mistrza umiała wykorzystać czary pejzażu włoskiego, a motywy jakimi się posługiwał były zawsze nowe, zawsze oryginalnie wzięte. — Słodką, czystą duszą rozumiał i pojmował piękno. Nikt może tak, jak Siemiradzki nie umiał malować marmurów, szafirów morza, południowego słońca, a w nim białych szat Chrystusa z liliowymi cieniami, które kładły na niej winogradowe liście wsparte na pergoli. O ileż ciszy, ileż przesłodkiego uczucia doznaje zawsze dusza nasza stojąc przed dziełami Siemiradzkiego. Myśli nasze oczyszczają się w jego słońcu, z jego przesyconej światem przestrzeni czerpiemy pełną piersią ożywczą moc powietrza.

Bo też Siemiradzki był w każdym calu artystą. Jeśli myśl jaka zrodziła się w bogatej jego duszy, przenosił ją na małe płótna szkicując z lekka i z przedziwną łatwością. Do każdej pracy zabierał się z niesłychanem przygotowaniem. Jego dusza często w chwili tworzenia przechodziła nieopisane męki, jeśli czuł, że to, co stwarza nie odpowiada jego geniuszowi. Były dnie, gdzie nie tykał pożywienia, noce które spędzał bezsennie w swej pracowni, cierpiał, wnikał w siebie a w cierpieniu tem smagał się powątpiewaniem w samego siebie. Z przesilenia takiego wychodził duch silny, który kierował myślą i ręką artysty. Subtelna jego i uczuciowa dusza wykreślała na olbrzymich płótnach tę słodycz jaką nosił w sobie całe życie. Poza geniuszem była to natura niezmiernie wytworna i dostojna. Siemiradzki znany był z szerokiego gestu jeśli chodziło o ofiarowanie swej pracy na szlachetne cele, w jego domu gromadził się cały wykwintny świat rzymski i zagranica.

Pracownia olbrzymia, w której powstały wszystkie wiekopomne dzieła Siemiradzkiego, jest w Rzymie tym punktem, do którego każda polska dusza się garnie, to też dom pozostałej wdowy pani z Prószyńskich Siemiradzkiej jest zawsze otwarty na przyjęcie tych, którzy chcą zwiedzić pracownię artysty i tym sposobem oddać cześć zmarłemu.

Siemiradzki pozostawił dwóch synów, Bolesława i Leona i córkę Wandę, zamężną Przyjemską, zamieszkałą na Litwie. Bolesław poświęcił się chemii, Leon odziedziczywszy talent po ojcu, oddaje się z zamiłowaniem studyom malarskim. Ożeniony jest z panną Stanisławą Kudrewiczówną, Litwinką; dom ich, to jeden z najmilszych domów polskich w Rzymie. Piękność borów i puszcz litewskich pociąga młodych marzycieli w swe czary, wśród których spędzają letnie miesiące roku, a pod urokiem tego piękna młody artysta tworzy przepiękne małe lecz z ogromnem uczuciem uchwycone pejzaże. Wrodzona skromność Leona Siemiradzkiego nie pozwala mu dać się poznać szerszej publiczności ze swemi pracami. A szkoda! Dom pani Henrykowej Siemiradzkiej i pp. Leonów jest ogromnie gościnny. Doznaje się tam jakiegoś szczerego serdecznego ciepła i życzliwości. Pamięć zmarłego męża i ojca jest do pietyzmu czczona, a pani Henrykowa opowiadając o pracach swego męża jest zawsze do łez wzruszona.

W pracowni znajduje się portret Siemiradzkiego w rzeźbie, obok złożony skromny wieniec laurowy, krzyże złote i ordery, jakie za prace swe zdobył po europejskich salonach sztuki.

Na stole olbrzymia złota księga w której wszyscy zwiedzający zapisują swoje nazwiska. Pierwszy podpis na księdze tej położyła na początku XX. wieku królowa Małgorzata, która talent Siemiradzkiego uwielbiała i bardzo często odwiedzała jego pracownię, zaszczycając pp. Siemiradzkich zaproszeniami do swego królewskiego pałacu.

I zeszło wielkiemu geniuszowi życie wśród róż i słońca, wśród szafirów morza i pod błękitami południowego nieba, wśród cyprysów i ukochanych oliwkowych gajów. Przyszłam z pracowni jego przedziwnie na duchu podniesiona. Zaczerpnęłam z czystych źródeł potężnego talentu, a willę, w której zgasło wielkie miłujące sztukę serce opuszczałam z jakiemś kojącem duszę moją uczuciem. Z terasy, z której roztacza się widok na cały Rzym i kampanię, schodziłam w cienistą aleję ogrodu, wśród której błąkał się już zmierzch wieczorny; z pobliskiej kampanili term Dyoklecyana płynęły w przestrzeń głosy dzwonów na „Ave“, a z gąszczów winogradów i kwitnących cytryn szła symfonia pieśni słowiczej. Z pnących szkarłatnych róż spadały jak krople gorącej krwi ponsowe liście i kładły się cicho na ziemi....

Idąc szpalerem ogrodów pełnych jaśminów i bzów kwitnących, pełnych palm i rozłożystych platanów czułam jak w duszy mej rodzi się dziwna moc i siła do wytrwania w poważnej pracy dla sztuki i w jej umiłowaniu.

(Dokończenie nastąpi).

Bronisława Rychter Janowska.

Austro-Węgry, daje rękojmię, iż akcya ich trzymać się będzie linii zupełnego porozumienia. Ta okoliczność, że Austro-Węgry po długich latach zaniedbania swej floty, obecnie tem większą uwagę poświęcają sprawie morza Śródziemnego, to wcale nie może być dziwne, ani niemiłe Włochom. Królestwo apenińskie opanowaniem Syrt wzbiły się już na stanowisku potęgi morskiej. Austro-Węgry muszą zaś swą morską siłę zbrojną wzmacniać, bo konieczne to jest dla ochrony ich interesów na Bałkanie i na Lewancie. Ta kwestya więc wcale nie może utrudniać jak najzgodniejszego postępowania Włoch i Austro-Węgier w sprawie albańskiej.

Wczorajszy reunion ambasadorów.

Z Londynu donoszą: Wczoraj zebrali się ambasadorowie na naradę w urzędzie zagranicznym. Przedmiotem obrad były ewakuacya Skutari i statut albański.

Konferencya trwała 2 i pół godz. Ambasadorzy nie zejdą się na następną przed 20 b. m. Grey na kilka dni opuścił Londyn.

Jak dowiaduje się Biuro Reutera, wczorajszy reunion ambasadorów nie powziął żadnej ważniejszej uchwały. Nad przedłożonym przez Austro-Węgry i Włochy projektem statutu Albanii nie obradowano, ale postanowiono go przesłać mocarstwom do zaopiniowania. Ambasadorowie nie zbiorą się umyślnie w dniach najbliższych na naradę, by dać rządom czas i sposobność do oceny projektu. Mówiono o opróżnieniu Albanii, ale sprawy granic Albanii nie poruszano. Odpowiedź państw bałkańskich w sprawie preliminarzy pokojowych do wczoraj nie nadeszła.

Sprawa pokoju bałkańskiego.

W kołach dyplomatycznych w Londynie nie wątpią, że niebawem podpisane będą preliminarze pokojowe. Spodziewają się, że nastąpi to około 17 b. m., a w każdym razie pod koniec bieżącego miesiąca. Początek czerwca przeznaczony jest dla dyskusyi nad statutem Albanii. Do tego czasu i granice południowej Albanii będą ustalone i rozstrzygnięta będzie kwestya wysp Egejskich. Gdyby do połowy lipca konferencya pokojowa nie zdołała załatwić wszystkich kwestyj, to nastąpi pewna przerwa ze względu na wakacye ambasadorów.

Z Wiednia donoszą, że tamtejszy poseł grecki Streit odjeżdża do Londynu jako delegat pokojowy. Serbów reprezentować będzie Stojan Nowakowicz.

Stosunki w Albanii.

Alb. Korr. donosi, że wiadomość o zmuszeniu Czarnogórców do opuszczenia Skutari wywołała poruszenie wśród Mirdytów i Malisorów. Odbywają oni liczne wiece przeciw naruszeniu terytoryów albańskich. Gdy Serbowie opuścili Alessio, oddział Mirdytów wkroczył do miasta i zatknął na ratuszu chorągiew albańską.

Alb. Korr. donosi z Alessio, że wycofywanie wojsk serbskich z Albanii postępuje naprzód i nie natrafia na przeszkody. Dnia 5 b. m. opuściły wojska serbskie Alessio i okolicę Dibry.

Angielska Izba gmin wobec kwestyi albańskiej.

Na wczorajszem posiedzeniu angielskiej Izby gmin szereg mowców zajmował się sprawą albańską. Jeden z nich proponował, by w Albanii utworzyć żandarmeryę pod komendą obcych oficerów, która strzegłaby kraju przed napadami band z ościennych terytoryów. Oświadczono się też za utrzymaniem gospodarczej niezawisłości Albanii. — Inny mowca proponował, by Czarnogóra kupiła sobie od Albanii Skutari.

Podsekretarz stanu Acland w zastępstwie nieobecnego ministra Greya oświadczył, że równowagę na Bałkanie rozumie nietylko jako balansowanie przeciwnych sił, ale jako trwały związek sprzymierzonych, oparty na przyjaźni i wyrozumiałości. Należy sobie pogratulować, że krytyczne sprawy na Bałkanie są już rozwiązane, a pozostałe znajdują się na drodze do wyrównania. Albania nie otrzyma wprawdzie miast, do których rości sobie pretensye, ale w zamian za to otrzyma miejscowości, do których mają pretensye inni. Polityczna i gospodarcza niezawisłość Albanii musi być utrzymana. Nie są słuszne zarzuty, jakoby Czarnogóra wychodziła z próżnemi rękoma, otrzyma ona dość znaczne obszary. Los Skutari jest już wolą mocarstw przypieczętowany.

Szczęściem jest — rzekł w końcu Acland — iż zleźliśmy dość wcześnie z drzewa, zanim zostało ono wysadzone w powietrze i zanim pożar przerzucił się na Europę.

Stosunki między sprzymierzeńcami.

Na wczorajszem posiedzeniu Sobrania bułgarskiego prez. Geszow w odpowiedzi na szereg interpelacyj w sprawie wzajemnych stosunków państw bałkańskich odrzekł, że nie może udzielić wyjaśnień, gdyż rokowania z Serbią i Grecyą jeszcze są w toku. Mowca wyraził nadzieję, że coś konkretnego powie we wtorek.

Minister wojny podkreślił, że Adryanopol padł pod naciskiem pierścienia oblężniczego, Szukri basza nie poddał się, ale został wzięty do niewoli. Ciekawych odsyła do exposé gen. Iwanowa.

Donoszą z Sofii, że akcya polubowna w Petersburgu toczyć się będzie równocześnie z rokowaniami pokojowemi w Londynie i Paryżu.

B e l g r a d. Rząd zamierza sprolongować przez uchwałę Skupczyny moratoryum na dalsze 3 miesiące.

K o n s t a n t y n o p o l. Jak słychać, demobilizacya państw wojujących rozpocznie się w tydzień po rozpoczęciu rokowań.

K o n s t a n t y n o p o l. Pogłoski o zamachu rewolucyjnym na ministra rolnictwa są nieprawdziwe.

Sprawy krajowe.

(Regulacya Pełtwi w obrębie miasta Lwowa),

□ Według ustawy krajowej o regulacyi rzek w Galicyi, mają być wykonane także budowle w górnym biegu rzeki Pełtwi i jej dopływów w obrębie miasta Lwowa. Budowle w obrębie miasta Lwowa będą miały także przeznaczenie miejskich kanałów publicznych, wobec czego zaszła nieodzowna potrzeba podciągnięcia tychże pod przepisy policyjno-budownicze i sanitarne, obowiązujące w mieście Lwowie co do kanałów miejskich, a w szczególności także pod przepisy ustawy o obowiązku właścicieli domów połączenia zbiorników kloacznych z kanałami miejskimi publicznymi, oraz o opłatach gminnych za to połączenie. Gdyby bowiem powyższe budowle miały być używane wyłącznie jako budowle wodne, w takim razie nawet na połączenie kanałów domów w mieście Lwowie z temi budowlami, wydawałoby konsens Namiestnictwo, a wtedy co do nich nie miałyby zastosowania odnośne przepisy ustawy budowniczej dla miasta Lwowa, ani też przepisy ustawy kanałowej, a zatem i nieodzownie potrzebny ze względów sanitarnych przymus skanalizowania realności. Taki stan rzeczy spowodowałby bardzo szkodliwy dla administracyi miasta chaos w stosunkach prawnych i zamieszanie w stosunkach budowlanych w mieście.

Na prośbę gminy miasta Lwowa postanowił Wydział krajowy przedłożyć przyszłemu Sejmowi stosowny projekt ustawy krajowej, w przedmiocie budowli w górnym biegu rzeki Pełtwi i jej dopływów w obrębie miasta Lwowa.

Według projektu ustawy budowle te mają być w miarę wykończenia poszczególnych części, oddane po skolaudowaniu na własność miasta Lwowa w stanie zdatnym do publicznego użytku. Gmina miasta Lwowa utrzymywać będzie te budowle w takim samym stanie wyłącznie swoim kosztem. Z chwilą objęcia przez gminę tych budowli w części lub w całości, mają co do nich moc prawną postanowienia obowiązujących w mieście przepisów policyjno-budowniczych i sanitarnych.

O ile budowle te spełniać będą także przeznaczenie dotychczasowych miejskich kanałów publicznych, to już przez oddanie ze strony tych budowli w całości lub w części do publicznego użytku, tem samem uznany zostaje miejski kanał publiczny, którego przeznaczenie spełniać ma dana budowla, za zaniechany. W tym razie właściciele realności, których domowe zbiorniki kloaczne połączone są z dotychczasowym miejskim kanałem publicznym, są obowiązani w pewnym przez magistrat oznaczyć się mającym terminie, połączenie to swoim kosztem znieść a natomiast wykonać również swoim kosztem, względnie przeprowadzić brakujące dotąd połączenie z nową budowlą, stosując się przytem pod innymi względami ściśle do obowiązujących we Lwowie przepisów ustawowych o połączeniach kanałowych.

To samo obowiązuje również w wypadku, gdy już w czasie wykonania powyższych budowli zajdzie potrzeba zniesienia istniejącego połączenia z miejskim kanałem publicznym, przeprowadzenia tego połączenia, albo wykonania brakującego połączenia z budowlą w toku będącą.

Dochód z opłat gminnych za połączenie domowych zbiorników kloacznych, względnie wychodków z budowlami, o których mowa, służyć ma przedewszystkiem na cele utrzymania tych budowli.

Magistrat w porozumieniu z komisyą regulacyi rzek w Galicyi, utworzoną na zasadzie ustawy krajowej z r. 1901, względnie z Wydziałem krajowym wyda i ogłosi szczegółowe, właścicieli realności obowiązujące przepisy o wykonaniu połączeń domowych zbiorników kloacznych, względnie wychodków z budowlami na podstawie tej ustawy gminie miasta Lwowa oddanemi.

Z pod berła rossyjskiego.

(Sprawy finlandzkie. — Półwiekowy jubileusz zniesienia kary nahajek i piętnowania. — Komunikat urzędowy o aresztowaniach wśród młodzieży. — Nowe konsulaty).

Ministerstwo sprawiedliwości wniosło do Dumy projekt poddania przestępstw politycznych i zbrodni stanu, popełnionych w Finlandyi, jurysdykcyi sądów cesarstwa.

Mają być poddane ogólnym prawom rossyjskim sprawy: o przestępstwa, popełnione w Finlandyi z pobudek politycznych, zabójstwa, lub zamachy, opór zbrojny władzy, napady na policyę, lub osoby urzędowe podczas pełnienia obowiązków, oraz jeśli napady te były połączone z zabójstwem, lub usiłowaniem zabójstwa, zadaniem ran, gwałtem, zrabowaniem mienia, uszkodzeniem tegoż, podpaleniem, wybuchem, uszkodzeniem kolei, telegrafu lub telefonu, fabrykacya, nabywanie, przechowywanie i zbywanie materyałów wybuchowych i pocisków.

Wykluczone zostaną również z jurysdykcyi sądów finlandzkich sprawy o wykroczenia służbowe, gdy wykroczenia te zostały popełnione w celu przeszkodzenia zastosowywaniu praw ogólnych. Wszystkie te sprawy podlegają kompetencyi petersburskiego sądu okręgowego, lub petersburskiej Izby sądowej.

Śledztwo w sprawach tyczących się przestępstw, wyliczonych w projekcie prawa, ma być prowadzone przez agentów policyi miejscowej lub cesarskich, lub przez osoby urzędowe, delegowane do Finlandyi przez ministra spraw wewnętrznych.

Wątpliwości tyczące się zakresu kompetencyi rozstrzyga zebranie plenarne kasa-

---

5)

Pan Monbars.

(Georges de Peyrebrune. Monsieur Monocle).

III.

(Ciąg dalszy).

Młody człowiek o mało nie zemdlał na środku ulicy: nowy dowód więcej!... Zamknięto go.

Skoro ta rzecz doszła do wiadomości mieszkańców, z początku wszyscy osłupieli; następnie zaczęło się wyrabiać przekonanie, zrazu nieśmiałe, wątpliwe, lecz czekające tylko na sposobność, aby się ustalić pod wpływem „opinii publicznej“.

Ta sposobność na nieszczęście, miała się wkrótce nastręczyć.

Starzy Barny'owie przerażeni, zgnębieni, nie śmieli się odezwać. Lecz Trélan był nadto zacnym człowiekiem, aby nie wziąć otwarcie w obronę nieszczęśliwego młodzieńca, którego córka jego kochała. Teresa była jak w obłędzie.

A to było odkryciem dla całej okolicy i przedmiotem oburzenia. A! Piotr Barny chciał im zabrać najpiękniejszą z dziewcząt, atrakcyę okolicy!

Z największą pewnością to on był tym złoczyńcą! Jakże można wątpić? otwarcie go oskarżano. Zaczęły się poszukiwania powodów i dowodów i znalazły się natychmiast.

— Najprzód co on robił na gościńcu wieczorem, o dziewiątej godzinie?

— Wracał odemnie — odrzekł śmiało nauczyciel.

— Nikt nie widział go wychodzącego od pana.

— Wyszedł przez furtkę ogrodową.

— Więc w takim razie ukrywał się? W jakim celu?

— To was nie obchodzi.

Poczęto szydzić.

— Idź pan to powiedzieć sędziemu śledczemu.

— Tak też zrobię.

— Skompromitujesz pan swoją córkę.

— I rozwalę łeb każdemu, który jej ubliży!

— Wyszukaj pan mordercę w takim razie!...

— He! he! zaśmiał się z cicha p. Monokl, który znajdował się w grupie — mogłoby i to się zdarzyć!

Spojrzano po sobie i nastało milczenie. Nie spodziewano wmieszania się tej dziwacznej osobistości, którą spotykano na każdym kroku ze szklanem okiem, ozięble nieco zapał oskarżycieli Piotra Barny. Czy można wiedzieć, co się stanie? Policya paryska taka sprytna! Ten paryżanin może coś wiedział... Chyba zaczekać, co?

Z rosnącym niepokojem ujrzano, jak p. Monbars udał się z nauczycielem do jego mieszkania, ogromnie serdeczny i przyjazny.

Bo p. Monokl miał teraz wstęp wolny do Trelana o każdej porze dnia, od chwili, gdy nauczyciel zrozpaczony pobiegł do niego błagać, aby ratował jego protegowanego. On teraz korzystał z furtki ogrodniczej, aby odwiedzać Teresę w nadziei nauki w klasach i rozmawiać z młodą dziewczyną, której straszna boleść go interesowała. Utrzymywał ją nieustannie w nadziei, bardzo niejasnej, lecz w każdym razie wystarczającej, aby widziała w nim protektora, potężnego przyjaciela.

— Jest to sprawa delikatna i bardzo trudna — powiedział jej dnia pewnego — i trzeba być na wszystko przygotowanym.

— Jakto? — zawołała Teresa, chwytając się z rozpaczą za głowę — jakto przygotować się na to, że niewinny zostanie skazany!... może na śmierć!... Ach! Boże! Ale w jakiż sposób wynaleźć mu choćby fałszywe alibi. Jestem gotowa!... Tak, tak, wszystko poświęcę, honor, życie, aby go ratować!

Sojrzał na nią uważnie i zadrżał z radości: w jego głowie plan dotychczas niejasny, już się utrwalił.

Gorączkowo targał swój monokl i opuścił go nagle, mówiąc:

— Dobrze, będę szukał sposobu.

Jak prawie codziennie, udał się do domu zbrodni, powierzonego opiece agenta, który pilnował głównie drogi prowadzącej do chaty, którędy przechodzili różni ludzie. Monbars przechadzał się długo wokoło chaty, rozmyślając. Dzięki jemu śledztwo się przeciągało w nieskończoność, pomimo chęci sędziego, aby rychło a skutecznie zakończyć tę sprawę. Sędzia śledczy nie był złym człowiekiem, a zapewnienia Monbarsa, że Piotr niewinny, wprowadzały go w niepokój.

— Pozwól mi działać, daj mi trochę czasu — mówił Monbars — jestem na tropie bardzo ważnym, wierzaj mi. Nikt oprócz mnie tego zbadać nie zdoła.

I tak kadencya sędziów się skończyła, a sprawa musiała być odłożoną do następnej. A Piotr zamknięty w więzieniu, może umarłby z bolu i wstydu, gdyby nie listy pełne miłości i nadziei, które Teresa mu przesyłała, zawsze za staraniem pana Monbars.

Monbars zaś nie zdawał się już zajmować, przynajmniej z pozoru, szukaniem mordercy ojca Vimereux. Czas był dość piękny, chociaż zbliżał się już koniec września, z czego korzystając, pan Monbars przebywał często przez piaszczyste wybrzeże trzy kilometry, które oddzielały wieś od morza.

Karłowate sosny i rzadkie krzaki tamaryndy tworzyły tu i owdzie małe oazy wśród piasków, rozciągających się w nierównych falach, tworząc przerwy, na których rosły drobniutkie różowe goździki i blado złote nieśmiertelniki, kołyszące się na delikatnych łodyżkach z białego aksamitu.

Było to rodzajem sportu dla młodych panien, przybyłych na wilegiaturę, chodzić codziennie zrywać te kwiatki.

Przypinały sobie całe pęki na stanikach i beretach i bawiły się tem, która wynajdzie największe i najbardziej pachnące, ojcowie i matki spoczywali wygodnie na ciepłym piasku, lub zasiadali grupami u stóp skał.

Już w początkach swego pobytu Montbars spotkał tam pewną, znaną sobie z Paryża rodzinę, państwa Ducellier, zamożnych mieszczan. Była to znajomość pobieżna, lecz wystarczająca, by upoważnić do poufalszych stosunków pomiędzy paryżanami, spotykającymi się na letniem mieszkaniu o pięćset kilometrów od bulwarów.

Monbars dał się uprzejmie zaprezentować „dzieciom“, których zdrowie było powodem przyjazdu do La Fourche: Łukaszowi, chłopakowi słusznego wzrostu, wyglądającemu chorowicie i Ludwice, uroczej dziewczynie, która miała wprawdzie to tylko, co nazywają „beauté du diable“, ale posiadała ją w całej swojej osobie. Biała i różowa w tak delikatnym odcieniu, że nie można było orzec na pewne, czy cera jej jest bardziej biała, czy różowa, promieniała świeżością. Miała przytem oczy o spojrzeniu tak uroczem i czystem, że zdawało się, iż w jego głębi dostrzedz było można przepływające niewinne myśli dziecka, jak widzi się białe kamyczki pod czystą wodą strumienia. Twarzyczka jej okrągła, wesoła, podbródek krótki z dołeczkiem, wszystko to nie czyniło z Ludwiki uderzającej piękności, ale nadawało jej wdzięk dziewiczości, szczerości, zdrowia fizycznego i moralnego, co niezmiernie podobało się p. Monbars, bo nigdy jeszcze nie takiego nie spotkał.

I ten ładny typ niewieści obudził w nim żywą ciekawość.

(Ciąg dalszy nastąpi).

cyjnych departamentów senatu. Karę odbywa skazaniec w obrębie cesarstwa.

Do projektu dołączono opinię senatu finlandzkiego i *votum separatum* grupy senatorów. Senat uznaje, że kodeks karny w Finlandyi, w części tyczącej się przestępstw państwowych, wymaga zmiany, przyczem jest rzeczą pożądaną, aby prawodawstwo to zostało dostosowane do prawodawstwa rossyjskiego.

W *votum separatum* senatorowie oświadczają, że wykluczenie z kompetencyi miejscowych sądów finladzkich spraw, tyczących się przestępstw państwowych i politycznych, nietylko jest usprawiedliwione koniecznością państwową, lecz jest jedynym środkiem, za pomocą którego rząd może powstrzymać dalszy rozwój wszystkich nader szkodliwych i niebezpiecznych dla państwa idei, które zdołały się już bardzo rozpowszechnić wśród inteligencyi miejskiej i robotników fabrycznych.

„Projekt ten — oświadcza radykalny petersburski *Dień* — jest niewątpliwie stanowczym ciosem, zadanym autonomii finlandzkiej. Można od organizmu odciąć jego część, można zmienić funkcye określonych jego organów — organizm będzie z tego powodu cierpiał, ale będzie w każdym razie żył. Niepodobna jednak wyjąć zeń duszy. Projekt ministra sprawiedliwości stanowi taką właśnie kastracyę duszy. Na pierwszy rzut oka wydaje się, że mamy do czynienia z poważnym wprawdzie, ale w zasadzie podobnym do innych, zamachem na prawa Finlandyi. Przy bliższem jednak zapoznaniu się z kwestyą okazuje się, że mamy przed sobą krok całkiem wyjątkowy. Można go pokrótce tak scharakteryzować: Finlandya pozbawiona zostaje wolności politycznej. Formalnie ma istnieć nadal i wolność prasy i wolność związków i zebrań i nietykalność osobista. Czem jednak staje się wolność prasy przy istnieniu norm karnych, uważających za występek każde wolne słowo? To samo odnosi się do innych politycznych praw obywateli. Ginie wolność związków i zebrań, skoro korzystanie z nich dla celów politycznych pociąga za sobą zastosowanie rossyjskich środków karnych. Na papierze finlandzkim wszystkie te prawa mogą sobie i nadal figurować, kiedy jednak papierowi finlandzkiemu wystawia rachunek papier rossyjski, wówczas to, co napisane jest na papierze finlandzkim, pozostanie i nadal — na papierze.

„Cały szereg artykułów, jaki minister sprawiedliwości chce narzucić Finlandyi, stanowi specyficzny produkt ustroju rossyjskiego. To, co w tych artykułach uważane jest za przestępstwo, nie jest wcale przestępstwem w Finlandyi. I dlatego, kiedy minister mówi o przestępstwach, dokonywanych w Finlandyi, dopuszcza się bezsensu prawnego. Nie wszystkie przestępstwa, przewidziane przez prawa rossyjskie, są w Finlandyi przestępstwami. To też projektu ministra niepodobna inaczej rozpatrywać tylko jako zastąpienie pewnych przepisów sądowych przez inne. Jest to nie reforma sądowa, ale polityczne poderwanie podstaw, na których rozwija się oddawna ten kraj kulturalny. Nie jest to zamach na część praw Finlandyi, ale zamach na cały jej ustrój polityczny. Finlandya ma być zrównana z Rossyą pod względem bezprawia“.

W równie mocnym tonie przemawia o projekcie ministra sprawiedliwości i kadecka *Riecz*. Milczą tylko dzienniki reakcyjne.

*

Wśród przeróżnych rocznic przeszła niemal bez uwagi zamieszczona w niektórych dziennikach notatka, że w d. 30 kwietnia upłynęło 50 lat od chwili ukazu, którego mocą zniesiono karę bicia nahajkami i piętnowanie, a także ćwiczenie rózgami, jako karę samodzielną, utrzymano natomiast zamianę na rózgi więzienia, domu poprawczego i aresztu. Kobiety uwolniono wtedy wogóle od kar cielesnych. Zaznaczyć warto, że kary cielesne, wprowadzone do prawodawstwa rossyjskiego przez Iwana III., w r. 1497, przetrwały w ten sposob do chwili wspomnianej reformy w ciągu lat 366. W jakich rozmiarach stosowane były kary cielesne, świadczy fakt, że jeszcze „humanitarne“ prawo z r. 1855 wymienia, jako *maximum* kary 6000 uderzeń kijem. W pewnych zaś, specyalnych wypadkach wolno było tę karę podwajać. Są dowody, że dawniej kara 12.000 uderzeń kijem była niejednokrotnie stosowana, zaznaczyć zaś należy, że już kara ponad 500 uderzeń kija, kończyła się bardzo często śmiercią.

Jako ilustracya wspomnianego przed chwilą „jubileuszu“ służyć może wiadomość, ogłoszona świeżo w dziennikach warszawskich:

W ostatnim liście z katorgi w Górnym Zerentuju, jaki otrzymali posłowie w Dumie państwowej, więźniowie zawiadamiają, że naczelnik katorgi Kowalew, skazał na chłostę socyalistę-rewolucyonistę, Wiktora Reznera za to, że Rezner odmówił odpowiadania na „ty“, żądając ze strony administracyi łagodnego obejścia się. Po wykonaniu kary, Reznera osadzono w ciemnicy, gdzie więzień poprzecinał sobie arterye. Ze słabemi oznakami życia przewieziono go do szpitala więziennego. Jaki jest stan zdrowia Reznera, niewiadomo.

*

Departament policyi rozesłał do wszystkich pism następujący komunikat urzędowy:

„W ostatnich dniach w szeregu dzienników zjawiły się wiadomości o dokonanych w Petersburgu aresztowaniach wśród wychowańców różnych szkół; z większości tych notatek widać dążenie postawienia tych aresztów w związku z aresztowaniem uczestników zebrania organizacyi ogólno-uczniowskiej, które odbywało się dnia 22 grudnia 1912 r. w Petersburgu w gimnazyum prywatnem Witmerowej. W rzeczywistości jednak rewizye i aresztowania, dokonane w pierwszych dniach kwietnia b. r., oparte były na danych następujących: W kwietniu 1912 r. w Petersburgu, wykryto proklamacye nieznanej dotychczas organizacyi rewolucyjnej, która nadała sobie nazwę „Organizacyjnej grupy Związku rewolucyjnego“ i postawiła za zadanie zburzenie istniejącego ustroju politycznego. Dnia 28 maja r. z. niektórzy z jej uczestników byli aresztowani i pociągnięci do śledztwa przez gubernialny zarząd żandarmeryi w Petersburgu. Jednakże i po tym fakcie wspomniany Związek rewolucyjny istniał w dalszym ciągu i w lutym r. b. wydał odezwy występne, które oprócz bezpośredniej obrazy pod adresem Świętej Osoby Najjaśniejszego Pana i zuchwałego nieposzanowania Władzy Zwierzchniczej, zawierały wezwanie do zburzenia rządu Cesarskiego i utworzenia republiki demokratycznej. Wkrótce potem do wiadomości policyi doszło, że grupa petersburska Związku rewolucyjnego podjęła się przeprowadzenia w Petersburgu strajku robotników w fabrykach i zakładach przemysłowych, oraz urządzenia demonstracyi ulicznej dnia 16 kwietnia b. r., przyczem w tym celu wraz z innemi organizacyami politycznemi zredagowała i wydała odezwę występną. Dane te zmusiły wydział „ochrany“ do dokonania aresztowań, ustalonych już do tego czasu członków Związku rewolucyjnego, wśród których okazało się tylko dwu uczestników zebrania, odbytego dnia 22 grudnia 1912 r., w gimnazyum prywatnem Witmerowej.

Po odkryciu pomienionem. aresztowano 31 osób i zrewidowano 40, U wielu z aresztowanych, po wykryciu Związku rewolucyjnego, znaleziono odezwy występne i inne dokumenty, dowodzące ich działalności rewolucyjnej. Całą korespondencyę w sprawie ostatnich aresztowań członków Związku rewolucyjnego odesłał już petersburski oddział „ochrany“ do gubernialnego urzędu żandarmeryi, w którym wszczęto dochodzenie formalne z art. 1035 kodeksu karnego według kwalifikacyi przestępstwa, przewidzianego w artykule 102 kodeksu karnego“.

*

Niemiecki „Handelsvertragsverein“ złożył ministrowi spraw zagranicznych referat o konieczności utworzenia w państwie rossyjskiem całego szeregu nowych konsulatów, celem zawierania i zwiększenia stosunków handlowych między Rossyą a Niemcami. Referat proponuje utworzenie konsulatów w Łodzi i Niżnym Nowogrodzie, a wicekonsulatów w Wilnie, Mińsku, Berdyczowie, Białymstoku, Płoskirowie i Orenburgu.

Rzut oka na wojnę bałkańską.

Jakkolwiek wojna bałkańska formalnie nie jest jeszcze zamknięta, to jednak faktycznie z chwilą upadku Skutari i zastanowienia kroków wojennych na linii Czataldży można ją uważać — o ile chodzi o wspólną walkę związku bałkańskiego przeciw Turcyi — za ukończoną, wobec czego rekapitulujący wsteczny rzut oka na jej przebieg strategiczny będzie obecnie na czasie.

Zawiązanie związku bałkańskiego, jego charakter i cele, mobilizacya wojsk związkowych i sam wybuch wojny były niespodzianką tak dla Turcyi jak i ogółem biorąc, dla dyplomacyi mocarstw. Mobilizacya armii państw sprzymierzonych, zwłaszcza Bułgaryi i Serbii, przeprowadzona została w pierwszej połowie października r 1912 w przeciwstawieniu do powolnej i ociężałej mobilizacyi tureckiej ze zdumiewającą precyzyą i szybkością. Pierwsza wypowiedziała Turcyi wojnę dnia 8 października Czarnogóra, za nią poszły 17 października Bułgarya, Serbia i Grecya. Państewka sprzymierzone zdobyły się na wielki wysiłek organizacyjno-administracyjny, wystawiając siły zbrojne dochodzące lub niekiedy nawet przekraczające 10 prc. ogółu ludności. W dniu wypowiedzenia wojny ogół sił zbrojnych Bułgaryi wynosił 350.000, Serbii 200.000, Grecyi 115.000, Czarnogóry 30.000 ludzi, razem przeto okrągło 700.000.

I. Operacye wojsk bułgarskich.

Armii bułgarskiej główne i najcięższe przypadło do spełnienia zadanie w całej wojnie, podczas kiedy bowiem wojska serbskie, a zwłaszcza greckie i czarnogórskie, działały na widowniach drugorzędnego znaczenia i miały do walczenia z podrzędnemi grupami armii nieprzyjacielskiej, a zadania ich ograniczały się w znacznym stopniu do okupowania mniejszych lub większych obszarów terytoryum nieprzyjacielskiego, to przeciwnie Bułgarzy działać musiali przeciw głównej, najliczniejszej i doborowej armii tureckiej, na jedynej głównej linii strategicznej. na której mogło zapaść rozstrzygnięcie wojny, t. j. na linii Zofia-Adryanopol-Konstantynopol, oraz przeciw najpotężniejszej, najsilniej obwarowanej i najlepiej bronionej twierdzy tureckiej, Adryanopolowi.

Siły bułgarskie ugrupowane były w trzy armie: zachodnia (druga) pod generałem Iwanowem w sile 74.000, środkową (pierwszą) pod generałem Kutiuczewem w sile 48.000 i wschodnia (trzecią) pod generałem Dimitriewem w sile 72.000. Naczelne dowództwo spoczywało w rękach generała Sawowa. Poza temi siłami silna bułgarska dywizya (24.000) stała pod Dubnicą w kontakcie z opartą o Köstendil dywizyą serbską.

Naprzeciw powyższych trzech armii bułgarskich stały w początkach wojny: 1. turecka armia wschodnia w sile 90.000 między Kirkkilise a Eskibaba, 2. Schükri basza z 50.000 Turków pod Adryanopolem, 3. pierwsza dywizya turecka w sile 12.000 pod Kirdżali; naprzeciw zaś bułgarskiej dywizyi pod Dubnicą i serbskiej pod Köstendil stała turecka „armia Strumy“ w sile 24.000 między Stromnicą a Seres.

Podczas gdy 1-sza dywizya bułgarska, przekroczywszy granicę na południe od Filipopola, spędziła 22 października turecką 1-szą dywizyę z pod Kirdżali, a 7-ma bułgarska dywizya po zwycięskiej utarczce z częściami tureckiej armii Strumy 24 października zajęła Nowrokop, zaś 2-armia bułgarska biegiem rzeki Marycy awansowała na Adryanopol, staczając po drodze szereg zwycięskich utarczek z Turkami w przesmykach gór Rodope, bułgarska 1-sza armia z odłamami 2-giej w łącznej sile 50.000 zaatakowała turecką główną armię w sile 70.000 dnia 22 października pod K i r k k i l i s s e.

Wywiązała się dwudniowa, nadzwyczaj zacięta i krwawa bitwa, w której szalony zapał ofenzywny i junacka brawura wojsk bułgarskich, przypominająca żywo niepowstrzymany rozmach wojsk napoleońskich z początku XIX. stulecia, zmusiły Turków do panicznej ucieczki, która rozpierzchłe części armii tureckiej zaniosła aż nad wybrzeże morza Marmara! Wyzyskując odniesione zwycięstwo sposobem napoleońskim kontynuowali Bułgarzy szczęśliwie rozpoczętą ofenzywę bezwzględnym pościgiem, aż 29 października natknęli się na turecką armię wschodnią, oczekującą ich w oszańcowanej pozycyi Eskibaba. — L ü l l e - B u r g a s - Visa. Po trzydniowych zażartych walkach, trwających od 29 do 31 października, odnieśli Bułgarzy najzupełniejsze zwycięstwo, największe w całej wojnie bałkańskiej, i gdyby nie heroiczny opór tureckiego prawego skrzydła pod Visa, byłaby armia turecka odcięta od swej linii odwrotowej ku Czataldży i może zmuszona do kapitulacyi. Bitwa ta, stoczona w dwa tygodnie po rozpoczęciu wojny, właściwie rozstrzygnęła już kampanię całą na głównym teatrze wojny, następne operacye wojenne — to już raczej tylko uzupełniające epizody.

Zadawszy 3 listopada Turkom nową ciężką klęskę pod C z o r l u, wstrzymali Bułgarzy swój zwycięski pościg 6 listopada pod Czerkeskoj, podczas gdy niedobitki armii tureckiej między 4 a 10 listopada w opłakanym stanie skoncentrowały się w silnej pozycyi pod C z a t a l d ż ą, gdzie nadomiar złego wybuchła w ich szeregach epidemia cholery.

Postój ścigających Bułgarów na wysokości Czerkeskoj spowodowany był z jednej strony absolutnem fizycznem przemęczeniem żołnierza, z drugiej nadmiernemi stratami, jakie ponieśli w bitwach i w marszu, oraz trudnościami dowozu, póki na tyłach Adryanopol jako pierwszorzędnej wagi węzeł kolejowy był w rękach nieprzyjaciela.

Druga dywizya bułgarska. wzmocniona później dalszemi wojskami bułgarskiemi i serbskiemi, stanęła pod fortami tej twierdzy już 22 października i od tego dnia można datować jej oblężenie.

Po szeregu krwawych walk około pozycyi Czataldży, w których Turcy, zasileni w międzyczasie znacznemi świeżemi wojskami doborowemi z Azyi, przerzucili na pewien czas Bułgarów do defenzywy, wyczerpanie obustronnych armii spowodowało rządy bułgarski i turecki do zawarcia zawieszenia broni, które po długich i mozolnych pertraktacyach stanęło 3 grudnia. Do tego zawieszenia broni, z którem biegły równolegle pertraktacye pokojowe, przystąpiły prócz Grecyi także inne państwa związkowe. Zerwanie rokowań pokojowych jednakże, spowodowane styczniową rewolucyą młodoturków w Konstantynopolu, doprowadziło również do wypowiedzenia zawieszenia broni, które się skończyło z dniem 3 lutego r. 1913.

W tym drugim okresie wojny, jaki się rozpoczął 4 lutego b. r., Bułgarzy przedewszystkiem przystąpili z właściwą im bezwzględną energią i żelazną wytrwałością do zdobycia Adryanopola, bronionego przez 55.000 Turków, a atakowanego przez 75.000 Bułgarów i 28.000 wojsk posiłkowych serbskich. Trzydniowy szturm generalny, rozpoczęty 24 marca, złamał bohaterski opór twierdzy; dnia 26 marca Schükri basza poddał się Bułgarom z 51.000 załogi i znacznymi zapasami broni prowiantu.

Dwumiesięczne zawieszenie broni wyzyskały obie strony energicznie w celu skompletowania przerzedzonych olbrzymiemi stratami szeregów. W lutym b. r. stali Bułgarzy znowu ze 125.000 przed Czataldżą, z 80.000 pod Adryanopolem i 60.000 w pobliżu półwyspu Gallipoli. Już 5 lutego rozpoczęła się ofenzywa bułgarska przeciw temu półwyspowi. Przedsięwzięta dnia 8 lutego przez Turków próba wylądowania pod Scharkoj nie powiodła się, miała jednakże ten skutek, że bułgarska armia główna cofnęła się z pod Czataldży nieco w tył. Natomiast na półwyspie Gallipolli Bułgarzy awansowali zwycięsko aż do Bulair.

Między 18 a 26 marca Bułgarzy w rezultacie szeregu częściowych walk, stoczonych na rozmaitych punktach rozciągłej linii pod Czataldżą, odzyskali napowrót zajmowane przez się pierwotnie stanowiska. Pomimo jednakże, że w kwietniu znaczna część wojsk, które brały były udział w oblężeniu zdobytego w międzyczasie Adryanopola, zasiliła szeregi walczące pod Czataldżą, obie strony ograniczyły się i nadal do utrzymania się w swych pozycyach i Bułgarzy nie pokusili się poważnie o przełamanie linii Czataldży, któreby im otworzyło drogę do Konstantynopola. W tym względzie bułgarską komendą naczelną powodowały widocznie nietyle względy i rachuby strategiczno-taktyczne, ile raczej ogólno-polityczne.

Skoro zaś Bułgarya raz się wyrzekła chęci wkroczenia do Konstantynopola, temsamem nie miała już powodu kontynuowania wojny i stała się szczerze skłonną do zawarcia pokoju.

(Dokończenie nastąpi).

KRONIKA.

Lwów, 9 maja.

Kalendarz.
Sobota (10 maja):
Izydora. — Cierpimira. — Symeona.

Wschód słońca o godzinie 3·48 rano, zachód słońca o godz. 6·52 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 5 stopni Cel.

— **Mianowania i przeniesienia na kolejach państwowych.** P. Minister kolei żelaznych zamianował Józefa Dembowskiego, inspektora i kontrolora ruchu we Lwowie, naczelnikiem urzędu ruchu w Jarosławiu; Bazylego Mokrańskiego, inspektora i naczelnika urzędu ruchu w Jarosławiu, naczelnikiem urzędu ruchu w Podwołoczyskach; Edmunda Hilczera, st. rewidenta i kontrolora ruchu w Stanisławowie, naczelnikiem urzędu ruchu w Samborze, a Władysława Müllera, st. rewidenta i kontrolora kasowego w Krakowie, kasyerem dyrekcyjnym tamże.

Eugeniusz Wojnarowski, oficyał i naczelnik stacyi w Bełzcu został zamianowany naczelnikiem stacyi w Bełzie, a Michał Durkacz, adjunkt i naczelnik stacyi w Chorośnicy, naczelnikiem w Żurawicy.

Przeniesieni zostali: Tytus Makarowicz, st. oficyał w Brodach do urzędu we Lwowie-Podzamcze w charakterze kasyera stacyjnego; Stefan Godfrejów, oficyał z urzędu ruchu Lwów-Podzamcze, do oddziału dla kontroli dochodów we Lwowie; Adolf Turski, oficyał z Podwołoczysk, do urzędu ruchu w Brodach; Maks Schmucker, oficyał i naczelnik stacyi w Radowcach, w tym samym charakterze do Alt-Kimpolungu; Grzegorz Kühl, oficyał z urzędu ruchu w Ickanach, do urzędu ruchu w Nowosielicy; Józef Husak, rewident z oddziału ruchowego w Czerniowcach, do urzędu ruchu w Czerniowcach; Karol Hornstein, adjunkt budownictwa z ekspozytury w Gurahumorze do sekcyi konserwacyi w Ickanach; Ilarion Paladi, asystent z Nowosielicy do urzędu ruchu w Ickanach, Hiliarion Kozan, koncypista z oddziału komercyalnego dyrekcyi lwowskiej do urzędu w Podwołoczyskach; Longin Sawczyński, adjunkt z kasy dyrekcyjnej we Lwowie, do urzędu ruchu we Lwowie; Maryan Feczko, asystent z Ustrzyk do urzędu ruchu we Lwowie; Franciszek Uhnat, asystent z urzędu ruchu we Lwowie do kasy dyrekcyjnej we Lwowie; Mieczysław Assarabski, aspirant w Jarosławiu do Ustrzyk; Cyrill Minticz, asystent z Nepotokowiec do Hadikfalwy; Wilhelm Dobrowolski, asystent z Hadikfalwy do Nepotokowiec; Karol Kasprzycki, asystent z Hadikfalwy do urzędu ruchu w Stanisławowie, a Antoni Kusznir z urzędu ruchu w Stanisławowie do Hadikfalwy.

Stanisław Szalamy przyjęty jako wolontaryusz kolejowy do Bukaczowiec.

— **Z kolei.** Z powodu spodziewanego większego napływu podróżnych w kierunku do Krakowa na czas Zielonych Świąt zaprowadzony będzie d. 11 b. m. nadzwyczajny pociąg osobowy nr. 214 ze Lwowa do Krakowa, a d. 13 b. m., powrotny pociąg nadzwyczajny nr. 217 z Krakowa do Lwowa, z wozami II. i III. klasy, według następującego rozkładu jazdy: Pociąg nr. 214. Odjazd ze Lwowa o god. 7 m. 12 rano, z Gródka Jagiellońskiego 7 m. 55, z Sądowej Wiszni 8 m. 21, z Mościsk 8 m. 44, z Przemyśla 9 m. 27, z Jarosławia 10 m. 18, z Przeworska 11 m. 5, z Łańcuta 11 m. 33, z Rzeszowa 12 m. 10, z Sędziszowa 12 m. 50, z Ropczyc 1 m. 4, z Dębicy 1 m, 26, z Tarnowa 2 m. 19, z Słotwiny 2 m. 58, z Bochni 3 m. 20. Przyjazd do Krakowa god. 4 m. 20 po pol. — Pociąg nr. 217. Odjazd z Krakowa godz. 9 m. 35 wieczorem. Przyjazd do Bochni 10 m. 27, do Słotwiny 10 m. 49, do Tarnowa 11 m. 27, do Dębicy 12 m. 28, do Ropczyc 1 m. 13, do Sędziszowa 1 m. 30, do Rzeszowa 2 m. 14, do Łańcuta 2 m. 45, do Przeworska 3 m. 9, do Jarosławia 3 m. 33, do Przemyśla 4 m. 25, do Mościsk 5 m. 9, do Sądowej Wiszni 5 m. 35, do Gródka Jagiellońskiego 6 m. 6. Przyjazd do Lwowa god. 6 m. 59 rano.

Pociągi 214 i 217 zatrzymywać się będą tylko w wyż wymienionych stacyach. Celem umożliwienia zwiedzenia kopalń wielickich kursować będzie d. 13 b. m. z Krakowa do Wieliczki pociąg nadzwyczajny nr. 421 (odjazd z Krakowa godz. 12 m. 42 po południu, przyjaz do Wieliczki godz. 1 m. 10 po poł.) i pociąg powrotny z Wieliczki do Krakowa nr. 426 (odjazd z Wieliczki godz. 7 m. 40 wieczorem, przyjazd do Krakowa godz. 10 m. 10 wieczorem). Użycie tych pociągów dopuszczalne będzie dla wszystkich bez okazania jakiejkolwiek legitymacyi. Bilety po zniżonej cenie, powrotne, ważne tylko do tych pociągów, sprzedawać będą kasy osobowe we wszystkich wymienionych stacyach, oraz kolejowe biura miastowe we Lwowie i Przemyślu.

— **Hojny dar,** Akademia Umiejętności w Krakowie otrzymała w tych dniach dla komisyi fizyograficznej niezwykle cenny dar. Pani Marya Kamieniecka, wdowa po ś. p. Stanisławie Kamienieckim, ziemianinie z okolic Bałty na Podolu rossyjskiem, ofiarowała wspaniały zbiór motyli i innych owadów, oraz bibliotekę przyrodniczą na własność Akademii. Zbiór obejmuje kilkanaście tysięcy okazów, przeważnie pochodzących z Podola, znakomicie zachowanych i wybornie naukowo określonych; reprezentuje on też wysoką wartość materyalną.

Ś. p. Stanisław Kamieniecki dzięki studyom, prowadzonym z wielkim zamiłowaniem, posiadł gruntowne wiadomości przyrodnicze, wszedł w stosunki z uczonymi w kraju i zagranicą a umiał zbiór tak dobrać i złożyć, że na jego podstawie można mieć wyborne pojęcie o faunie owadów Podola.

Rodzina ś. p. Kamienieckiego, powodowana prawdziwie obywatelskiem poczuciem, postanowiła uczcić pamięć dzielnego badacza przez ofiarowanie jego zbiorów krakowskiej Akademii, która przez swego delegata dr. Ludwika Sitowskiego odebrała te zbiory na miejscu i do Krakowa sprowadziła. Będą one stanowiły niewątpliwie jednę z ozdób przyszłego Muzeum przyrodniczego, mającego powstać w nowym gmachu Akademii.

— **Prawo publiczności.** P. Minister wyznań i oświaty nadał prawo publiczności I.—III. klasom prywatnego realnego gimnazyum Tow. szkoły średniej w Skałacie i I.—III. klasom pryw. gimn. z polskim językiem wykładowym w Tow. szkoły średniej w Zbarażu na r. szk. 1912 3.

— **Galicyjska Kasa oszczędności we Lwowie** odbędzie walne zgromadzenie w sobotę, dnia 17 b. m., o godzinie 10 przed południem w sali posiedzeń dyrekcyi. Porządek dzienny: 1. Sprawozdanie o zamknięciu rachunków za rok 1912. 2. Wnioski wydziału w sprawie zmiany statutu. 3. Wybór jednego członka wydziału.

— **Kurs ekonomiczno-społeczny.** Dzisiaj, w piątek, o godzinie 6 wieczorem w wielkiej sali Instytutu fizycznego, ul. Długosza 8, odbędzie się drugi wykład profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego dr. Franciszka Bujaka, na temat: „Kwestya włoska“.

Jutro, w sobotę, wygłosi wykład dr. Artur Benis z Krakowa na temat: „Krakowskie zagłębie węglowe i polityka węglowa kraju“.

— **Gremium instalatorów wodo- i gazo-ciągowych** odbędzie walne zgromadzenie w piątek, dnia 16 b. m., o godz. 6 wieczorem w sali Instytutu Technologicznego (ul. Bourlarda l. 5).

— **Klub tenisowy** lwowskiego Towarzystwa łyżwiarskiego ze względu na otwarcie kortów tenisowych odbył już walne zgromadzenie, wybierając do zarządu pp. Jana Bortnika, Leona Goettera, dr. Adama Tomaszewskiego i St. Zwolińskiego.

Zarząd klubu na posiedzeniu odbytem dnia 7 b. m. ukonstytuował się, wybierając przewodniczącym p. Leona Goettera, zastępcą przewodniczącego p. Stanisława Zwolińskiego, sekretarzem p. dr. Adama Tomaszewskiego i skarbnikiem p. Jana Bortnika.

Na posiedzeniu tem uchwalono wezwać członków klubu do wpisania się i dopełnienia przepisanych formalności najdalej do 15 b. m. w kancelaryi L. T. Ł. w godzinach urzędowych z tem, że w razie opóźnienia terminu mogliby kompetować o przyjęcie jedynie w drodze regulaminowej na podstawie uchwały zarządu.

Zarazem postanowiono podać do wiadomości członków, że opłaty i warunki gry zatrzymano, nie zmieniając powziętych w tym kierunku postanowień w roku ubiegłym.

— **Wiec kobiet polskich.** Wczoraj odbył się w Krakowie wiec kobiet polskich dla uczczenia pamięci uczesniczek r. 1863, urządzony przez Koło pań T. S. L. Przemawiali pp.: Marya Siedlecka, Świderska, Szybalska, która wygłosiła odczyt o Polakach w powstaniu. p. Mossoczowa i Andruszkiewiczówna. — Uchwalono rezolucyę, podnoszącą znaczenie współudziału kobiet w pracy nad podniesieniem oświatowem, kulturalnem i gospodarczem narodu.

(△) **Z Izby sądowej.** Przed tutejszym trybunałem sądu przysięgłych toczy się dziś rozprawa karna przeciw cieśli Jakóbowi Fischerowi, którego prokuratorya Państwa oskarżyła o zbrodnię morderstwa, dokonanego dnia 3 lutego b. r. we wsi Mierzwicy na osobie Antoniego Schmidta ze Lwowa. Oskarżony wypiera się winy, świadkowie składają zeznania obciążające. Wyrok zapadnie po południu.

(△) **Echa kradzieży biustu z grobowca.** Dochodzenia policyjne wykazały, że mężczyzna aresztowany w ul. Owocowej ze skradzionym i zniszczonym biustem ś. p. Gustawa Fiszera nazywa się właściwie Józef Mrowiński, a nie Stanisław Uhlarz i jest niebezpiecznym włamywaczem. Mrowiński przyznał się ostatecznie, że to on sam udał się w nocy na cmentarz i wydarł biust z pomnika.

(△) **Zakwestyonowane automaty do gry.** Doszło do wiadomości policyi, że po tutejszych kawiarniach zgrywają się ludzie za pomocą automatów, specyalnie do tego skonstruowanych przez węgierską firmę Kaufmanna. Ubiegłej nocy udało się policyi dostać w ręce jeden taki automat, funkcyonujący w kawiarni „Europejskiej“ przy ul. Jagiellońskiej. Do automatu wrzuca się monetę 20 halerzową za którą ewetualnie ma grający wyciągnąć kilka, a nawet kilkanaście razy więcej. Szanse są jednak bardzo małe i ludzie mocno się zgrywają, a pieniądze zabiera przedsiębiorca i właściciel kawiarni. Przedsiębiorcą jest N. Goldenberg. Dziś wyszukała policya jeszcze 17 takich automatów, który przedsiębiorca ukrył w warstacie mechanicznym Mojżesza Schönfelda. Automaty złożono na razie w policyi.

(△) **Kronika policyjna.** Policya aresztowała wczoraj Maryę Miśko, służącą, za kradzież 360 koron, na szkodę p. Krystyny Bratkowskiej, właścicielki pralni.

Agacie Baran skradziono z kufra książeczkę Galicyjskiej Kasy oszczędności, opiewającą na kwotę 46 koron.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Elżbieta Aleksandra Janowska, b. właścicielka willi w Truskawcu, w 65 r. życia; Magdalena Nalepska, wdowa po konduktorze kolejowym, w 73 r. życia; Marya Ekertowa, wdowa po werkmistrzu kolei państw., w 68 r. życia; Aniela Teichmanowa, żona majstra kowalskiego, w 52 r. życia;

w Krakowie, Roman Fischer, weteran z r. 1863, w 67 roku życia; Maurycy Gilewski, emer. radca sądu krajowego, w 77 roku życia.

w Warszawie, Juliusz Beurep, adwokat, wybitny prawnik i działacz społeczny;

— **Śmiertelny pojedynek na pistolety.** Z Wiednia donoszą: wczoraj w koszarach w Praterze odbył się pojedynek na pistolety między przydzielonym do oddziału aeronautycznego porucznikiem Hermanem Weissem 2 pp. bosn. her., a kapitanem Juliuszem Zborowskim z 92 pp., przydzielonego również do oddziału lotniczego. Weiss otrzymał postrzał w szyję. Operowano go na miejscu i przewieziono do szpitala załogowego, gdzie mimo starań lekarzy zmarł na rękach swego przyjaciela kapitana Chwojki.

— **Wypadek samochodowy.** Wczoraj pod Wiedniem zdarzył się wypadek samochodowy. Wypadkowi temu uległ samochód wojskowy, w którym jechało 12 żołnierzy pod komendą porucznika 10 dyw. art. pol. hr. Włodzimierza Romera. Kilku żołnierzy jest rannych. Hr. Romer skarży się na ból głowy.

— **Straszne samobójstwo.** Z Morawskiej Ostrawy donoszą: W ubiegłą sobotę rzucił się tu w zamiarze samobójczym do szybu „Jerzego“ górnik 28-letni Maurycy Brandstetter i zginał na miejscu. Powód samobójstwa nieznany.

— **Zabytki historyczne.** Podczas oczyszczania koryta rzeki Dźwiny znaleziono w tych dniach jak donoszą z Rygi, na dnie stary statek z epoki szwedzkiej. Wydobyto przytem armatę, dwa samopały, oraz wiele monet z 17 wieku. Prawdopodobnie statek pochodzi z czasów wojen polsko-szwedzkich za Chodkiewicza.

Gwiazdka Cieszyńska donosi z Karwiny, że w szybie „Hohenegger“ znaleziono w glinianym garnku około 500 monet srebrnych i złotych z czasów króla czeskiego Jana I. z początku XV. wieku.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek, 9 maja, po raz pierwszy (wznowienie) „Demon ziemi“, tragedya w 4 aktach z prologiem Franka Wedekinda, pierwszy gościnny występ Jadwigi Mrozowskiej. — W sobotę, 10 maja, o godzinie pół do czwartej po południu „Grube ryby“, komedya Michała Bałuckiego. — W sobotę, 10 maja, o godzinie pół do ósmej wieczorem „Pajace“, opera R. Leoncavalla i „Cavalleria rusticana“. opera P. Mascagniego, gościnny występ Maryi Labia i Józefa Manna. — Marya Labia, wystąpi jako: Santuzza i Nedda. — Józef Mann, jako: Turridu i Canio. — Niedziela, 11 maja, o godzie pół do czwartej po południu „Grigri“, operetka P. Linckiego. — Debiut R. Maryańskiego, ucznia prof. Cz. Zaremby. — Niedziela, 11 maja, o godzinie pół do ósmej wieczorem „Eros i Psyche“, fantazya dramatyczna J. Żuławskiego występ J. Mrozowskiej. — Poniedziałek, 12 maja, o godzinie pół do czwartej po południu „Anna Karenina“, dramat E. Guiraud z Konstancyą Bednarzewską w roli tytułowej. — Poniedziałek, 12 maja, o godzinie pół do ósmej wieczorem „Carmen“, opera Bizeta; gościnny występ Maryi Labia i Józefa Manna. — Wtorek, 13 maja „Tosca“, G. Pucciniego; gościnny występ Maryi Labia i Józefa Manna. — Środa, 14 maja, „Demon ziemi“, tragedya Franka Wedekinda; gościnny występ Jadwigi Mrozowskiej.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Sobota, 10 maja „Losy Europy“, burleska Brunona Winawera. — Niedziela, 11 maja, o godzinie pół do czwartej po południu „Losy Europy“, bruleska Brunona Winawera“, o godzinie pół do ósmej wieczorem „Paweł I.“ dramat D. Mereżkowskiego.

Otwarcie wystawy

urządzonej przez Tow. Dziennikarzy polskich i Tow. Przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie.

Jutro, t. j. w sobotę, w lokalu Tow. Przyjaciół sztuk pięknych odbędzie się uroczyste otwarcie wystawy sztuki polskiej, urządzonej na dochód funduszu wdów i sierót po polskich dziennikarzach, w 20 rocznicę istnienia Tow. Dziennikarzy polskich.

W salach przy ul. Dzieduszyckich l. 1 zejdzie się w tym dniu z pewnością najwykwintniejsza publiczność naszego miasta, aby przypatrzyć się tej niecodziennej ekspozycyi sztuki polskiej, która wartością i rozmiarami przewyższa poprzednie wystawy z ostatnich lat.

W wystawie biorą udział z artystów malarzy: Z. Ajdukiewicz, Z. Albinowska, Z. Andrychewicz, A. Augustynowicz, T. Axentowicz, S. Batowski, W. Błocki, A. Borawski, O. Boznańska, R. Bratkowski, Z. Cwikliński, M. Czaykowska, B. Czedekowski, E. Dąbrowa, E. Dziubaniukówna, S. Fabijański, J. Falat, Filipkiewicz, S. Gałek, J. Glasner, L. Gottlieb, W. Grabowski, T. Grott, J. Gumowski, M. Harasimowicz, W. Hofman, J. Holzmüller, K. Homolacs, F. Horodyski, H. Jackowski, M. Jakimowicz, S. Janowski, B. Janowska, J. Januszewski, W. Jarocki, Z. Jasiński, A. Karpiński, E. Kazimirowski, J. Klępiński, S. Klimowski, E. Kopciński, K. Kostynowicz, S. Korzeniewski, W. Korzeniowska, J. Kotowski, M. Koźniewska, M. Krajewski, R. Kramsztyk, J. Krzesz, B. Kuźmiński, L. Kwiatkowski, F. Lachner, R. Laskowskowski, F. Lipiec, J. Malczewski, J. Małachowski, A. Mann, A. Markowicz, S. Matzke, J. Mehoffer, L. Misky, D. Mukułowska, M. Muttermilch, T. Niesiołowski, O. Nowakowski, J. Nowotny, S. Obst, K. Olpiński, B. Olszewski, S. Paciorek, M. Pietsch, J. Piotrowski, K. Pochwalski, T. Popiel, A. Procajłowicz, A. Pronaszko, S. Radziejowski, J. Rapacki, S. Rejchan, M. Rekucki, J. Rembowski, M. Reyzner, Z. Rozwadowski, T. Rybkowski, W. Rzegociński, A. Sandoz, A. Skałkowska, W. Skoczylas, W. Slewiński, M. Sozański, P. Stachiewicz, Z. Stankiewicz, L. Stasiak, O. Steinkilber, L. Stroynowski, Stykowie Jan, Tadeusz i Adam, K. Świecimski, H. Szczygliński, A. Terlecki, W. Tetmajer, I. Trusz, F. Turek, M. Trzciński, H. Uziembło, W. Wachtel, J. Warchałowski, L. Wein, H. Weyssenhoff, L. Winterowski, J. Wodyński, M. hr. Wodzicka, W. Wodzinowski, F. Wygrzywalski, M. Wywiórski, K. Żelechowski.

Z artystów rzeźbiarzy: Antoniak, I. Chmieliński, K. Chodziński, L. Drexlerówna, A. Głowiński, J. Góralczyk, H. Hochmann, W. Konieczny, Z. Kurczyński, K. Laszczka, S. Lewandowski, J. Lewicki, C. Makowski, W. Przedwojewski, W. Rzegociński, S. Sobczak i A. Walewska.

Wstęp na wystawę w sobotę 2 kor.

Na otwarcie przybędzie wielu artystów z Krakowa i Wiednia.

Przegląd prasy.

Dziennik Polski z dnia 8 b. m. w artykule p. t. „Bez Rady narodowej“ zaznacza, że rzeczywiście Rada narodowa, pojęta według swego statutu jako kongres stronnictw, traci racyę bytu z chwilą, gdy pewne stronnictwa z niej ustępują. Rozbicie Rady narodowej jest zdaniem powyższego organu pierwszym drastycznym objawem tych skutków, do których doprowadziło udaremnienie reformy wyborczej. Co prawda *Dziennik Polski* nie wyklucza jeszcze porozumienia między prezydyum Rady narodowej, obecnie uchwałą Koła zasystowanej. a Komitetem tymczasowym, ale zdaniem jego o tem pomyśleć muszą przedewszystkiem te stronnictwa, które odrzuceniem wniosków pośredniczących udaremniły porozumienie.

Gazeta Wieczorna z dnia 8 b. m. w artykule p. t. „Rozbijanie narodowej solidarności“ podnosi, że rozbili Radę narodową ci, którzy jakkolwiek głoszą dogmat solidarności narodowej, to jednak tylko wtedy uznają uchwały Koła sejmowego, jeżeli one są po ich myśli, zaś z lekkiem sercem rozbijają solidarność narodową, kiedy przypadkiem uchwała nie zgadza się z ich partyjnymi dążnościami. Idea solidarności narodowej wymaga, aby tam, gdzie nie można osiągnąć zgodności, mniejszość poddawała się uchwałom większości, zresztą i w działaniu ostatniej Rady narodowej centrowcy i wszechpolacy nie ustępowali tam, gdzie mieli większość, wobec mniejszości. *Gazeta Wieczorna* wyraza jednakże nadzieję, że Rada narodowa nie została ostatecznie zabita, i że wyjdzie ona z nowego Sejmu niebawem, bo już w jesieni, w nowym składzie odmłodzona, silna i wyzwolona z kurateli reakcyjnej.

Przegląd z dnia 9 b. m. w artykule p. t. „Co myśli opozycya o reformie wyborczej“ pisze, że w każdem dobrze zorganizowanem społeczeństwie konstytucyjnem, jeżeli ktoś wywraca to, co inni skonstruowali, nie powinien się zadowolić tą negacyą, lecz sam wziąć się do budowania czegoś innego, gdy tymczasem ci, którzy udaremnili projekt reformy wyborczej, założyli ręce i nie zabierają się do żadnej twórczej roboty. Otóż. zdaniem *Przeglądu,* kraj oczekuje od członków opozycyi, że możliwie jak najprędzej, a w każdym razie przed rozpisaniem wyborów do nowego Sejmu, ogłoszą swój projekt reformy wyborczej i to taki, który podjęliby się oni w Sejmie przeprowadzić, gdyż w życiu politycznem negacya sama nie wystarcza.

Przegląd z tegosamego dnia w artykule p. t. „Obrady Koła sejmowego“ pisze, że do rozbicia Rady narodowej nie byłoby przyszło, gdyby demokracya narodowa i klub centrum chciały zrozumieć, że w rzeczach politycznych trzeba iść drogą kompromisów. *Przegląd* zaznacza, że klub centrum i Koło autonomistów zanadto poważne zajmują w społeczeństwie stanowisko, aby mogły iść na drogę takich „warcholskich“ eksperymentów.

Kuryer Lwowski z dnia 8 b. m. w artykule p. t. „Rozbicie Rady narodowej“ pisze, że pękła wprawdzie sztucznie utrzymywana „solidarność narodowa“, lecz, że solidarność ta była i dawniej fikcyą, bo w żadnej instytucyi polskiej nie było „takiego żarcia i takich intryg“, jak w Radzie narodowej. Taksamo i zdaniem *Kuryera Lwowskiego* sejmowe Koło polskie „ów najwyższy areopag narodowy“, demaskowało się w zetknięciu z rzeczywistością polityczną jako kotłowisko klik i ambicyuszów politycznych. Rada narodowa była zdaniem *Kuryera Lwowskiego* dla szerokich mas społecznych instytucyą obcą, a nawet z powodu swych bezpośrednich czynności wyborczych znienawidzoną, a rozbicie jej jest jeszcze jednym dokumentem tego smutnego faktu, że solidarność narodowa w rzeczach politycznych jest u nas fikcyą, bo nasi politycy, jak twierdzi ten organ, kierują się przedewszystkiem solidarnością własnych osobistych i partyjnych interesów.

Gazeta Narodowa z dnia 9 b. m. w artykule p. t. „Wczorajsze Koło sejmowe“ pisze, że ludowcy zjechali się na ostatnie Koło sejmowe z wyraźnym zamiarem rozbicia Rady narodowej, w czem mieli zapewnione współdziałanie demokratów z pod znaku dra Lea, „noszących wprawdzie na szyldzie tradycyę polskiej demokracyi. ale oscylujących jak zawieszone w powietrzu wahadło między Rządem centralnym a ukraińcami, aby nie stracić ostatniego swego poparcia t. j. żydowskich wyborców“. *Gazeta Narodowa* ubolewa przytem, że i część posłów z grupy krakowskiej poparła nawet czynnie zamiary ludowców, posiłkowanych przez demokracyę polską, i że

blok rozbił przedwczoraj tę naszą instytucyę, która jest wyrazem solidarności narodowej.

Gazeta Narodowa w tymże numerze zamieszcza oświadczenie autonomistów, centrum i narodowej demokracyi, wynikłe z narad wczoraj wspólnie przez te grupy odbytych. Oświadczenie to brzmi:

„Wobec faktu, iż uchwała powzięta dzisiejszej nocy w sprawie zniesienia Rady narodowej i zastąpienia jej Komitetem tymczasowym, mającym prowadzić jej czynności znaczenia ogólno-narodowego, a niedotyczące wyborów, jest nielegalną, albowiem nie była poprzedzona reasumcyą uchwały, powziętej bezpośrednio przedtem przez Koło sejmowe na wniosek JE. Abrahamowicza a uznającej utrzymanie i nadal Rady narodowej za potrzebne, — nie mogą ani centrum, ani klub narodowo-demokratyczny, ani kółko autonomistów komitetu tego, jako nielegalnie wybranego, uznać i nie wezmą w nim udziału“.

Diło z dnia 8 b. m. w artykule p. t. „W Wiedniu i w kraju“ pisze, że ostatnie zajścia z Radą narodową, — uchwała większości polskiego Koła sejmowego, ustanawiająca w miejsce dotychczasowej Rady narodowej tymczasowy komitet dla prowadzenia spraw ogólno-narodowego znaczenia bez prawa mieszania się do akcyi wyborczej, a z drugiej strony protest mniejszości wszechpolsko-podolskiej przeciw powyższej uchwale i jej oświadczenie, że nadal będzie prowadziła wszystkie agendy dotychczasowej Rady narodowej, a zatem i akcyę wyborczą, — pozwalają przedstawić sobie prawdopodobny przebieg akcyi wyborczej do Sejmu. *Diło* oświadcza, że póki przeprowadzenie sejmowej reformy wyborczej nie zapewni Rusinom współdecydującego głosu w kraju, póty ich reprezentacya parlamentarna musi i będzie wszelkiemi siłami sprzeciwiać się uchwaleniu konieczności państwowych. Póki Rusini nie będą mieli gwarancyi, że dotychczasowy system panowania nad nimi się skończył, póty reprezentacya parlamentarna ruska nie może współdziałać w załatwieniu planu finansowego.

Obecnie najaktualniejszą — zdaniem *Diła* — sprawą jest legalne przeprowadzenie nowych wyborów; kampania wyborcza, jak przewiduje ten organ, będzie bardzo zacięta, bo wszechpolsko-podolscy wrogowie Rusinów będą starali się wybory przeprowadzić środkami nielegalnymi, o czem świadczy zapowiedź organu wszechpolskiego, który atakuje już dzisiaj Namiestnictwo i osobę, w której domyśla się kierownika Namiestnictwa na czas wyborów. Na tosamo wskazuje także ich stanowisko wobec uchwał polskiego Koła sejmowego. P. Cieński i towarzysze — pisze *Diło* — nie poddali się uchwałom Koła w pierwszym rzędzie w celu prowadzenia akcyi wyborczej, do której zgromadzą wszystkie wojownicze i „ukrainożercze“ żywioły obozu polskiego. Jak wobec tego zachowają się te partye polskie, które pracowały nad dojściem do skutku sejmowej reformy wyborczej, to pokaże przyszłość. *Diło* zaznacza wkońcu, że kto z polskiego obozu politycznego zdaje sobie sprawę, iż reforma wyborcza może być początkiem pokoju narodowościowego w kraju, ten musi się domagać legalnego przeprowadzenia wyborów i występować przeciw „organizacyi rozboju wyborczego“.

Rada miasta Lwowa.

Na początku wczorajszego posiedzenia, które prezydent miasta p. Neumann otworzył o godzinie 6 minut 50 wieczorem, zabrał głos r. Richtmann i zwrócił się do prezydyum miasta z zapytaniem, w jakim stadyum znajduje się sprawa budowy drugiego toru miejskiej kolei elektrycznej w ulicy 29 Listopada i przedłużenie tego toru do dworca kolejowego w Kulparkowie.

Prezydent p. Neumann oświadczył, iż na interpelacyę tę odpowie na następnem posiedzeniu.

Z kolei r. Ohly interpelował prezydyum miasta, czy i jakie poczyniło starania, aby urządzenie wewnętrzne gmachu lwowskiej Filii Banku austro-węgierskiego oddane zostało przemysłowcom lwowskim.

W odpowiedzi na tę interpelacyę oświadczył prezydent miasta, iż w myśl uchwały Rady miejskiej, powziętej na poprzedniem posiedzeniu, prezydyum miasta odniosło się w drodze pisemnej do Prezesa Koła polskiego dr. Leo, JE. P. Ministra skarbu Zaleskiego, JE. P. Ministra Galicyi Długosza i gubernatora Banku austro-węgierskiego, lecz dotychczas nie otrzymało w tej sprawie żadnej odpowiedzi, jakkolwiek telegramy w tej sprawie wysłali również pp. IE. dr. Korytowski i Abrahamowicz.

Prezydent p. Neumann zaprosił następnie Radę na uroczystość otwarcia „Wystawy sztuki współczesnej, urządzonej na dochód wdów i sierót po dziennikarzach polskich, która — jak wiadomo — odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 10 przed południem w Tow. Przyjaciół sztuk pięknych.

Z porządku dziennego wybrała Rada swymi delegatami do Towarzystwa dostaw dla armii radnych: Gertritza, Gubrynowicza, Ibnatowicza, Makowicza i Ohly'ego, poczem uchwaliła zmianę niektórych postanowień statutu miejskiej Kasy oszczędności w sprawie reeskontu weksli i prowizyi.

Z kolei, w myśl wniosku referenta r. dr. Pierackiego, uchwalono przedłużyć kontrakt dzierżawy rytualnej rzeźni drobiu na Gabryelówce z dotychczasowym dzierżawcą na dalsze trzy lata za rocznym czynszem w kwocie 2740 kor.

Następnie rozwinęła się dłuższa dyskusya nad referatem r. dr. Szpora w sprawie bezpłatnego udzielenia gruntu miejskiego przy ul. Łyczakowskiej polskiemu Towarzystwu gimnastycznemu „Sokół IV.“ na urządzenie boiska.

Po przemówieniach rr. dr. Obmińskiego, dr. Dwernickego, Kwiatkowskiego, Chajesa, Olszewskiego i Makowicza, uchwalono zgodnie z wnioskiem referenta udzielić wspomnianego gruntu bezpłatnie.

W myśl referatu r. Wczelaka wyznaczyła Rada linię regulacyjną na wypadek zburzenia Zakładu kary dla mężczyzn w ten sposób, że ul. Kazimierzowska ma mieć 25 m. szerokości, ul. Karna 16 m., a koło kościoła św. Brygidy, który ma być odsłonięty, będzie urządzony skwer. Na miejscu Zakładu kary ma stanąć sąd.

Z kolei, w myśl referatu wiceprez. dr. Stahla, zatwierdzono ugodę sądową gminy z gr. kat. probostwem św. Piotra i Pawła w sprawie odstąpienia przez nie 13 m. gruntu na regulacyę ul. Piaskowej i Paulinów.

Po powzięciu dwu drugich uchwał w sprawie bezpłatnego odstąpienia w drodze zamiany skrawków gruntu gminnego z danego koryta Żelaznej wody i w sprawie wydania deklaracyi nakładającej na gminę obowiązek spłacenia pożyczki 300.000 kor. zaciągnąć się mającej na budowę gmachu Izby handlowej, referował r. Hingler sprawę zniesienia rampy kolejowej w ulicy Żółkiewskiej.

W wyczerpującym referacie złożył r. Hingler sprawę z konferencyj, jakie prezydyum miasta z referentem i inżynierem miejskiego urzędu budowniczego odbyło z Ministerstwem kolei żelaznych. Wynikiem tych konferencyj były plany, wygotowane przez Ministerstwo kolei żelaznych. Według tych planów poziom ulicy Żółkiewskiej od kościoła Bazylianów do ul. św. Marcina trzebaby podnieść, a tor ma iść dołem. Spadek od strony miasta będzie wynosić 1 prc., zaś po stronie Żółkiewskiej 3·8 prc. W dalszym ciągu referent podniósł szereg postulatów, które mają być podstawą pertraktacyj z Rządem. I tak, podniesiona ul. Żółkiewska ma mieć szerokości 21 m., a wszelkie istniejące tam urządzenia mają być utrzymane. Ulicę Tatarską ma się przeprowadzić tunelem i połączyć z Żółkiewską schodami, a z ul. Objazdową tunelowem przejściem pod trasą kolejową. Ul. Objazdowa ma być poprowadzona obok podniesionej ul. Żółkiewskiej w szerokości 15 m. z chodnikiem po jednej stronie. Ul. Objazd ma otrzymać schody, prowadzące na podniesioną ul. Żółkiewską. Schody mają być architektonicznie zbudowane z kamienia, w porozumieniu z urzędem budowniczym.

Razem z tą sprawą łączą się dalsze żądania gminy. Mianowicie miasto ma się domagać od skarbu kolejowego urządzenia wału kolejowego między Podzamczem a Kleparowem zapomocą mostów, przepustów lub arkad w ten sposób, aby części miasta, dziś przez wał rozdzielone, połączyć o ile regulacya, potrzeby miasta, względy komunikacyjne i estetyczne będą tego wymagać. Do kosztów z tem połączonych gmina może się przyczynić w pewnej części. W sprawie mających się wykonać przebudów wału, Rada m. udziela na razie następujących dyrektyw:

a) zastąpienie nasypu kolejowego od ul. Zamarstynowskiej do Połtewnej wiaduktem sklepionym lub żelaznym, co powinno być wykonane równocześnie z podniesieniem ul. Żółkiewskiej;

b) rozszerzenie podjazdu dla ul. Źródlanej z 9·20 m. na 50 w świetle;

c) między ul. Źródlaną a Kleparowską ma być wykonany podjazd szerokości 18 metrów i

d) podjazd dla ul. Kleparowskiej ma się rozszerzyć do 25 m.

Nad sprawą tą rozwinęła się obszerna, nader ożywiona dyskusya, w której zabierali głos radni: dr. Sokal, dr. Dwernicki, dr. Obmiński, Szpondrowski, wiceprezydenci dr. Rutowski i dr. Schleicher, Szczurkiewicz, Biernacki, F. Piasecki, dr. Thullie i Rybicki. Ostatecznie w głosowaniu uchwaliła Rada dyrektywy, przedstawione przez referenta, polecając równocześnie prezydyum miasta, aby przy pertraktacyach z Rządem domagało się od Rządu przebicia wału kolejowego własnym kosztem w miejscach, które miasto uzna za potrzebne.

Wkońcu posiedzenia uchwaliła jeszcze Rada, w myśl wniosku r. dr. Ciesielskiego, udzielić Towarzystwu chowu koni i wyścigów subwencyi w kwocie 6500 kor. na nagrody dla koni hodowli galicyjskiej.

Na tem o godz. 10·30 wieczorem prezydent miasta p. Neumann zamknął posiedzenie.

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan przyjął wczoraj o godzinie 11 przed południem hr. Stefanię Lonyay na osobnej dłuższej audyencyi.

= *Deutschböhmische Korrespondenz* donosi, że na naradzie prezydyów niemieckiego Związku sejmowego i Zjednoczenia Niemców z Czech, należących do parlamentu, p. Pacher zdał sprawę z próby, jaką przedsięwziął P. Prezydent Ministrów, aby drogą układu między posłami niemieckimi a czeskimi umożliwić tymczasową sesyę Sejmu czeskiego w celu uniknięcia ruiny finansów krajowych. Dalsze postępowanie posłów niemieckich ma być ustalone w rezolucyi, jaką ma uchwalić pełne zgromadzenie tych posłów.

Inna Korespondencya donosi, że stronnictwo niemiecko-radykalne uchwaliło rezolucyę, w której domaga się rozwiązania Sejmu i rozpisania nowych wyborów, oraz wyraża zgodę na wspólną manifestacyę posłów niemieckich z Czech.

= Z Paryża donoszą: Król Alfons i prezydent Rzeczypospolitej Poincaré udali się wczoraj o godz. 8 rano do Fontainebleau i przypatrywali się tam różnym ćwiczeniom wojska, a następnie zwiedzali zamek.

= Angielska Izba gmin odroczyła się wczoraj do d. 27 bm.

= Organizacya sufrażystek angielskich zapowiada nowy okres gwałtów, aby wymusić na rządzie przyznanie prawa głosowania dla kobiet. Rząd licząc się z temi groźbami, zarządził, by policya czuwała nad główniejszemi przywódczyniami sufrażystek.

= Podczas obrad nad umową w sprawie pożyczki przyszło wczoraj w chińskiej Izbie reprezentantów do burzliwych scen. Zwolennicy rządu opuścili salę obrad.

= Z Mukdenu donoszą: Rada prowincyonalna Mandżuryi oświadczyła się przeciw pożyczce. Opinia publiczna i prasa zarzucają Juanszikajowi naruszenie konstytucyi i wzywają go do cofnięcia kandydatury na prezydenta.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 9 maja. Wczoraj nad ranem w hotelu Angielskim dwoje ludzi, 13-letnia Wanda Szeronos, szwaczka, i szofer 21-letni Roman Kuźniar, odebrali sobie życie przez zażycie kwasu siarkowego. Pozostawili kilka listów i telegram do krewnych.

Kraków, 9 maja. (Tel. pryw.). Aresztowani niedawno szpiedzy wojskowi i prowokatorzy są to: Wacław Rowiński, Mieczysław Wróblewski i Wacław K. Wszyscy są młodymi ludźmi, w wieku lat 20 do 25. Brali udział w życiu tutejszej młodzieży, podając się za słuchaczy Uniwersytetu. Rowiński stał na usługach ochrany i sztabu warszawskiego. Na podstawie jego denuncyacyi aresztowano wielu ludzi. Jeden ze skazanych na dożywotnie zesłanie na Sybir wskazał przy pożegnaniu z rodziną na Rowińskiego jako sprawcę swego aresztowania i zesłania. Od roku pozostaje w więzieniu rossyjskiem jeden z najbliższych przyjaciół Rowińskiego. W ostatnich miesiącach Rowiński otrzymał przeszło 1400 rubli z ochrany. Wróblewski podawał się za praktykanta górniczego z Królestwa Polskiego, używał munduru strzeleckiego, zachęcał młodzież do jazdy do Królestwa Polskiego celem organizowania tam drużym strzeleckich. Na przepustce rossyjskiej miał Wróblewski udzielone pozwolenie przejeżdżania granicy w mundurze strzeleckim. Rowiński używał pseudonimu „Ludomir“, Wróblewski „Pers“, a Wacław K. „Bej“. Rowińskiego odstawiono do sądu karnego, dwu innych wydalono z granic Austryi.

Wiedeń, 9 maja. Najj. Pan zamianował prof. Uniwersytetu we Lwowie, dr. Henryka Halbana, wśród innych, członkiem fachowym Urzędu patentowego na przeciąg lat pięciu.

Wiesbaden, 9 maja. Automobil z cesarzem Wilhelmem przejechał w drodze z Frankfurtu pewnego 12-letniego chłopca który zginął na miejscu.

Warszawa, 9 maja. (Tel. pryw.). We wsi Czapuń, w pow. oszmiańskim, w ostatnich dniach wybuchł pożar, który zniszczył 400 budynków. Ogółem szkoda wynosi 120.000 rubli. Pozostało 700 włościan bez dachu.

Kijów, 9 maja. (Tel. pryw.). W głośnej sprawie o oszczerstwo sąd za fałszywe oskarżenie Feliksa Mazewskiego o zabójstwo Wiktora ks. Czetwertyńskiego i sfałszowanie na swoją korzyść testamentu, skazał redaktora *Birż. Wiedomosti* Wasiljewa i powieściopisarza Breszko-Breszkowskiego na 4 miesiące więzienia.

Petersburg, 9 maja. Komisya spraw marynarki i armii w Dumie oświadczyła się za przyjęciem tajnych przedłożeń w sprawie kredytów na ufortyfikowanie rejonów Rewel i Porkala (nad zatoką Fińską), w związku z wzmocnionym programem budowy floty na lata 1912—1916, oraz ze sprawą utworzenia fortów i wyposażenia ewentualnych teatrów wojny.

Petersburg, 9 maja. (Tel. pryw.). W wielu fabrykach obwieszczono, że robotnicy będą oddaleni za ewentualne świętowanie w dniu 1 maja st. st.

Petersburg, 9 maja. (Tel. pryw.). Magistrat m. Wyborga uznał za bezprawną decyzyę sądu okręgowego petersburskiego, pozbawiającą urzędu prezesa magistratu, oskarżonego o opór przeciw prawu o równouprawnieniu Rossyan z Finlandczykami. Magistrat postanowił nie obsadzać stanowiska swego prezesa. Gubernator wyborski rozkazał pod groźbą kary obsadzenie tego stanowiska.

Charbin, 9 maja. (Tel. pryw.). Władze chińskie uwięziły przybyłych z południa 5 agitatorów stronnictwa monarchicznego z odezwami nawołującemi do przywrócenia w Kirynie panowanie bogdychana.

Waszyngton, 9 maja. Izba reprezentantów przyjęła bill taryfowy.

Waszyngton, 9 maja. Deputowani republikańscy uniemożliwili wczoraj przyjęcie taryfy cłowej.

Nowy Jork, 9 maja. Donoszą z Nogales (Arizona), że powstańcy wysadzili w powietrze na kolei meksykańskiej pociąg, przyczem 250 żołnierzy zginęło.

Na Bałkanach.

Rzym, 9 maja. (Ag. Stefaniego). Korpus międzynarodowy, który obsadza Skutari, składać się będzie z tysiąca ludzi; Anglia dostarczy 300 ludzi, Włochy, Austrya i Francya po 200, Niemcy 100.

Sofia, 9 maja. Prasa i kupcy tutejsi oświadczyli się przeciw przyjęciu delegatów serbskich do sprawy zbliżenia gospodarczego między Serbią a Bułgaryą. Obecnie także Izby handlowe w Burgas i Warnie oświadczyły wobec Izby tutejszej, że rokowania między delegatami serbskimi a bułgarskimi w chwili obecnej są nie na czasie.

Sofia, 9 maja. Poseł bułgarski w Bukareszcie na wezwanie rządu tu przybył.

Cetynia, 9 maja. Na czele nowego gabinetu stoi gen. Vukotics, który objął prezydyum i tekę wojny.

Cetynia, 9 maja. Z powodu przesilenia skutarskiego Skupczyna zwołana była na wczoraj, ponieważ jednak Czarnogóra tymczasem ustąpiła, sesya stała się zbyteczną o ile szło o uchwałę w tej sprawie. Ukazem królewskim Skupczyna więc będzie odroczona.

Wczoraj król przyjął wszystkich członków Skupczyny w swoim pałacu w obecności nowych ministrów i generałów. Król wygłosił mowę, w której naszkicował przebieg wojny i przesilenia skutarskiego. Omówił także przebieg zatargów nad granicą Czarnogóry, które wkońcu się zaostrzyły i stanowiły jedną z przyczyn wojny z Turcyą. — Wynikiem tej wojny jest uwolnienie Serbów z pod jarzma tureckiego. Ostatnia twierdza państwa tureckiego było Skutari i ta również upadła, ale mocarstwa zaprotestowały przeciw wcieleniu jej do Czarnogóry. Rossya radziła poddanie się woli Europy. Czarnogóra z początku nie chciała zastosować się do tego, Europa jednakże poczyniła przeciw niej zarządzenia, a także Serbii zagrożono środkami przymusowymi na wypadek udzielenia pomocy Czarnogórze i niewycofania wojska.

Pozostaliśmy więc sami — mówił król. — Czarnogóra musiała ustąpić w interesie pokoju ogólnego i w interesie bytu kraju. Wyrządziła tem przysługę także narodowi serbskiemu. Rossya, Serbia i Grecya w ostatnim czasie żądały, by Czarnogóra ustąpiła.

Wkońcu król stwierdził, że honor wojskowy Czarnogóry pozostał nietkniętym, kraj się powiększył, a obecnie nadejdą lepsze czasy. Król nawoływał do zgody i jedności.

Zebrani przyjęli mowę żywemi aklamacyami.

Cetynia, 9 maja. Nowy gabinet jest już utworzony.

Konstantynopol, 9 maja *Alemdar* donosi, że Rossya wysyła wojsko do Maku w Persyi.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa

dnia 9 maja 1913.

Hotel George'a. Pp.: W. Słotwiński z Rozdziałowa, A. hr. Męciński z Dukli, K. hr. Lanckoroński z Rozdołu, M. Sroczyński z Borysławia, M. Zakrzewski z Wiktorowa. W Małecki z Turadowa, M. hr. Chodkiewicz z Krakowa.

Hotel Imperial. P.: A. Jędrzejowicz ze Starego miasta, J. hr. Potocki z Rymanowa.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 7 maja 1913.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	646·—	656·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	395·—	405·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	510·—	516·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	468·—	478·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. $4\frac{1}{2}$ pr. w. a. los w 50 l.	90·30	91·—
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	82·30	83·—
Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. w. a. los w 51 l.	92·—	92·70
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	85·30	86·—
Banku gal. ziem. kred. $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	94·—	94·70
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	—·—	96·—
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·—	91·70
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	95·50	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w $41\frac{1}{2}$ l.	90·50	—·—
[2]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	83·80	84·50
Tow. kred. gal. ziem. $4\frac{1}{2}$ los. 52 l.	92·70	93·40
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	96·50	97·20
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. (3 em.)	90·—	90·70
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82·30	83·—
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	81·—	81·70
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	85·—	85·70
" " 4 pr. z r. 1908	82·—	82·70
[2]) " miasta Lwowa 4 pr.	81·50	82·20
" " " 4 pr.	83·—	—·—
" " Krakowa	81·30	82·—
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·35	11·45
20 frankówka	19·10	19·28
100 rubli rossyjskich srebrnych	251·—	253·—
100 " " papierowych	253·30	254·50
100 marek niemieckich	117·60	118·10

[1]) Kupony opłacają $^1/_2$% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 7 maja 1913

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	83·80	84·—
styczeń-lipiec	83·65	83·85
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	86·95	87·15
kwiecień-październik	87·30	87·50
" z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1550·—	1590·—
" " 1860 po 100 zł. 4 prc.	449·—	461·—
" " 1864 po 100 zł.	646·—	658·—
" " 1864 po 50 zł.	326·—	338·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	106·10	106·30
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	84·20	84·40
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	85·—	86·—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	104·25	105·25
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5\frac{1}{4}$ pr	107·45	108·45
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	84·50	85·50
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	84·60	85·60
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5\frac{3}{4}$ pr. (ostempl. akcye)	427·—	429·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	102·75	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86·50	87·50
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	86·25	87·25
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	83·25	84·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	90·25	91·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	90·—	91·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	90·50	91·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	89·75	90·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	89·75	90·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	89·50	90·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	88·80	89·30
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	86·—	87·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	—·—	—·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	106·50	107·50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	115·10	115·50
" " " w wal. kor. 4 pr.	82·40	82·60
" poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	442·—	452·—
" " " " 50 zł. (100 kor.)	225·—	233·—
" obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	296·—	306·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	84·50	85·50
Kroacyi i Slawonii	86·60	87·60
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99·50	100·50
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	83·60	84·60
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	84·50	85·50
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	96·10	97·10
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	80·50	81·50
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	114·50	124·50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	238·50	241·50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	292·50	302·50
" " " " " 1889 3 pr.	255·50	264·50
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu $4\frac{1}{2}$ prc. 60 l.	—·—	96·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99·25	100·25
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	83·60	84·60
" " " " 4 pr. los 41 l.	90·75	91·75
" " " " 4 pr. starsze	96·20	97·20
" " " " $4\frac{1}{2}$ pr. 52 let.	93·—	94·—
Banku gal. ziem. kred. $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	94·—	95·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. $4\frac{1}{2}$ pr.	90·75	91·75
" " " " los. 50 l. $4\frac{1}{2}$ pr.	90·75	91·75
" " " " " 60 l. 4 pr.	82·25	83·25
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi $4\frac{1}{2}$ pr. $51\frac{1}{2}$ lat zwrotne	92·—	93·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat $4\frac{1}{2}$ pr.	90·—	91·—
Banku kr. obl. kol. żel. $57\frac{1}{2}$ l. 4 pr.	81·50	82·50
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	90·10	91·10
" " 50 lat w. k. 4 pr.	90·50	91·50
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	78·50	79·50
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	84·—	85·—
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	99·75	100·75
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	110·—	111·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	110·50	111·50

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	28·25	32·25
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	479·—	489·—
Clary 40 złr. m. k.	195·—	205·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	65·50	70·50
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	54·25	58·15
" " węg. Tow. 5 złr.	34·25	38·25
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	88·—	94·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	336·50	337·50
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	405·—	410·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3665·—	3675·—
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	626·40	627·40
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	823·—	824·—
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	744·—	750·—
Gal. banku hip. 200 złr.	647·—	649·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	519·30	520·30
" Austro-węg. 1400 kor.	2062·—	2073·—
" Związku (Unionbank) 200 zł.	593·50	594·50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	265·50	266·50
Zivnostenska banka 100 złr.	266·—	267·—
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	430·—	435·—
" " " akc. zakład. 200 złr.	410·—	420·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1345·—	1351·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4960·—	4990·—
" Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
" Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	514·—	516·—
" Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	—·—	305·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	1010·25	1011·25
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3388·—	3408·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	858·—	865·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	246·—	249·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	876·—	886·—
Schodnicy 500 kor.	458·—	465·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	339·—	343·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·80	118·—
Włoskie Banki	93·35	93·55
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	$24·10\frac{1}{4}$	$24·14\frac{1}{4}$
Paryż za 100 franków	95·55	95·70
Petersburg za 100 rubli $4\frac{1}{2}$ prc.	253·50	254·25
Szwajcarskie Banki	$95·32\frac{1}{2}$	$95·47\frac{1}{2}$
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·42	11·47
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·11	19·14
20-markówka	23·57	23·62
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	$117·82\frac{1}{2}$	$118·02\frac{1}{2}$
Włoskie banknoty za 100 lir	93·40	93·60
Ruble	253·—	253·75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 40/13 (7) (5869 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Debory Linser, odbędzie się dnia 4 czerwca 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacya real. lwh. 114 i 115 gm. Moczary.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 6300 kor.

Najniższa cena wynosi 4200 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszącesię do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny. wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki, dnia 3 kwietnia 1913.

L. cz. E. XI. 3935/12 (13) (5978 2—3)

Edykt licytacyjny.

W sprawie egzekucyjnej Naftalego Mardera w Tarnopolu przeciw Berlowi Silbermann w Tarnopolu, Samuelowi Silbermann w Podwołoczyskach niewiadomemu z miejsca pobytu Peisachowi Rosenfeld i nieobjętej masie spadkowej bł. p. Jenty Perlmann, zastąpionym przez kuratora adw. dr. Leiblingera w Tarnopolu, Mali Marder zam. Rosenfeld w Tarnopolu, Lei Grau zam. Bonberg we Lwowie, Taubie Jaryczower zam. Sussman w Tarnopolu i niewiadomej z miejsca pobytu Pepi Jaryczower i niel. Małce Jaryczower w Tarnopolu, odbędzie się dnia 30 maja 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 27 celem zniesienia współwłasności licytacya realności lwh. 509 gm. kat. Tarnopol składającej się z parceli budowlanej z 2 domami.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 5955 kor. 50 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wszystkie ciężary hipoteczne zostaną utrzymane w mocy bez względu na uzyskaną cenę kupna.

C. k. Sąd powiatowy,
Tarnopol, dnia 24 kwietnia 1913.

L. Nam. X. d. 35 2 ex 1913 (5948 2—2)

Ogłoszenie rozprawy ofertowej.

W celu zabezpieczenia wykonania robót budowlanych i rękodzielniczych, dla budowy gmachu c. k. II Szkoły realnej we Lwowie, rozpisuje się niniejszem publiczną rozprawę ofertową, w której mogą wziąć udział tylko upoważnieni budowniczowie.

Wykonanie odnośnych robót ma być rozpoczęte bezzwłocznie po zatwietrdzeniu najkorzystniejszej oferty.

Plany, jako też wszelkie warunki stanowiące przedmiot powyższej rozprawy ofertowej, wyłożone są w Departamencie X. d) c. k. Namiestnictwa w godzinach urzędowych do przeglądnięcia i podpisania przez strony interesowane.

Tamże będzie się też wydawać zgłaszającym się przedsiębiorcom druki sumarycznego zestawienia robót, blankiety ofertowe, oraz odnośne ustne wyjaśnienia.

Należycie wypełnione i ostemplowane oferty z dołączonemi potwierdzeniami złożonego w c. k. głównej Kasie krajowej we Lwowie wadyum w wysokości 5 proc. sumy oferowanej należy wnieść najpóźniej do dnia 20 maja 1913 do godziny 1 w południe na ręce szefa Departamentu X. d) c. k. Namiestnictwa.

Później wniesione oferty nie będą uwzględnione.

Otwarcie ofert nastąpi 21 maja 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Departamentu X. d) c. k. Namiestnictwa, przyczem oferenci mogą być obecni.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 5 maja 1913.

L. cz. E. 1745/12 (6010 2—3)

Na żądanie Mosesa Marmora w Bucykach, odbędzie się dnia 3 czerwca 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacya 15/112 części realności lwh. 98 ks. gr. gm. Skałat i lwh. 350 i 583 ks. gr. gm. Stary Skałat, obejmujących parcelę bud. 493/1 i grunt. 500/1 w Skałacie, tudzież parc. gr. 17/11, 17/12 i 17/27 w Starym Skałacie wraz z przynależytościami składającemi się z drzew owocowych.

Część nieruchomości powyższych wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1640 kor. 80 h.

Najniższa cena wynosi 1093 kor. 20 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się

do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skałat, dnia 7 kwietnia 1913.

L. cz. E. 869/11 (25) (5994 2—2)

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Eisiga Schönberga, odbędzie się dnia 27 maja 1913 o godz. 11 przed południem, w biurze Nr. 2, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 1777 ks. gr. gm. Kałusz,

b) 1728 lwh. 1366 ks. gr. gm. Kałusz 2 domy.

Wartość szacunkowa wynosi:

ad a) 5268 kor. 80 h.,

ad b) 4716 kor. 14 h.

Najniższa oferta:

ad a) 3525 kor. 87 kor.,

ad b) 3164 kor. 33 h.

Do realności lwh. 1777 ks. gr. gm. Kałusz należą następujące przynależności: komórka oszacowana na 20 kor., zaś do realności lwh. 1366 tej gminy szopa, oszacowana na 30 kor. 36 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kałusz, dnia 3 kwietnia 1913.

(6053 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

LICYTACYE:

a) w hali sądowej:

Sroda dnia 14 maja 1913 od 9 do 12 godziny przed południem rozmaite sprzęty domowe, maszyna do pisania, dwa automaty grające.

Czwartek, 15 maja 1913 od 9 do 12 godz. przed południem rozmaite sprzęty domowe, maszyna do pisania, materye sukienne, kasa żelazna, pianino.

Piątek, dnia 16 maja 1913, od 9 do 12 godziny przed południem: rozmaite sprzęty domowe, centryfuga.

Sobota, dnia 17 maja 1913, od 4 do 8 godziny wieczorem: rozmaite sprzęty domowe. obrazy olejne, 10 fortepianów, perskie dywany, kasa niklowa kontrolna, meble mahoniowe, kosztowności, dwie maszyny do szycia, biurko dębowe, maszyna do pisania, kasa ogniotrwała.

b) Po za sądową halą:

Wtorek, dnia 13 maja 1913, o godzinie 10 przed południem, przy ul. Rzeźna 3 towary korzenne, tutki, wyroby papierowe etc.

Sroda, dnia 14 maja 1913, o godz. 9 przed południem: a) ul. Słoneczna 15 urządzenie restauracyjne etc., b) ul. Słoneczna 25 i Szpitalna 1 urządzenie szynku i sprzęty domowe.

Czwartek, dnia 15 maja 1913, o godz. 10 przed południem: a) ul. Pańska 23 kosze żelazne, kieraty, wóz, lodownia, okna żelazne, stale etc., b) Kopernika 19 różne szkiełka etc.

Piątek, dnia 16 maja 1913, o godzinie 9 przed południem na Targowicy miejskiej koń, b) 10 przed południem Zielona 22 meble.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali, oraz na miejscu przechowania przed licytacyą.

Lwów, dnia 6 maja 1913.

L. cz. E. 77/10 (18) (6032)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku komercyalnego w Przemyślu, odbędzie się dnia 16 maja 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacya 13/240 części realności lwh. 367 gm. Dukla.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1857 kor. 29 h.

Najniższa cena wynosi 928 kor. 65 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dukla, dnia 1 kwietnia 1913.

L. cz. E. 5438 12 (6034)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa kredytowego w Haliczu, odbędzie się dnia 28 maja 1913 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 25, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności: lwh. 104 ks. gr. gm. Pukasowce, składającej się pglk. 49, 51 rola, pglk. 1229 łąka, pglk. 46/1 ogród.

Wartość szacunkowa 1390 kor.

Najniższa oferta 944 kor. 67 h.

Do realności lwh. 104 ks. gr. Pukasowce należą następujące przynależności: 1 czereśnia i 12 śliw oszacowane na 27 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Halicz, dnia 5 kwietnia 1913.

L. cz. E. 5687/12 (6) (6028 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 maja 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym Odd. III. w Samborze, w biurze Nr. 52, licytacya realności obj. lwh. 186 ks. gr. gm. kat. Wola błażowska, składającej się z domu i rolnych gruntów wiejskich.

Wartość szacunkowa 5308 kor.

Najniższa oferta 3538 kor. 66 h.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.

Sambor, dnia 6 maja 1913.

L. cz. E. 915 12 (18) (6046)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Marcina Jurczaka, odbędzie się dnia 20 maja 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 12 licytacya połowy realn. lwh. 700 ks. gr. gm. kat. Wola wadowska objętej.

Wartość szacunkowa wynosi 2823 kor. 52 h.

Najniższa oferta 1882 kor. 34 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Radomyśl wielki, dnia 17 kwietnia 1913.

L. cz. E. 58/12 (6050)

Edykt licytacyjny.

Dnia 26 maja 1913 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr 9, odbędzie się licytacya 1/4 części realności lwh. 706 ks gr. gm. Majdan, z przynależnościami oszacowanemi na 90 kor.

Wartość szacunkowa 993 kor. 72 h

Najniższa oferta 662 kor. 48 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy,

Sieniawa, dnia 24 kwietnia 1913.

L. cz. E. 842/12 (6035)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy sier cej c. k. sądu powiatowego w Krośnie. odbędzie się dnia 15 maja 1913 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3 licytacya realności lwh. 241 gminy Jaszczew 10 morgów 728 s. kw. gruntu i budynki.

Nieruchomość ta jest oceniona na 18028 kor.

Najniższa cena wynosi 12018 kor. 67 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.

Krosno, dnia 3 marca 1913.

L. cz. E. 6351/12 (5) (6043)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Kümla w Podhajcach, odbędzie się dnia 20 maja 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 II. licytacya połowy realności obj. lwh. 1881 gm. Nowosiółka.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 125 kor.

Najniższa cena wynosi 62 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział V.

Podhajce, dnia 11 kwietnia 1913.

L. cz. E. 631/13 (12) (6044)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Benjamina Grosskopfa w Przemyślanach, odbędzie się dnia 20 maja 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 II., licytacya 20 32 części realn. obj. lwh. 99 gm. Białokiernica, wraz z przynależnościami, składającemi się z dwóch jabłoni i 7 jesionów.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 607 kor. 98 h., przynależności zaś na 8 kor 12 h.

Najniższa cena wynosi 410 koron 80 h.. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.

Podhajce, dnia 17 kwietnia 1913.

L. cz. E. 3329/12 (13) (6042)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Firmy J. Neuberger we Lwowie, odbędzie się dnia 20 maja 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 II, licytacya:

a) połowy realności obj. lwh. 180 gm. Markowa,

b) całej realności obj. lwh. 673 gm. Markowa, wraz z przynależytościami ad a), składającemi się z 6 jabłoni. 2 grusz. 29 drzew śliwkowych, 4 wiszeń. 4 topoli, 1 jesiona i płota 43 m. długiego.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 1682 kor.,

ad b) na 181 kor.,

przynależności ad a) na 86 kor. 35 h., zaś wartość dożywotniego użytkowania pb. 50 1 i 53 i pgr. lk. 109 3, 109/4 i 1221 na 1000 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1178 kor. 90 h.,

ad b) 120 kor. 66 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Podhajce, dnia 14 kwietnia 1913.

L. cz. E. 107/13 (5) (6047)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego w Rozwadowie, zastąpionego przez adw. dr. Jaroszewskiego w Rozwadowie, odbędzie się dnia 15 lipca 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, licytacya 2 3 cz. realności lwh. 264 gm. Sadowie (rola).

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 184 kor.

Najniższa cena wynosi zatem 123 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rozwadów, dnia 19 kwietnia 1913.

L. cz. E. 1167/13 (4) (6055)

Edykt licytacyjny.

Dnia 13 czerwca 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV we Lwowie licytacya 1/2 realności lwh. 754 Biłohorszcze składającej się z domu mieszkalnego parc. bud. l. 329 komórki studni i parkanami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2792 kor.

Najniższa cena wynosi 1862 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika dla doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. II. Oddz. IV.

Lwów, dnia 24 kwietnia 1913.

L. cz. E. 755/13 (3) (6045)

Edykt licytacyjny.

Dnia 13 czerwca 1913, o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. V, odbędzie się licytacya następujących realności:

a) lwh. 940 ks. gr. Chlebowice świrskie, całej real.,

b) lwh. 1094 ks. gr. Chlebowice świrskie, całej real.

Wartość szacunkowa:

ad a) 3200 kor.

ad b) 6 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 2133 kor. 34 h.,

ad b) 4 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.

Przemyślany, dnia 23 kwietnia 1913.

L. cz. E. 161/13 (5) (6037)

Dnia 2 czerwca 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7, odbędzie się licytacya 1 4 z 1/3 części realności lwh. 43 i 1/4 z 1/3 części realności lwh. 146 kg. gk. Czaszyn.

Powyższe części nieruchomości są ocenione a to lwh. 43 na 319 kor. 18 h.. lwh. 146 na 3 kor. 86 h., zaś przynależność na 131 kor.

Najniższa oferta wynosi przy lwh. 43 kwotę 212 kor. 79 h., zaś przy lwh. 146 kwotę 2 kor. 58 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.

Lisko, dnia 24 kwietnia 1913.

L. cz. E. 555/13 (3) (6054)

Edykt licytacyjny.

Dnia 13go czerwca 1913, o godzinie 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV, we Lwowie licytacya realności lwh. 902 gm. Kleparów. składającej się z pb. l. 489 z domem mieszkalnym i pg. l. 477/14 wraz z przynależnościami, składającemi się ze sztachetów.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 2404 kor., przynależności zaś na 100 kor.

Najniższa cena wynosi 1202 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy S. II, Oddział IV.

Lwów, dnia 23 kwietnia 1913.

L. cz. E. 3485 12 (6036)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mechla Rubina w Krośnie, odbędzie się dnia 15 maja 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacya 1 6 części realności lwh. 110 gm. Szczepancowa dom i 172 s² gruntu.

Nieruchomość ta jest oceniona na 629 kor. 12 h.

Najniższa cena wynosi 419 kor. 40 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Krosno, dnia 18 marca 1913.

L. 9852/13 (6018 1—3)

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Wadowicach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego w niżej wymienionym okręgu dzierżawnym, odbędzie się publiczna licytacya ustna z dopuszczeniem ofert pisemnych.

Czas trwania dzierżawy obejmuje bezwarunkowo czas od objęcia dzierżawy do dnia 31 grudnia 1914.

Liczba porządkowa	Okręg dzierżawny	Przedmiot dzierżawy	Ilość miejscowości należących do okręgu dzierżawnego	Klasa taryfy	Cena wywołania rocznego czynszu K	h	Licytacya odbędzie się w gmachu c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Wadowicach od godz. 9 rano do 12 w poł.	UWAGA
1	Maków	prawo poboru podatku spożywczego od wina	15	—	2345	—	dnia 27 maja 1913. W razie uzyskania stosownej nadaży — więcej licytacyi nie będzie.	W myśl ustawy krajowej z dnia 7 lipca 1909 Dz. ust. kr. Nr. 102 obowiązany jest każdy dzierżawca prawa poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego pobierać wraz z podatkiem spożywczym dodatek krajowy w wysokości 30% rządowego podatku konsumcyjnego, jak długo ten dodatek krajowy istnieć będzie i za prawo poboru tego dodatku krajowego uiszczać 30% od czynszu dzierżawnego prawa poboru podatku konsumcyjnego. Zmiana owego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego.

Pisemne oferty w kopertach opieczętowanych i należycie zaadresowanych z dokładnem podaniem przedmiotu dzierżawy, zaopatrzone w wadyum w gotówce lub w papierach wartościowych, wynoszące 10% ceny wywołania i ostemplowane znaczkiem na 1 kor., wnosić należy na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego lub tegoż zastępcy w Wadowicach w godzinach urzędowych najpóźniej do godz. 9 przed południem dnia 27 maja 1913.

Przy ofertach ustnych należy przed rozpoczęciem licytacyi złożyć powyż określone wadyum do rąk komisarza przeprowadzającego licytacye.

Bliższe warunki licytacyi i wykaz miejscowości należących do tego okręgu dzierżawnego przejrzeć można w godzinach urzędowych w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Wadowicach i Nadzorach c. k. Straży skarbowej w Białej, Myślenicach, Oświęcimiu, Wadowicach i Żywcu.

Książeczki Kas oszczędności, kwity kasowe na wadyum licytacyjne lub kaucye, odnoszące się do dzierżaw jeszcze nie ukończonych, nie będą przyjmowane ani jako wadya licytacyjne, ani jako kaucye dzierżawne.

Nadaże, wniesione po ukończeniu licytacyi, nie będą bezwarunkowo uwzględnione.

W razie składania kaucyi dzierżawnej w papierach wartościowych ma być dołączony w trzech egzemplarzach spis, przepisany rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 17 lipca 1903 L. 10.067 (Dz. rozp. skarb. Nr. 111).

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Wadowice, dnia 5 maja 1913.

L. cz. E. V. 3392/12 (4) (5976)

Strona zobowiązana: Tomasz Gaweł, Katarzyna Janeczek i Antoni Gaweł, niewiadomi z miejsca pobytu przez kuratora adw. dr. Koppla w Rzeszowie.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Marcina Barnata, Weroniki Barnat i Maryanny Barnat, odbędzie się dnia 18 czerwca 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 14, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności: lwh. 184 ks. gr. Palikówka, grunt w obszarze 89 ar. 81 m².

Wartość szacunkowa 2821 kor.

Najniższa oferta 1880 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Zarządza się zanotowanie wyznaczenia terminu licytacyjnego

Dalsze koszta egzekucyjne przyznaje się w kwocie 11 kor. 40 h.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych, wymierzających podatki i daniny publiczne, zamieszczone jest na odwrotnej stronie edyktu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.
Rzeszów, dnia 14 lutego 1913.

L. cz. E. 3325/12 (7) (6029)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Hirscha Löwi w Bochni, odbędzie się dnia 5 czerwca 1913 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacya realności lwh. 32 gm. kat. Brzeźnica wraz z przynależytościami, składającemi się z rosnących drzew.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 5234 kor. 37½ hal., przynależności zaś na 50 kor.

Najniższa cena wynosi 3523 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniena i t d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bochnia, dnia 9 kwietnia 1913.

L. cz. E. 209/13 (8) (6038)

Dnia 2go czerwca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, odbędzie się licytacya realności lwh. 106 i 3/4 części realności lwh. 368 kg. gmk. Uherce.

Powyższa nieruchomość została oszacowaną, a to:

a) realności lwh. 106 na 4000 kor.,
b) 3/4 części lwh. 368 kg. gk. Uherce na 1500 kor.

Najniższa oferta wynosi:
ad a) lwh. 106 kwotę 2666 kor. 67 h.,
ad b) lwh. 368 kwotę 1000 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienio nym w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 24 kwietnia 1913.

L. cz. E. IV. 1108/12 (14) (6027)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Filii pragskiego Banku kredytowego w Ołomuńcu, odbędzie się dnia 13 czerwca 1913 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 122, licytacya połowy realności lwh. 150 ks. gr. gm. Nowy Sącz

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 15.560 kor.

Najniższa cena wynosi 7825 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniena i. t d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 23 kwietnia 1913.

L. cz E. I. 4092/12 (6) (6075)

Edykt.

Dnia 15 maja 1913 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie, w sali Nr. 3, licytacya realności lwb. 301 dz. I. m. Kołomyi, ocenionej na 8830 kor.

Najniższa cena 4415 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta są wyłożone do wglądu w kancelaryi oddziału I.

Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być ogłoszonym najpóźniej przy licytacyi.

Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.
Kołomyja, dnia 9 kwietnia 1913.

L. cz. E. 2318/12 (4) (6082 1—2)

Edykt licytacyjny.

Dnia 13 czerwca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie tut., w biurze Nr. 9, odbędzie się przymusowa licytacya realności lwh. 1474 ks. gr. gm. Jażów stary, składającej się z 3 parcel gruntowych o obszarze 1 morg 311 s².

Cena szacunkowa 580 kor.

Najniższa cena wynosi 373 kor. 34 h.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 6 maja 1913.

L. cz. E. 870/12 (6) (6106 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie masy konkursowej Szymona Ratzensteina, zastąpionej przez zarządcę masy adw. dr. J. Parnasa w Tarnopolu, odbędzie się dnia 29 maja 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 licytacya realności obj. lwh. 776 ks. grt. gm. kat Założce składającej się z pb. 527 i pg. lk. 1906 stanowiących jeden kompleks wraz z domem mieszkalnym składającym się z 3 izb i kuchni, wraz z przynależnościami, się z piwnicy murowanej i wychodka o dwóch przedziałach.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 4430 kor., przynależności zaś na 230 kor.

Najniższa cena wynosi 2215 kor, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Założce dnia 16 kwietnia 1913.

L. cz. E. 2401/12 (4) (6083 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 13 czerwca 1913 o godzinie 9-tej rano w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 9, odbędzie się przymusowa licytacya realności lwh. 310 ks. gr. gminy Tuczapy, składającej się z 7 parcel gruntowych, o obszarze 3 ha. 37 ar. i 33 m², oszacowanej na 3700 kor. z najniższą ceną 2466 kor. 67 hal.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.
Jaworów, dnia 6 maja 1913.

L. cz. E. 2605/12 (4) (6084 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 6 czerwca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym, odbędzie się przymusowa licytacya realności lwh. 3908 ks gr. gm. Jaworów, składającej się z domu mieszkalnego, stajni, wozowni, oraz z ogrodu.

Cena szacunkowa 39.117 kor.

Najniższa cena wynosi 19.558 kor. 50 h.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzajn co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 24 kwietnia 1913.

L. cz. E. 2934/12 (4) (6094)

Edykt licytacyjny.

Dnia 21 maja 1913 o godzinie 11-tej przed południem odbędzie się w biurze Nr. 11 sądu tutejszego licytacya: a) 1/8 części realności lwh. 735 i b) 1/4 części realności lwh. 737 gm Porohy z przynależytościami.

Dom z przynależytościami oceniono na 327 kor., ogród i rolę z przynależytościami na 345 kor.

Najniższa cens, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 448 kor. 01 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Sołotwina, dnia 18 marca 1913.

L. cz. E. IV. 7020/12 (4) (6076)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku krajowego król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem, zastąpionego przez adw. dr. Godlewskiego, odbędzie się dnia 1 lipca 1913, o godzinie 8 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 140 licytacya realności lwh. 167 ks gr. gm. Grabowce, składającej się z gospodarstwa włościańskiego wraz z przynależnościami, składającemi się ze studni, ogrodzenia, drzew owocowych, przyrządów do gaszenia ognia i inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 8800 kor., przynależności zaś na 870 kor.

Najniższa cena wynosi 6447 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 192.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 25 kwietnia 1913.

Amortyzacye.

L. cz. T. 49 13 (1) (5745 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek pp. Hermana Ohrwaschla i Józefa Rappaporta we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo zagubionego weksla na 500 kor. opiewającego, przez p. Józefa Rappaporta jako wystawcę i żyranta podpisanego i przez p. Hermana Ohrwaschla akceptowanego, zresztą zaś nie wypełnionego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 4 kwietnia 1913.

L. cz. T. 53/13 (1) (5954 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. adwokata dr. Oktawa Hlavaty'ego we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Sądowej Wiszni Nr. 127 na kwotę 18.807 koron 12 hal. opiewającej na nazwisko dr. Oktawa Hlavaty wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny. Oddział VII.
Lwów, dnia 16 kwietnia 1913.

L. cz. T. VI. 10/13 (2) (5715 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Antoniego Penota w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki udziałowej Towarzystwa kredytowego rękodzielników i przemysłowców w Krakowie Tom. IV. fol. 1400 na 150 kor. opiewającej, a na nazwisko Antoniego Penota wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki udziałowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, sześciu miesięcy i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

Czasokres liczy się od dnia następnego po trzeciem ogłoszeniu edyktu w „Gazecie Lwowskiej".

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 21 lutego 1913.

L. cz. T. 3/13 (2) (6023 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Abrahama Pickholza, dyrektora Banku w Rozdole wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla, który opiewa: Am 1 Feber 1913 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre eigene zwei tausend Kronen Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Władysław Polański Rudniki. Abraham Pickholz m. p. angenommen Władysław Polański m. p.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 7 marca 1913.

L. cz. T. 21/13 (2) (5918 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Karola Lewickiego we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 174.378 na kwotę 6100 kor opiewającej, a po dopisaniu procentów z dniem 1 stycznia 1913 na kwotę 6.180 kor. 38 hal. opiewającej, na imię Karola Lewickiego wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 27 lutego 1913.

L. cz. T. VI. 24/13 (2) (5960 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Stanisława Kalicińskiego w Dębnikach wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności m. Krakowa Nr. 288.320 na kwotę 485 kor. 58 hal. opiewającej, a na nazwisko Stanisława Kalicińskiego wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

Czasokres liczy się od następnego dnia po trzeciem ogłoszeniu edyktu w „Gazecie Lwowskiej".

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 23 marca 1913.

L. cz. T. IV. 26 12 (3) (5353 2—3)
Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Zeznaniami zaprzysiężonych świadków Jurka Rejdy i Ilka Halaburdy zostało stwierdzonem, że Dymitr Rejda, syn Filipa z Binczarowy, mając lat 18 wydalił się przed około 60 laty do Węgier za zarobkiem i od tego czasu wszelki słuch o nim zaginął.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2 ust. c, przeto wdraża się na prośbę Maryny z Rejdów Kuzemczak postępowanie celem uznania za zmarłego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. c. k. notaryuszowi Huzie w Grybowie wiadomości o powyż wymienionym. Dymitra Rejdę wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się — lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lutego 1914 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 11 stycznia 1913.

L. cz. T. IV. 11/13 (2) (5961 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Henryka Goldbergera w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę skradzionej kartki zastawniczej Filii Banku hipotecznego w Krakowie Nr. 30.493 na pierścień z brylantem na kwotę 120 kor. oszacowany.

Posiadacza powyższej kartki zastawniczej wzywa się zatem, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

Czasokres liczy się od dnia następnego po trzeciem ogłoszeniu edyktu w „Gazecie Lwowskiej".

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 5 marca 1913.

L. cz. T. 4/13 (2) (5875 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Ireny z hr. Wolańskich hr. Lamezan-Salins, właścicielki dóbr, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego weksla na 400 kor. opiewającego, przez Bernarda Raucha w Podhajcach akceptowanego, zresztą niewypełnionego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w przeciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 31 stycznia 1913.

Zl. Nc. VII. 56/13 (2) (5816 2—3)
Amortisierung.

Auf Ansuchen des Andreas Skala, k. k. Bahnkommissär in Lemberg wird das Verfahren zur Amortisierung der nachstehenden dem Gesuchsteller angeblich in Verlust geratenen und auf seinen Namen an 2 Mai 1908 sub, Nr. 21.865 von der Bömischen Industrial-Bank Filiale in Brünn ausgestellten Verkaufsurkunde über ein türkisches 400 Frcs. Staats-Los v. J. 1870, Nummer 1,460.876, ein italienisches Rote Kreutz Los v. J. 1885, Serie 1260, Nummer 2, ein Gewinstschein der 3-proz. Bodenkreditlose v. J. 1880, Serie 2571, Nummer 23, ein ungarisches Rote Kreuz Los v. J. 1882, Serie 7625, Nummer 48, ein Los der Budapester Basilika v. J. 1886, Serie 2514, Nummer 29, gegen 67 Monatsraten a K. 7 eingeleitet.

Der Inhaber dieser Verkaufsurkunde wird daher aufgefordert, seine Rechte binnen 1 Jahr geltend zu machen, widrigens die Urkunde nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt würde.

K. k. Bezirksgericht, S. I., Abt. VII.
Lemberg, am 7 April 1913.

L. cz. T. 4/13 (1) (5838 2—3)
Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Walenty Żydzik, urodzony (podług metryki) 1 stycznia 1842 w Łazach, podług zeznań Wincentego Dużniaka (w aktach IV. 7/891) brał udział w powstaniu polskiem w roku 1863 i był w bitwie pod Zawichostem. Od tego czasu nie dał o sobie żadnego znaku życia.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 1 ust. c przeto wdraża się na prośbę Agnieszki z Żydzików Żmudowej postępowanie celem uznania Walentego Żydzika za zmarłego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. adw. dr. Wiktorowi Bałandzie wiadomości o powyż wymienionym. Wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 czerwca 1914 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 21 kwietnia 1913.

L. cz. T. 32/13 (1) (5919 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Maryi Przylibskiej, kupcowej we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczyni zaginionego weksla na 365 kor. 47 h. opiewającego, płatnego dnia 30 czerwca 1913 i przez nią akceptowanego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, od 30 czerwca 1913 licząc, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 3 marca 1913.

L. cz. T. 54/13 (1) (5956 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek pani Ludwiki Piątkowskiej we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego weksla z daty Lwów 6 sierpnia 1912 opiewającego na kwotę 6000 kor., płatnego 12go stycznia 1913, a zaopatrzonego podpisem Ludwiki Piątkowskiej w charakterze akceptantki.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od dnia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VII.
Lwów, dnia 8 kwietnia 1913.

L. cz. T. IV. 1/13 (4) (5837 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Józefa Gumosia z Andrychowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej stowarzyszenia oszczędności i pożyczek w Andrychowie Nr. 4080 opiewającej na 837 kor. i nazwisko Teresy i Władysława Frasiów.

Posiadacza powyżej opisanej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 12 kwietnia 1913.

L. cz. T. II. 5 13 (1) (5973 2—3)
Edykt.

Na wniosek Norberta Sterna z Krakowa wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do zaginionych temuż z początkiem kwietnia 1913 dwóch weksli, a mianowicie:

a) weksla na kwotę 137 kor. 75 h. opiewającego, dnia 23 kwietnia 1913 płatnego, zaopatrzonego akceptem Jakóba Fertiga w Dąbrowie, a płatnego tamże, t. j. w Dąbrowie, oraz

b) weksla na 625 kor. opiewającego, dnia 12 kwietnia 1913 płatnego, zaopatrzonego akceptem „Domu rolniczo-handlowego i komisowego „Flora" w Tarnowie", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wraz z dwoma podpisami dyrektorów, a mianowicie Styliński i Baliński, a płatnego tamże, t. j. w Tarnowie.

Wzywa się posiadaczy, względnie dzierżycieli tych weksli, aby w przeciągu dni 45 od dnia po trzeciem ogłoszeniu tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" weksle powyższe tutejszemu sądowi przedłożyli, lub z ich prawnego nabycia się wykazali, inaczej weksle te za umorzone uważane będą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 16 kwietnia 1913.

L. cz. T. 50/13 (2) (5953 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjne.

Na wniosek p. Adolfa Steinera w Nachendorf wdraża się postępowanie celem amortyzacyi wnioskodawcy rzekomo zagubionej, a do wylosowania przeznaczonej 4 prc. obligacyi kolejowej Banku krajowego S. IV. Nr. 144 na 5000 kor. i należących do nich kuponów, a mianowicie: pierwszy płatny dnia 1 kwietnia 1913, a ostatni dnia 1 kwietnia 1915.

Posiadacza powyższej obligacyi wzywa się aby zgłosił się ze swojemi prawami, w przeciwnym bowiem razie po upływie trzech lat po dniu płatności ostatniego kuponu, lub w razie wcześniejszego wylosowania po upływie jednego roku 6 tygodni i 3 dni po dniu płatności, zaś należące do tego kupony w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia płatności lub też o ile ten dzień już minął od dnia tego edyktu uznane zostaną za nieistniejące.

Skoro wymienione powyżej obligacye przez wylosowanie do wypłaty przeznaczona zostanie, winien wnioskodawca o tem sądowi donieść.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddz. VII.
Lwów, dnia 17 kwietnia 1913.

L. cz. T. II. 5/13 (2) (5963 2—3)
Edykt.

Na wniosek Norberta Sterna, kupca w Krakowie ul. Sebastyana l. 22, wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie:

1. do weksla na kwotę 500 kor. opiewającego, dnia 25 kwietnia 1913 płatny, zaopatrzony akceptem Jakóba Schreibera w Rozwadowie, a płatny w Rozwadowie,

b) do weksla na kwotę 500 kor. opiewającego, dnia 25 kwietnia 1913 płatny, zaopatrzony również akceptem Jakóba Schreibera w Rozwadowie, a płatny tamże, t. j. w Rozwadowie,

3. do weksla na kwotę 300 kor. opiewającego, dnia 10 marca 1913 płatny, zaopatrzony akceptem Stanisława Cetnarskiego w Łańcucie, a płatny tamże (t. j. w Łańcucie), wystawiony zaś i żyrowany przez Norberta Sterna,

4. do weksla na kwotę 300 kor. opiewającego, dnia 10 kwietnia 1913 płatny, zaopatrzony akceptem Stanisława Cetnarskiego w Łańcucie, a płatny tamże, t. j. w Łańcucie.

Wzywa się przeto edyktem posiadacza tych blankietów wekslowych, aby je w przeciągu 45 dni, licząc do dnia ostatniego ogłoszenia edyktem w „Gazecie Lwowskiej" w tutejszym sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie czasokresu blankiety te za nieważne uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.
Rzeszów, dnia 9 kwietnia 1913.

Konkursa.

L. 7220 (5877 3—3)
Konkurs.

Na posadę urzędnika wykonawczego I. klasy przy sądzie krajowym w Krakowie rozpisuje się konkurs z terminem do 26 maja 1013.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum Sądu wyższego.
Kraków, 30 kwietnia 1013.

L. 648 (5951 2—3)
Konkur.

Wydział Rady powiatowej w Skałacie rozpisuje niniejszem konkurs na posadę konduktora drogowego.

Do posady tej przywiązana jest płaca roczna 1100 kor., dodatek aktywalny 200 kor., tudzież ryczałt na objazdy dróg 600 kor. z prawem posunięcia do płacy rocznej 1200 kor. i 1300 kor.

Posada ta nadana będzie prowizorycznie, poczem po roku zadowalniającej służby mo-

że nastąpić stabilizacya z prawami statutu dla urzędników i sług Rady powiatowej w Skałacie.

Stosownie udokumentowane podania należy wnosić najdalej do 24 maja b. r. do Wydziału powiatowego w Skałacie przyczem wykazać należy:

1. obywatelstwo austryackie,
2. nieprzekroczony 40 rok życia,
3. dowód odbycia służby wojskowej lub uwolnienia od tejże,
4. świadectwo zupełnego zdrowia,
5. ukończony kurs dla konduktorów drogowych przy Wydziale krajowym.
6. znajomość obu języków krajowych.

Pożądane dołączenia próbki rysunków i pism technicznych i kandydaci, którzy się tem wykażą będą mieli pierwszeństwo.

Skałat dnia 2 maja 1913.

Wiceprezes Rady powiatowej:
Ludwik Koziebrocki.

L. Prez. 13.914 (5943 2—2)

K o n k u r s.

Konkurs na posadę dozorcy maszyn w Brzeżanach, ogłoszony w Nr. 104 „Gazety Lwowskiej", upływa z dniem 20 czerwca 1913.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 3 maja 1913.

L. 7254 (5876 3—3)

K o n k u r s.

Na posadę starszego oficyała kancelaryjnego przy sądzie obwodowym w Wadowicach rozpisuje się konkurs z terminem do 26 maja 1913.

Podania o powyższą lub przy innym sądzie opróżnić się mogącą posadę starszego oficyała kancelaryjnego wnosić należy w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydyum Sądu wyższego.

Kraków, 30 kwietnia 1913.

L. cz. 181 (6/13) (5689 2—3)

K o n k u r s.

Przy tutejszym sądzie jest do obsadzenia z dniem 1 czerwca 1913 posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Wymaga się gruntowną znajomość w agendach hipotecznych i biegłe pisanie na maszynie.

Podania należy wnosić do 15 maja 1913.

Naczelnictwo c. k. sądu powiatowego w Mikołajowie, dnia 25 kwietnia 1913.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Mikołajów, dnia 25 kwietnia 1913.

L. Prez. 1328 (16 S. a 13) (5513 3—3)

K o n k u r s.

Przy c. k. sądzie obwodowym w Brzeżanach opróżnioną jest posada pierwszego lekarza więziennego z roczną remuneracyą 500 koron.

Ubiegający się o tę posadę lub ewentualnie posadę drugiego lekarza więziennego z remuneracyą 300 kor. winni swe należycie udokumentowane podania wnieść najdalej do 15 maja b. r. do Prezydyum sądu powyższego.

Warunki ubiegania się o tę posadę i obowiązki z nią połączone określone są w reskrypcie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 15 marca 1858 l. 3455 i instrukcyi dla lekarzy więziennych z 16 marca 1858.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Brzeżany, dnia 24 kwietnia 1913.

L. 53.327/I. (5636 3—3)

K o n k u r s.

I. na dwie posady (ewentualnie więcej w razie opróżnienia się w ciągu konkursu) podurzędników pocztowych z grupy A. oraz II. na pięć (ewentualnie więcej w razie opróżnienia się, w ciągu konkursu) woźnych pocztowych w charakterze prowizorycznym, z płacą wedle ustawy z dnia 25 września 1908 r. dz. p. p. Nr. Nr. 204, dodatkiem aktywalnym wedle miejsca stacyonowania i prawem do poboru ubrania służbowego.

Podania wnosić należy do dnia 31 maja 1913 r. do c. k. galic. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Posady woźnych będą nadane przedewszystkiem na mocy ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 r. dz. p. p. Nr. 151 podoficerom. z certyfikatem uprawnienia podczas gdy o posady podurzędników ubiegać się mogą także woźni pocztowi, posiadający egzamin na podurzędników.

Lwów, 21 kwienia 1913.

C. k. Prezydent:
Wopaterni.

L. 752/pr. ex 1913 (5712 3—3)

K o n k u r s.

Celem obsadzenia kilku posad c. k. pomocników lasowych w obrębie c. k. gal. Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych we Lwowie z unormowaną na mocy ustawy z dnia 25 września 1908 Dz. p. p. Nr. 204 i rozporządzenia wszystkich c. k. Ministerstw z dnia 22 listopada 1908 Dz. p. p. Nr. 234, płacą oraz przywiązanym do odnośnej miejscowości dodatkiem aktywalnym, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Podania, własnoręcznie pisane i zawierające dowody co do wieku, stanu, dotychczasowego zatrudnienia, znajomości języka polskiego i niemieckiego, jak też ewentualnie i ruskiego w słowie i piśmie, tudzież co do złożonego z dobrym postępem egzaminu rządowego dla pomocniczej służby leśnej, ochronnej i technicznej, wnosić należy w drodze przepisanej do 8 czerwca 1913 do Prezydyum c. k. gal. Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych we Lwowie.

Władza nadająca posadę zastrzega sobie jednakże prawo wydalenia przyjętego c. k. pomocnika lasowego w krótkiej drodze ze służby, po upływie pierwszego roku, która ma być rokiem próbnym w razie, gdyby go uznała za nieprzydatnego do nadanej posady lub gdyby pod innym względem wymogom nie odpowiedział. Na wypadek takiego wydalenia traci wydalony wszelkie z zamianowania wypływające prawa.

W razie stałego przyjęcia wliczony będzie czas próbny w czas służby.

Kompetenci, należący do kategoryi uprawnionych wedle ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. p. p. Nr. 60 ex 1872) podoficerów, mają swe podania, zaopatrzone certyfikatami, wnieść jeżeli jeszcze pełnią czynną służbę za pośrednictwem c. i k. władzy wojskowej, wojskowej komendy lub zakładu), uprawnieni zaś podoficerowie, nie należący do związku wojskowego, za pośrednictwem c. i k. Starostwa, w obrębie którego stale mieszkają.

C. k. Namiestnik
jako Prezydent c. k. Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych:
W zastępstwie:
Müller.

LW. 21803/013 (5872 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednorazowego wsparcia w kwocie dziewięciuset (900) koron z fundacyi imienia śp. Leopoldyny z Rylskich Horodeńskiej, ogłasza się niniejszem konkurs.

Wsparcie to jest przeznaczone dla biednych moralnych dziewcząt szlacheckiego pochodzenia, rzymsko-katolickiej religii i będzie przyznane albo jako pomoc do osiągnięcia wykształcenia lub przysposobienia się do jakiegoś zawodu, albo też jako posag.

Kto raz otrzymał wsparcie z niniejszej fundacyi, nie może się o nie ponownie ubiegać.

Prawo nadawania niniejszego wsparcia służy Wydziałowi krajowemu po wysłuchaniu wniosków kuratora fundacyi Wgo Eustachego Włodzimierza Zenona tr. im. Rylskiego, właściciela dóbr w Uhrynowie.

Podania należy wnosić do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 31 maja b. r. i załączyć do nich: metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, świadectwo moralności i dowody szlachectwa. Kandydatki, ubiegające się o wsparcie jako o pomoc do osiągnięcia wykształcenia lub przysposobienia się do jakiegoś zawodu, mają w razie, jeżeli już w jakiej szkole się kształcą, dołączyć także świadectwo szkolne z ostatniego półrocza, jeżeli zaś kształcą się praktycznie w jakim zawodzie, świadectwa z dotychczasowej praktyki.

We Lwowie, dnia 18 kwietnia 1913.

Piotrowski w. r.

L. 48.709 (6058 1—3)

K o n k u r s.

W obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie są do obsadzenia dwie posady asystentów technicznej kontroli skarbowej.

Asystenci przyjęci zostaną na razie prowizorycznie za kontraktem służbowym, a po upływie jednorocznej, a w miarę okoliczności dwuletniej zadowalniającej służby za kontraktem zamianowani będą rzeczywistymi urzędnikami państwowymi w XI. klasie rangi.

Asystenci technicznej kontroli skarbowej przyjęci prowizorycznie za kontraktem służbowym, otrzymywać będą pobory urzędników państwowych XI. klasy rangi (płacę i dodatek aktywalny), a w razie przeznaczenia do stałego dozorowania przedsiębiorstwa, podlegającego kontroli skarbowej, przez czas użycia w tej służbie, także roczny ryczałt, który będzie wynosił najmniej 500 kor., a najwyżej 800 kor.

Wymogi do osiągnięcia posady asystenta technicznej kontroli skarbowej są:

1. obywatelstwo austryackie.
2. Nieposzlakowany charakter.
3. Nieprzekroczony 40 rok życia.
4. Dokładna znajomość języków krajowych i języka niemieckiego.
5. Dowód ukończenia chemiczno-technicznego oddziału w jednej z austryackich szkół politechnicznych, tudzież złożenia obydwóch egzaminów państwowych co najmniej z klasyfikacyą „uzdolniony".
6. Co najmniej dwuletnie zajęcie przy technicznym ruchu rafineryi olejów mineralnych, browarów, gorzelń, lub cukrowni.

Ubiegający się o posady mają wnieść należycie udokumentowane podania w przeciągu czterech tygodni do Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 2 maja 1913.

L. 2754/pr. (6016)

K o n k u r s

w celu obsadzenia w obrębie galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu dwóch, ewentualnie więcej posad starszych radców skarbu w VI. klasie rangi z systemizowanymi poborami służbowymi.

Podania kompetencyjne zaopatrzone w dowody przepisanych warunków i znajomości języków krajowych, oraz języka niemieckiego w mowie i piśmie należy wnieść do Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie w przepisanej drodze służbowej w przeciągu czterech tygodni.

W podaniach mają kompetenci podać, czy i w jakim stopniu są spokrewnieni lub spowinowaceni z funkcyonaryuszami, pozostającymi w czynnej służbie w galicyjskich władzach i urzędach skarbowych.

Lwów, dnia 3 maja 1913.

L. 718/13 (5950)

K o n k u r s.

Wydział powiatowy w Starym Samborze rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Starejsoli, stosownie do postanowień § 8 z 5 październik 1906 Dz. u. i rozp. kr. Nr. 148.

Do okręgu sanitarnego w Starejsoli należą gminy: Bąkowice z Suszycą małą, Berezów z Tarnawką, Błożew górna, Chyrów, Felsztyn, Grodowice, Koniów, Laszki murowane, Libuchowa, Posada chyrowska, Posada felsztyńska, Polana ze Śliwnicą, Słochynie, Stararopa, Starasól, Suszyca wielka, Szumina, Terło, Towarnia, Rosochy, Wola rajnowa i Wołcza dolna.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca 1200 koron, płatna w ratach miesięcznych z góry i ryczałt na objazdy 800 kor. rocznie, płatny w ratach kwartalnych z góry, nadto gmina Starasól płaci za pełnienie obowiązków lekarza miejskiego rocznie 600 kor. płatnych w miesięcznych ratach z góry.

Lekarz okręgowy obowiązany jest utrzymywać aptekę domową.

Kandydaci na tę posadę winni wnieść podanie do Wydziału powiatowego w Starym Samborze w terminie najpóźniej do dnia 1 czerwca 1913 i do podania należy dołączyć:

1. dowód obywatelstwa austryackiego,
2. dyplom doktora wszech nauk lekarskich,
3. metrykę urodzenia wykazującą, że kandydat nie przekroczył 40 roku życia,
4. świadectwo, że kandydat przynajmniej 2 lata po ukończeniu studyów odbywał praktykę lekarską,
5. świadectwo zdrowia,
6. znajomość języków krajowych.

Posada powyższa nadaną zostanie prowizorycznie na 1 rok, po upływie zaś tego czasu na pisemną prośbę może być nadaną stale.

Również nadmienia się, że posada ta połączona jest z prawem do emerytury, a to w granicach postanowień ustawy z dnia 12 maja 1909 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 62).

Z Wydziału Rady powiatowej.

Stary Sambor, dnia 1 maja 1913.

Prezes:
Wasylkiewicz.

Spadki.

L. cz. A. V. 108/12 (7) (5815 2—3)

E d y k t

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. sąd powiatowy w Szczercu ogłasza, że dnia 14 kwietnia 1912 w Dmytrzu zmarł Michał Odrachowski pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem ustanowił dziedziczami swoje dzieci.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Anny z Odrachowskich Jarenko nie jest znane, przeto wzywa się ją aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym Sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Iwanem Myćkiem ustanowionym dla nieobecnej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Szczerzec, dnia 17 grudnia 1912.

L. cz. A. VI 106/13 (13) (5703 2—3)

E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy S. I. we Lwowie wzywa wskutek wniosku opiekuna małoletnich dziedziców dr. Stefana Bartoszewicza wszystkich wierzycieli spadku pozostałego po śp. Kazimierzu Kruszyńskim zmarłym we Lwowie dnia 23 lutego 2913 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, ażeby zgłosili do dnia 1 maja 1914 w biurze VI. swoje wierzytelności do powyższego spadku i wykazali należność swoich pretensyi lub do tego czasu prośbę swą na piśmie wnieśli.

Zaniedbanie zgłoszenia pociągnie za sobą ten skutek, że opieszali wierzyciele nie będą mogli domagać się zaspokojenia ze spadku o ile nie przysługuje ich pretensyom już prawo zastawu, jeżeli spadek wskutek wypłat zgłoszonych wierzytelności wyczerpanym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy S I., Oddział VI.

Lwów, dnia 14 kwietnia 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Ns. 265/13 (6) (5757 2—3)

E d y k t.

W depozycie karnym c. k. sądu powiatowego w Wadowicach znajduje się gotówka i książeczka wkładkowa, pochodzące z kradzieży, należące do niewiadomych właścicieli, mianowicie w sprawie karnej:

1. Katarzyny Bolek i spóln. książeczka wkładkowa Powiatowej Kasy oszczędności w Wadowicach Nr. 17063 na 102 kor. 93 hal. i na imię Wawrzyńca Kordona opiewająca;
2. Michała Meresa gotówka 2 kor. 30 hal., pochodząca ze sprzedaży kamaszków;
3 Michała Szyptury gotówka 40 hal., pochodząca ze sprzedaży psska;
4. Stanisława Michalskiego i spóln. gotówka 4 hal., pochodząca ze sprzedaży stoika z cukierkami;
5. Andrzeja Burzyńskiego gotówka 21 hal., pochodząca ze sprzedaży siekacza;
6. Jana Janika recte Byrskiego gotówka 1 kor. 49 hal.;
7. Andrzeja Kurka gotówka 26 koron 51 hal.;
8. Józefa Pawłowskiego gotówka 10 hal.

Wzywa się właścicieli tych rzeczy, aby wykazali w przeciągu roku od dnia umieszczenia po raz trzeci niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" swoje prawa własność pod rygorem przekazania na fundusz przepadłości tak gotówki ich własnej, jak również gotówki uzyskanej z realizacyi książeczki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 10 kwietnia 1913.

L. cz. Cw. 1065/13 (1) i Cw. 1066 13 (1) (5517 3—3)

Przeciw Tadeuszowi Kwicińskiemu z Nowego Sącza, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Wiktora Bielewicza pozew o zapłatę sumy wekslowej 3300 kor., zaś przez Władysława Zabżę pozew o zapłatę sumy wekslowej 2400 K zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakazy zapłaty powyższych sum wekslowych.

Celem strzeżenia praw pozwanego Tadeusza Kwicińskiego ustanawia się p. dr. Sichrawę, adwokata w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Nowy Sącz, dnia 7 kwietnia 1913.

L. cz. Cw. 1000/13 (1) (5878 2—3)

E d y k t.

Przeciw Benjaminowi Zuckerowi z Nowego Sącza, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Kasę oszczędności miasta Nowego Sącza pozew o zapłatę sumy wekslowej w kwocie 525 koron zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty powyższej sumy.

Celem strzeżenia praw Benjamina Zuckera ustanawia się p. Hieronima Jagoszewskiego, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Nowy Sącz, dnia 1 kwietnia 1913.

L. cz. Cw. 1036/13 (1) i Cw. 1047 13 (1) (5515 2—3)

Przeciw Tadeuszowi Kwicińskiemu z Nowego Sącza, którego miejsce pobytu obecnie jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Stefana Filipowicza pozew o zapłatę sumy wekslowej 2500 kor., zaś przez Annę German pozew o zapłatę sumy wekslowej 2250 K zpn.

Na podstawie pozwów wydano nakazy zapłaty powyższych sum wekslowych.

Celem strzeżenia praw pozwanego Tadeusza Kwicińskiego ustanawia się p. dr. Pasionka, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Nowy Sącz, dnia 8 kwietnia 1913.

L. cz. Cw. 1095/13 (2) (5516 2—3)

E d y k t.

Przeciw Tadeuszowi Kwicińskiemu z Nowego Sącza, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Józefa Rossmanitha z Nowego Sącza pozew o zapłatę sumy wekslowej 1495 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty powyższej sumy wekslowej.

Celem strzeżenia praw pozwanego Tadeusza Kwicińskiego, ustanawia się p. dr. Pasionka, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Nowy Sącz, dnia 16 kwietnia 1913.

L. cz. C. III. 351/13 (6048)

E d y k t.

Przeciw Janowi Puce z Rozwadowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rozwadowie prz z Antoniego Putiuszyńskiego z Rozwadowa pozew o 409 kor. 76 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 15 maja 1913, o godzinie 8 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Józefa Jezierskiego, adwokata w Rozwadowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Rozwadów, dnia 23 kwietnia 1913.

L. cz. C. I. 201/13 (6009)

E d y k t.

Przeciw Semkowi Litwiniec z Chmielisk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Skałacie przez Aleksandrę Litwiniec pozew o 953 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 21 maja 1913.

Celem strzeżenia praw powyższego ustanawia się p. dr. Czerlunczakiewicza w Skałacie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Skałat, dnia 4 kwietnia 1913.

L. cz. C. II. 246/13 (1) (6039)

E d y k t.

Przeciw Janowi Ligęza, rolnikowi z Poraża, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Antoniego Guzika, rolnika z Tarnawy dolnej, pozew o 360 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 15 maja 1913, o godzinie 9 rano, biuro Nr. 12.

Celem strzeżenia praw Jana Ligęzy ustanawia się p. dr. Józefa Tomasika, adwokata w Lisku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż wymienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Lisko, dnia 16 kwietnia 1913.

L. cz. C. II. 199/13 (1) (5996)

E d y k t.

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Józefie Tomczykiewicz wniosła Zofia Mosurska z Lanckorony do tutejszego sądu pozew o 197 kor. 10 hal., w której to sprawie wyznaczono audyencyę na dzień 5 maja 1913, o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. adwokata dr. Krawczyńskiego jej kuratorem, który zastępywać ją będzie na jej koszt, póki sama w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kalwarya, dnia 16 kwietnia 1913.

L. III. 4655 (6056 1—3)

Wykaz

kwot przypadających na poszczególne okręgi szkolne na bezpłatne książki szkolne w języku polskim dla ubogich uczniów szkół ludowych na rok szkolny 1913/14 w stosunku do ilości dzieci do szkoły rzeczywiście w roku szkolnym 1912/13 uczęszczających.

Liczba porządkowa	C. k. Rada szkolna okręgowa	Ilość dzieci do szkoły rzeczywiście uczęszczających	Kwota przypadająca na polskie bezpłatne książki dla ubogich uczniów K.	h.
1	Biała	13454	1244	64
2	Bóbrka	17980	1663	36
3	Bochnia	27606	2553	86
4	Bohorodczany	7918	732	50
5	Borszczów	14542	1345	30
6	Brody	11668	1079	40
7	Brzesko	23389	2163	75
8	Brzeżany	19006	1758	28
9	Brzozów	14381	1330	40
10	Buczacz	23737	2195	94
11	Chrzanów	22546	2085	76
12	Cieszanów	15140	1400	62
13	Czortków	14742	1363	80
14	Dąbrowa	13514	1250	20
15	Dobromil	17289	1599	42
16	Dolina	13817	1278	26
17	Drohobycz	21151	1956	70
18	Gorlice	11921	1102	84
19	Gródek Jagiell.	11511	1064	90
20	Grybów	9267	857	30
21	Horodenka	12635	1168	88
22	Husiatyn	14719	1361	66
23	Jarosław	24342	2251	90
24	Jasło	14983	1386	10
25	Jaworów	12714	1176	20
26	Kałusz	14462	1337	90
27	Kamionka strum.	10804	999	50
28	Kolbuszowa	14392	1331	40
29	Kołomyja	16297	1507	65
30	Kosów	8795	813	90
31	Kraków miasto	17900	1655	95
32	Kraków okolica	14597	1350	40
33	Krosno	12716	1176	40
34	Łańcut	14478	1339	40
35	Limanowa	12759	1180	34
36	Lisko	9965	921	85
37	Lwów miasto	20242	1872	60
38	Lwów okolica	31161	2882	74
39	Mielec	14049	1299	70
40	Mościska	17173	1588	70
41	Myślenice	15011	1388	70
42	Nadwórna	9134	845	—
43	Nisko	11352	1050	20
44	Nowy Sącz	17491	1618	15
45	Nowy Targ	13420	1241	54
46	Oświęcim	8278	765	85
47	Peczeniżyn	5407	500	22
48	Pilzno	7275	673	04
49	Podgórze	10663	986	46
50	Podhajce	15782	1460	—
51	Przemyśl	24363	2253	83
52	Przemyślany	17057	1577	98
53	Przeworsk	10667	986	86
54	Radziechów	13738	1270	96
55	Rawa ruska	13551	1253	65
56	Rohatyn	20553	1901	40
57	Ropczyce	16358	1513	30
58	Rudki	13700	1267	42
59	Rzeszów	24763	2290	84
60	Sambor	15603	1443	45
61	Sanok	19135	1770	20
62	Skałat	13468	1245	96
63	Skole	7685	710	96
64	Śniatyn	11115	1028	28
65	Sokal	19374	1792	30
66	Stanisławów	21547	1993	38
67	Stary Sambor	9246	855	40
68	Stryj	12232	1131	60
69	Strzyżów	11097	1026	60
70	Tarnobrzeg	14031	1298	06
71	Tarnopol	20893	1932	86
72	Tarnów	17662	1633	96
73	Tłumacz	18916	1749	98
74	Trembowla	14344	1326	98
75	Turka	10196	943	26
76	Wadowice	18825	1733	10
77	Wieliczka	13365	1236	44
78	Zaleszczyki	12894	1192	84
79	Zbaraż	9631	890	98
80	Zborów	10849	1003	70
81	Złoczów	20529	1899	20
82	Żółkiew	15775	1459	40
83	Żydaczów	13256	1226	35
84	Żywiec	17997	1664	94
	Razem . .	1271794	117655	96

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 6 maja 1913.

L. cz. C. 179/13 (1) (6030)

E d y k t.

Przeciw Katarzynie z Brynkusów Karwaczka z Pieniążkowic, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu przez Agnieszkę z Brenkusów Graceń z Witowa pozew o zeznanie kwitu ekstabulacyjnego dla kwoty 500 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 15 maja 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. St. Niwińskiego, kand. notar. kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Czarny Dunajec, dnia 28 kwietnia 1913.

L. cz. C. 173/13 (2) (6033)

E d y k t.

Przeciw Jędrzejowi Michalskiemu i Rozalii z Gruszczyński h Balickiej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c k. sądu powiatowego w Frysztaku przez Mojżesza Bauma w Frysztaku pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 152 i 153 w Gliniku górnym.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 23 czerwca 1913, o godzinie 9 rano, w biurze Nr. 4.

Celem strzeżenia praw Jędrzeja Michalskiego i Rozalii Balickiej ustanawia się p. dr. Dawida Erba, adwokata w Frysztaku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni sami w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Frysztak, dnia 19 kwietnia 1913.

L. cz. Cw. 2537 13 (1) (5793)

E d y k t.

Przeciw Lsji Ohl, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony zostałdo c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Arona Fausta, kupca w Sędziszowie, pozew o 600 i 500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw powyż nazwanej ustanawia się p. dr. Fröhlicha, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pomienioną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 16 kwietnia 1913.

L. VII. a 2891. (6059)

O b w i e s z c z e n i e.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Berl Münczeles ze Lwowa wniósł podanie dnia 22 kwietnia 1913 do c. k. Namiestnictwa o koncesyę na nową aptekę publiczną w Białej, przy placu Józefa (Josephplatz).

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli w swej egzystencyi zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29 kwietnia 1913.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

L. cz. Cw. 2767/13 (1) (5975)

E d y k t.

Przeciw Dorocie Kuczerowskiej z Szczygłówki, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego O. II. w Złoczowie przez Elżbietę Burghard w Zboiskach pozew o zabezpieczenie sumy 600 kor.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zabezpieczenia do l. cz. Cw. 2767/13.

Celem strzeżenia praw Doroty Kuczerowskiej ustanawia się p. dr. Kitaja, adwokata w Złoczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Dorotę Kuczerowską w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Złoczów, dnia 5 maja 1913.

L. cz. Cg. I. 98/13 (1) (6021 1—3)

E d y k t.

Przeciw Katarzynie Przybytniowskiej z Łabowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Sączu przez Ludwika Przybytniowskiego w Łabowej pozew o rozdział od stołu i łoża zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono termina na dnie: 9 maja, 16 maja i 23 maja 1913.

Celem strzeżenia praw Katarzyny Przybytniowskiej ustanawia się p. dr. Hieronima Jagoszewskiego, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Nowy Sącz, dnia 4 kwietnia 1913.

L. cz. Cw. 3093/13 (1) (6024)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Zalelowi Wolfowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Stryju przez Kupieckie Towarzystwo bankowe w Stryju pozew o wydanie nakazu zapłaty sum wekslowych 1000 kor. i 1000 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Zalela Wolfa ustanawia się p. dr. Wandla, adwokata w Stryju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stryj, dnia 30 kwietnia 1913.

(5817 3—3)

O g ł o s z e n i e.

Zamiar przesiedlenia zgłosili adwokaci: Dr. Lazar Prinz ze Lwowa do Tarnowa i dr. Wincenty Bałaban ze Lwowa do Wiśniowczyka.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 26 kwietnia 1913.

Upadłości.

L. cz. S. 12/12 (108) (6069)

W konkursie Mosesa Deutscha, nieprotokołowanego kupca w Kołomyi, wyznacza się audyencyę do rozprawy, celem ustalenia roszczeń zawiadowcy masy do wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków na dzień 16 maja 1913 godz. 11 przed południem w c. k. sądzie obwodowym w biurze Nr. 78.

Na audyencyę tę zaprasza się wierzycieli konkursowych.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 1 maja 1913.

L. cz. Cg. I. 169.906 (13) (5974)

E d y k t.

W sprawie Itty i Leiba Cyzerów jako prawonabywców Naftalego Seidena przeciw Hirschowi Giesserowi 1100 kor. zpn. ustanawia się kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Hirscha Giesera, adwokata dr. Pflugeisena w Tarnowie i doręcza się mu ts. uchwałę z 9 8 1906 Cg. I. 169 3 (11) dla tegoż Hirscha Giessera przeznaczoną, o czem się interesowaunych odnośnie do powyższej uchwały zawiadamia.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Tarnów, dnia 5 marca 1913.

L. cz. S. 2/13 (52) (6070)

W sprawie konkursowej Władysława Kocwy, zarejestrowanego pod firmą „J. K. Jakubowski W-wa, właściciel Władysław Kocwa w Nowym Sączu" — odracza się wyznaczoną na 14 maja 1913 audyencyę likwidacyjną i wyznacza się audyencyę likwidacyjną w biurze Nr. 105 na dzień 30 maja 1913, o godzinie 9·30 rano.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 7 maja 1913.

L. cz. S. 3/13 (2) (5966 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Stryju zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Kasy zaliczkowej w Perehińsku stowarzyszenia zarejestrowanego z ogr. poręką.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. sędziego powiatowego Kisielewskiego w Rożniatowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. Pinkasa Rechtschaffena w Rożniatowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 8 maja 1913, godzina 9 przed południem, w c. k. sądzie powiatowym w Rożniatowie, przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, przed stawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, któ-

rzy chcą wystąpić z roszczeniami jako wierzyciele konkursowi, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Rożniatowie najdalej do dnia 7 czerwca 1913, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 26 czerwca 1913, godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta, urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów, już uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Rożniatowie lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 25 kwietnia 1913.

L. cz. S. 3/12 k. k. (79) (6040)

W konkursie Arjego Rubinfelda wyznaczam na dzień 23 maja 1913 o godzinie 10 przed południem w c. k sądzie powiatowym w Lisku b. Nr. 6 audyencyę.

a) do zbadania przedłożonego przez zawiadowcę masy dr. Witoszyńskiego rachunku z zarządu majątkiem masy.

Wierzyciele mogą przedłożony rachunek z załączkami przeglądać w biurze komisarza i przy audyencyi podać swoje uwagi w tym kierunku.

b) do rozprawy nad przedłożonym przez zawiadowcę masy dodatkowym projektem rozdziału masy i ustaleniem rozdziału,

Wierzyciele którzy dotąd zgłosili roszczenia do masy mogą u komisarza konkursowego lub zawiadowcy masy przeglądać projekt i brać z niego odpisy tudzież na ręce komisarza do dnia 15 maja 1913 wnosić pisemnie lub ustnie zarzuty.

c) do rozprawy nad ustaleniem roszczeń zawiadowcy masy do wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków.

Lisko, dnia 28 kwietnia 1913.
Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 2/13 (36) (6071)

Sprawa konkursowa Władysław Kocwy z Nowego Sącza na podstawie wniosków poczynionych przez jawiących się na audyencyi dnia 30 kwietnia 1913 wierzycieli masy rozbiorowej, p. dr. Feliksa Borowczyka adw. w Nowym Sączu tymczasowo ustanowionego zawiadowcę masy zatwierdza się w urzędzie z powołaniem się na poprzednio złożone przyrzeczenie sumiennego spełniania obowiązków urzędowych.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 3 maja 1913.

Księgi gruntowe.

L. cz. Prez, 12.787 (19 R. 13) (5736 2—3)

Edykt I.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie wprowadza w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. i rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9 stycznia 1889 Nr. 4 Dzien. rozp. postępowanie sprostowawcze w celu uzupełnienia księgi gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Podbużu dla gminy katastralnej Dołhe przez utworzenie wykazu hipotecznego dla parcel budowlanych: 226, 237, 238, 243, 286/1, 286/2, 290, 291, 294, 296, 297, 307, 312, 330, 434, 442, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481 i parcel gruntowych: 1069, 1070, 1071/1, 2516, 2518, 2545, 2546, 2547, 2549, 2550, 2561, 3228, 3229, 3230, 3231, 3232, 3233/2, 3234, 3235, 3236/1, 3236/2, 3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3247, 3248, 3249, 3254, 3255, 3257, 3258, 3259, 3260, 3261, 3262, 3293, 3294/1, 3294/2, 3295, 3296, 3297, 3298, 3299, 3300, 3301, 3312, 3321, 3322, 3323, 3326, 3327, 3330, 3333, 3360, 3366, 3368, 3369/1, 3369/2, 3370, 3372, 3373, 3374, 3375/1, 3375/2, 3375/3, 3376, 3377, 3378, 387?, 3887, 3889, 5016, 7896, 7897, 7898, 7899, 7900, 7901, 7902, 7903, 7904, 7905, 7906, 7907, 7908, 7924, 7925, 7926, 7927, 7938, 7939, 7940, 7941, 7947, 7948, 7950, 8148, 8149, 8150, 8151, 8152, 8153, 8154, 8155, 8156, 8157, 8186, 8220/1, 8224, 8728, 8729, 8730, 8731.

Zarazem podaje c. k. wyższy Sąd krajowy do wiadomości, że powyższemu uzupełnieniu ksiąg gruntowych od dnia 15 maja 1913 skutki wpisu hipotecznego przysługiwać będą.

Powyższe wykazy hipoteczne można przeglądnąć w Sądzie powiatowym w Podbużu.

Od dnia 15 maja 1913 wszelkie nowe prawa, czy to własności czyli zastawu lub jakiegobądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości powyżej wymienionych, jedynie przez wpisanie do ksiąg gruntowych nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszystkich, którzy:

a) na podstawie jakiego prawa, nabytego przed przyznaniem powyższem uzupełnienia skuteczności wpisu hipotecznego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała,

b) już przed przyznaniem powyższemu uzupełnieniu sauteczności wpisu hipotecznego nabyli do powyższych nieruchomości lub do ich części jakie prawa zastawu, służebności lub wogóle inne jakiekolwiek prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają:

ażeby z temi prawami do Sądu powiatowego w Podbużu najdalej do dnia 1 września 1913 się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającego roszczenia przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów, w wykazach hipotecznych zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionemi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było ono wiadome z jakiego załatwienia sądowego lub że jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania do Sądu wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do poprzedniego stanu przywrócony.

C. k. wyższy Sąd krajowy.
Lwów. dnia 1 maja 1913.
Czerwiński, m. p.

Wyroki prasowe.

Zl 76 (4466)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913, Pr. I 141/13, die Weiterverbreitung der Nummer 82 der Zeitschrift; „Dennik ceske socialne demokraticke strany delnicke v Rakousku“ vom 26 März 1913 wegen der Stellen von „V dobe valeceneho napeti“ bis „cisare Frantiska Josefa“ und von „V Rusku, s nimž jsme byli“ bis „pro valku s Ruskem“ des Artikels „Kdo stoi za valecnou stranou v Rakousku?“ nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913, Pr. I 145/13, die Weiterverbreitung der Nummer 7 der Zeitschrift: „Cesky vystehovalec“ vom 29 März 1913 wegen des Artikels: „K odvodum na c. k. konsulatech?“ nach § 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913, Pr. I 142 13, die Weiterverbreitung der Nummer 7 der Zeitschrift: „Mlade proudy“ vom 27 März 1913 wegen der Stellen von „Kazdym rokem“ bis „dokazuje nasledujici“ und von „Ostatne nas to“ bis „Dostrasilove“ des Artikels: „Dan z krve“; des Artikels: „Rakouko“ in der Rubrik: „Obzory“ nach § 300 St. G und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl Nr. 8 ex 1863, verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913, Pr. I 143/13 die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Besedy casu“ vom 28 März 1913 wegen der Stellen von „Nikdo nesmi nam“ bis „zemriti“ und von „Mily cervicku!“ bis „videla nas“ des Artikels: „Lyenkeus: Po bitve“; von „Povim vam“ bis „naslednika“ des Artikels: „Proc Mestrovic odejel z Rakouska“ nach § 64 und 300 St G sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913 Pr I 144 13, die Weiterverbreitung der Nummer 11 der Zeitschrift: „Rude kvety“ vom 1 April 1913 wegen der Stellen von „Byly to zbrane“ bis „potiral“ und von „Vytratili jsme se“ bis „poradek“ des Artikels: „Jak jsme delali poradek v Bosne“ nach § 300 St G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913 Pr. I 151 13 die Weiterverbreitung der Zeitschriften: „Vecernik Prava lidu“ Nummer 69 vom 27 März 1913 und „Pritel lidu“ Nummer 69 vom 28 März 1913 (zvlastni vydani Vecerniku Prava lidu pro venkov) wegen der Stellen von „Jmenovite pomery“ bis „stalo se“ und von „Vojenstí pani“ bis „na patricnem miste“ des Artikels: „Tyrany cesky vojak v Tyrolsku se zastrelil“ nach § 300 St G und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913, Pr I 149/13, die Weiterverbreitung der Nummer 7 der Zeitschrift; „Cesky odevnik“ vom 28 März 1913 wegen des Artikels: „Nasim hochum, kteri jdou k odvodum“ nach § 300 St. G und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913, Pr I 148 13, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Neruda“ vom 29 März 1913 wegen der Stellen von „Pro krestanstvi je to“ bis „prvni svitani“ des Artikels. „Jubileum“; von „A ty stois“ bis „dabelsky sviti“ des Feuilletons: „Beseda) Karel Gór: Sv. missie (Z poznamek na cestach ceskou vlasti)“; von „Takovych triku“ bis „vydavat za nabozenstvi“ des Artikels: „Strepy a stripky“ nach § 302 und 303 St. G. verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913, Pr. I 150 13, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift; „Havlicek“ vom 29 März 1913 wegen des Artikels: „To opravdu nechapu“ bis „kostelniku“ samt Illustration (Karikatur eines Geistlichen, Seite 199 nach § 302 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913, Pr. I 147/13, die Weiterverbreitung der Beilage zur Nummer 68 der Zeitschrift: „Cesky ucitel“ vom 27 März 1923, und zwar „Ceska skola“ Nummer 15 vom 26 März 1913 wegen der Stelle von „K tomu pak“ bis „pak odporovati?“ des Artikels „O svatostech. Bret. Paruzek VII. Stav manzelsky“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1913, Pr. I 152 13, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Ceske slovo. Vecernik“ vom 28 März 1913 wegen des Artikels: „Kdo zasobije . .!“ (auf Seite 3) nach § 308 und 310 St. G. verboten

Zl. 81 (4955)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 4 April 1913, Pr XXXV 95 13 3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Deutsches Volksblatt“ vom 1 April 1913, Nummer 8706, durch den auf Seite 8, Spalte 3, befindlichen Artikel, beginnend nach den Worten „Zeppelin die Luftschiffwerke in Friedrichshafen“ bis einschließlich der Worte „und ihre Erklärung findet“ das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 4 April 1913

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 4 April 1913, Pr XXXV 94 13, die Weiterverbreitung des bei der Società Editoriale Italiana Milano in italienischer Sprache erschienenen Druckwerkes; „Enrico Toselli — Il mio matrimonio com Luisa di Sassonia“ nach § 63 und 64 St. G. verboten.

Wien, am 4 April 1913.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ried hat mit dem Erkenntnisse vom 4 April 1913, Pr. 4/13, die Weiterverbreitung der illustrierten Beilage Nummer 13 „Sterne und Blumen“ der Doppelnummer 12 und 13 der Zeitschrift: „Rieder Wochenblatt“ vom 1 April 1913 wegen der Stelle von „Auch der österreichische Thronfolger“ bis „zu finden“ des Aufsatzes; „Schloß Miramare“ nach § 308 und 310 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 3 April 1913, Pr VII 7 13, die Weiterverbreitung der Nummer 73 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 1 April 1913 wegen der Stelle auf Seite 5, Spalte 2, von „Die gesetzliche Begründung“ bis „eben militärischen“ nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 3 April 1913, Pr 16 13, die Weiterverbreitung der Nummer 3860 der Zeitschrift: „Il Popolo“ vom 2 April 1913 wegen der Stelle von „Prospetta poi la valle“ bis „milioni di preventino“ des Artikels: „Brentonico“ nach Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1962, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1963, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jungbunzlau hat mit dem Erkenntnisse vom 3 April 1913, Pr. 11/13, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der Zeitschrift: „Obrana lidu“ vom 4 April 1913 wegen der Stellen von „Toho by si“ bis „pritomnych“ des Artikels; „Kdo zavinuje vytrznosti pri demonstracich“; von „Pri demonstraci“ bis „mladikem“ und von „Strazmistr“ bis „radej dale“ des Artikels: „Prilisna horlivost skodi“ nach § 488 und 491 St. G sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 3 April 1913, Pr. 22/13, die Weiterverbreitung der Sonderausgabe der Zeitschrift: „Teplitz-Schönauer Anzeiger“ vom 1 April 1913 wegen des Artikels: „Wien Dem ‚Berliner Lokal-Anzeiger“ bis „verwendet zu werden“ nach Artikel IX Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Teschen hat mit dem Erkenntnisse vom 4 April 1913, Pr VIII 8 13, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift; „Oderberger Echo“ vom 1 April 1913 wegen des Artikels: „Von den Grenzsoldaten“ in der Stelle von „Nun kann sich“ bis „die weiteren Waffenübungen“ nach Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Teschen hat mit dem Erkenntnisse vom 4 April 1913, Pr. VIII 9/13, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift; „Volksstimme“ vom 1 April 1913 wegen des Artikels; „Von den Grenzsoldaten“ in der Stelle von „Nun kann sich“ bis „die weiteren Waffenübungen“ nach Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Zl 82 (4956)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1913, Pr XXXV 96/13 3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 76 der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt“, 11. Jahrgang, vom 3 April 1913, und zwar; 1. durch den Artikel: „Deutschösterreich und Germanien“ (auf Seite 1, Spalte 2 und 3, und Seite 2, Spalte 1, 2, 3, und Seite 3, Spalte 1), in seiner Gänze, 2. durch das Gedicht „Gerettet!“ (auf Seite 5, Spalte 2 und 3, in seiner Gänze ad 1 das Verbrechen nach § 58 c St G., ad 2 das Vergehen nach § 303 St. G begründe und es wird nach § 493 St P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt

Wien, am 5 April 1913.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1912, Pr. VI 10 13, die Weiterverbreitung der Nummer 90 der Zeitschrift; „Grazer Tagblatt“ vom 3 April 1913 wegen des Artikels; „Die Flottenkundgebungen gegen Montenegro“ in der Stelle von „und die erforderlichen“ bis zum Schlusse nach Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1913, Pr. I 161/13, die Weiterverbreitung der

Nummer 14 der Zeitschrift: „Lid" vom 2 April 1913 wegen der Stellen von „Uvazujte! Dve ste tisic" bis „jsou posveceni" des Artikels: „Me kralovs vi neni z toboto sveta"; von „Jeste dnes se na skolech" bis „toho vykoupeno" des Artikels: „Co do dne-ka cirkve uci" nach § 302 und 303 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1913, Pr. I 162 13, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Ceske slovo. Vecernik" vom 2 April 1913 wegen der Stellen von „Velike a Slavne" bis „evropske diplomacie" des Artikels: „At zije evropska diplomacie!"; von „Lodni demonstrace" bis „Rakousko-Uherska" des Artikels: „Lodni demonstrace . . ." in der Rubrik: „Boj o Skadar. Skadar pred padem" nach § 65 a St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1913 Pr. 17 13, die Weiterverbreitung der Nummer 75 der Zeitschrift: „Deutsches Volksblatt" vom 2 April 1913 wegen des Artikels: „Zweierlei Maß im Schulwesen" nach § 300 St G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1913, Pr I 44/12, die Weiterverbreitung der Nummer 27 der Zeitschrift: „Volksfreund" vom 4 April 1913 wegen der Stellen von „An der Spitze" bis „zum Schaden gereicht", von „Das Land schwemm" bis „verloren hätte" und von „Die solcherart" bis „ein Blutbad verursachen" des Artikels: „Ungarisches Verwaltungssystem" nach § 63 St. G. verboten

---

Zl. 83 (4957)

Das k. k Oberlandesgericht in Wien hat mit dem Erkenntnisse vom 1 April 1913, D 117/13, die Weiterverbreitung der Nummer 6 der in Wien erscheinenden Zeitschrift: „Österreichische Ärzte-Zeitung" vom 20 März 1913, Eigentümer, Verleger und verantwortlicher Redakteur G. Schwarzbat, Druck von Ferdinand Berger in Horn, Nieder-Österreich, wegen des auf Seite 96 bis 98 veröffentlichen Aufsatzes mit der Überschrift: „Sexuelle" bis „Geschlecht" (Fortsetzung), und zwar in seiner Gänze nach § 516 St G. verboten.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 7 April 1913, Pr XXXV 100/13,3, auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 20 der periodischen Druckschrift: „Die Sündflut", 2 Jahrgang vom 4 April 1913, durch die in dem Romane „Die Rose vom Spittelberg" enthaltene Stelle von „Ein Schwindel erfaßte" bis „verwandelte" (Seite 6, Spalte 3) das Vergehen nach § 516 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 7 April 1913.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 7 April 1913, Pr. XXXV 101/13,3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 14 der periodischen Druckschrift: „Der Freimütige", 52. Jahrgang, vom 4 April 1913 durch den Artikel: „Aus der vornehmen Gesellschaft" in seiner Gänze (Seite 3, Spalte 2) das Verbrechen nach § 64 St G. begründe und es wird nach § 493 St P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k Staatsanwaschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P O bestätigt und nach § 37 Pr G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 7 April 1913.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 7 April 1913, Pr. XXXV 99/13 3, auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 14 der periodischen Druckschrift: „Volksbote", 18 Jahrgang, vom 4 April 1913 durch die in dem Artikel: „Für unsere Überpatrioten" enthaltene Stelle von „Wenn dann alles vorüber" bis „kommt Zeit — kommt Rat!" (Seite 7 Spalte 2) das Vergehen nach Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt

Wien, am 7 April 1913.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 7 April 1913, Pr. XXXV 98/13,4, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 14 der periodischen Druckschrift. „Gleichheit", 19. Jahrgang, vom 4 April 1913, durch die in dem Artikel: „Das Jubeln verlernt" enthaltene Stelle von „Von der Kreisgerichtswiese" bis „frühzeitig genung erfahren" (Seite 4, Spalte 2 und 3) das Vergehen nach Art. IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl Nr. 8 ex 196 , begründe und es wird nach § 493 St P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt

Wien, am 7 April 1913.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 6 April 1913, Pr. 30/13, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der Zeitschrift: „Vychodocesky obzor" vom 3 April 1913 wegen der Stellen von „Kam tohle zavodeni" bis zum Schlusse des Artikels: „Silenstvi zbrojeni" und von „Poznava tam" bis zum Schlusse des Artikels: „V Kladne" nach § 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k k Kreis als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 6 April 1913, Pr. 31/13, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der Zeitschrift; „Vychodocesky kraj" vom 4 April 1913 wegen des Artikels. „Nova dan z krve" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 7 April 1913 Pr. 33 13, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der Zeitschrift: „Nase snahy" vom 4 April 1913 wegen der Stelle von „Alesovu vystavu" bis „brichu necni" des Artikels. „Alesovu vystavu" nach § 491 St G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 5 April 1913, Pr I 47/13, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Brünn von der Rolnicka tiskarna gedruckten, im Verlage des Sekretariates der böhmischen Agrarpartei erschienenen Broschüre: „Klerikalni strana ve svetle pravdy" wegen der Stellen auf Seite 27 und 28 von „ktery ve vojenskych" bis „na Balkane" und von „nasi reserviste" bis „prava nemel" nach § 491 St G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl Nr 8 ex 1863, verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ragusa hat mit dem Erkenntnisse vom 4 April 1913, Pr 7 13, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der Zeitschrift: „Dubrovnik" vom 3 April 1913 nach § 493 St. P. O. verboten.

L. cz. Pr. 122 13 (2) (5946)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Panstwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś" numer 1045 z dnia 2 maja 1913 w artykule „Yzbienie mładencm" w całości — zawiera znamiona występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 2 maja 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 5 maja 1913.

L. cz. Pr. III. 56 13 (3) (5819)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że treść zamieszczona na kartce widokowej przedstawiającej obnażoną kobietę z 2 łabędziami z napisem „Societé des Artistes Francais. A. V. Bisson pinoit. Salon de Paris. Au bord de l'zar. Ou the shire. Am Ufer. Imprimeries Photographiques de Neurdein Frères à Paris. Made in France. 70 dt. N. D. Phot., — zawiera znamiona występku z § 516 k. k., że zakazuje się rozszerzania tej kartki.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S III.

Kraków, dnia 30 kwietnia 1913.

L. cz. Pr. III. 59/13 (3) (5820)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 101 czasopisma „Ilustrowany Kuryer codzienny" z dnia 1 maja 1913 ustępy artykułu pod tytułem: „Organ armii „Zeit" przeciw Berchtoldowi" mianowicie od słów: „Austrya kapituluje" do: „zaiste cierpliwością czeka" i od słów: „I na przygotowanie dla Europy" do „oraz większe straty" — zawierają w swej osnowie znamiona występku z § 300, u. k. i zbrodni z § 65 a) u. k., że zakazuje się rozszerzania inkryminowanych ustępów artykułu

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S. III.

Kraków, dnia 2 maja 1913.

Firmy.

L. cz. Firm. 445/13 (4979)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo gospodarczych przy firmie: Towarzystwo bankowe w Leżajsku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na zwyczajnem walnem zgromadzeniu członków odbytem w dniu 20 lutego 1913 uchwalono:

1. zmianę § 1 statutu tego stowarzyszenia przez zmianę brzmienia firmy na „Towarzystwo oszczędności i kredytu w Leżajsku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką",

2. zmianę § 4 statutu tego stowarzyszenia o tyle, że firmę podpisują dwaj członkowie dyrekcyi, wkońcu

3. zmianę §§ 8 i 22 statutu stowarzyszenia.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 22 marca 1913.

L. cz. Firm. 467 13 (5527)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych firmy: „Spółka oszczędności i pożyczek w Białobrzegach koło Łańcuta, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką" z uwidocznieniem w odnośnej rubryce następujących okoliczności:

1. Spółka ta zawiązaną została na podstawie statutów uchwalonych na walnem zebraniu członków-założycieli w Białobrzegach koło Łańcuta dnia 12 stycznia 1913.

2. Siedzibą spółki jest gmina Białobrzegi.

Celem spółki jest starać się o materyalne i moralne podniesienie członków Spółki mianowicie przez:

a) udzielanie członkom w razie potrzeby, użyteczności i w miarę funduszów, pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu, a to z funduszów, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków;

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych a marnie leżących, w ten sposób, iż Spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności;

c) popieranie tworzenia Spółek i Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu Spółki.

4. Zarząd spółki wybrany na powołanem zebraniu składa się z następujących członków: Antoniego Trojnara starszego rolnika w Białobrzegach jako przełożonego zarządu, Jana Rzepki młodszego, rolnika w Białobrzegach jako zastępcy przełożonego zarządu, Franciszka Janusza, Tadeusza Markowicza i Antoniego Jarosza rolników w Białobrzegach jako członków zarządu.

5. Ogłoszenia umieszczane będą na tablicy przed lokalem spółki a w razie potrzeby także w czasopiśmie wydawanem dla spółek przez krajowy Patronat.

6. Członkowie spółki ręczą wspólnie (solidarnie) całym swym majątkiem za zobowiązania spółki wobec osób trzecich, o ileby na pokrycie tychże zobowiązań w razie likwidacyi lub upadłości spółki majątek jej nie wystarczał.

7. Spółkę podpisywać się będzie w ten sposób, że pod pieczęcią (stampilią) firmy położy podpis swój przełożony zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Wpis ten ogłasza się w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 5 kwietnia 1913.

L. cz. Firm. 418/13 (4973)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru firm pojedynczych wykreślono:

Siedziba firmy: Tarnobrzeg.

Brzmienie firmy: Propinations Pachtung lub Zarząd propinacyi Salamon Lamm.

Skutkiem zwinięcia przemysłu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 22 marca 1913.

L. cz. Firm. 226/12 Stow. II. 94 (4053)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Spytkowice.

Brzmienie firmy: Spółka mleczarska w Spytkowicach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: ks. Andrzej Murzański, proboszcz przewodniczący i Wojciech Mucha, kasyer.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: ks. Jan Wojcieszak przełożonym Zarządu i Zygmunt Szybowski kierownik szkoły kasyerem w Spytkowicach.

Data wpisu: 10 lutego 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 10 lutego 1913.

L. cz. Firm. 460/13 (5523)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Należy wpisać do rejestru handlowego dla firm pojedynczych

Siedziba firmy: Majdan kolbuszowski.

Brzmienie firmy: Władysław Wurm.

Przedmiot przedsiębiorstwa: podawanie potraw i wyszynk piwa, wyszynk i drobna sprzedaż palonych napoi wyskokowych, handel towarami mieszanymi i hurtowna sprzedaż wina oraz produkcya i dostawa szutru.

Dzień wpisu: 5 kwietnia 1913.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 5 kwietnia 1913.

L. cz. Firm. 311 13 (4534)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru firm pojedynczych wykreślono:

Siedziba firmy: Tarnobrzeg.

Brzmienie firmy: Simche Joles w Tarnobrzegu.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dostawa materyałów budowlanych do regulacyi rzeki Wisłoka, Dunajca i Wisły i dostawa kamienia i szutru na drogi krajowe i powiatowe.

Skutkiem zwinięcia przemysłu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 1 marca 1913.

L. cz. Firm. 10/13 Oddz. A. 149 (5884)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego Oddział A.:

Siedziba firmy: Oświęcim.

Brzmienie firmy: Leo Stöger.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrąb lasu i handel progami kolejowemi.

Właściciel: (I) Leo Stöger przemysłowiec w Oświęcimiu.

Dzień wpisu: 10 kwietnia 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 10 kwietnia 1913.

L. cz. Firm. 223/13, Rg. A. 144 (5208)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek.

Do rejestru firm pojedynczych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Biała.

Brzmienie firmy: Camillo Eisenberg w Białej.

Zmiana firmy: Apteka pod Białym Orłem w Białej.

Dotychczasowy właściciel Camillo Eisenberg zostaje wykreślony.

Odtąd właścicielem Mieczysław Ganszer magister farmacyi w Białej.

Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy „Apteka pod Białym Orłem w Białej, podpisze właściciel własnoręcznie „M. Ganszer".

Dzień wpisu: 10 lutego 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 10 lutego 1913.

L. cz. Firm. 147/12 Stow. IV. 341 (5661)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Nadwórna.

Brzmienie firmy: Galicyjska Unia kredytowa w Nadwórnie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, — po niemiecku: Galizische Kredit Union in Nadwórna, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Data statutu: Nadwórna 20go lutego 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: jest dostarczenie członkom stowarzyszenia kapitałów potrzebnych do popierania ich handlu, przemysłu lub rolnictwa za taniem oprocentowaniem.

Czas trwania stowarzyszenia: nieograniczony.

Dyrekcya: składa się z 3 członków, a to: dyrektora urzędującego, pierwszego zastępcy dyrektora i drugiego zastępcy dyrektora, których wybiera walne zgromadzenie członków na czas trwania stowarzyszenia.

Podpis firmy następuje w ten sposób, iż pod firmą stowarzyszenia bądź to w języku polskim, bądź to w języku niemieckim umieszczą swoje podpisy przynajmniej dwaj członkowie dyrekcyi.
Ogłoszenia stowarzyszenia następują przez afiszowanie plakatów na publicznych placach i drogach w Nadwórnie.
Udziały członków wynoszą pięćdziesiąt koron.
Odpowiedzialność: każdy członek odpowiada nietylko swoim udziałem, ale także pięciokrotną kwotą tegoż.
Data wpisu: 7 sierpnia 1912.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Stanisławów, dnia 7 sierpnia 1912.

L. cz. Firm. 1668 Poj. III. 58 (5456)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.
Do rejestru firm kupców pojedynczych wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Lwów.
Brzmienie firmy: miejska kolej elektryczna.
Uprawnieni do zastępstwa: w myśl reskryptu Namiestnictwa z 25 września 1912 L. 13.909/pr. i podpisania firmy, są prezydent miasta i jeden z wiceprezydentów, a w razie przeszkody prezydenta, dwaj z wiceprezydentów.
Dzień wpisu: 23 października 1912.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 17 października 1912.

L. cz. Firm. 1503 Rg. C. 249 (5955)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już firm w rejestrze handlowym firm kupców i spółek.
Do rejestru oddział C) należy wciągnąć co następuje:
Siedziba firmy: Lwów.
Brzmienie firmy: Mineralia, spółka z ogr. odpow.
Prokurę udzielono: dr. Szymonowi Herschdörfowi w Gorlicach.
Dzień wpisu: 30 września 1912.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 14 września 1912.

G. Zl. Firm. 86/13 R. A. (5537)
Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes.
Eingetragen wurde in das Register Abt. A.
Sitz der Firma: Biała.
Firmawortlaut: Rudolf Schmidt.
Betriebsgegenstand: Armaturenfabrik, Phosphorbronce und Metallgiesserei.
Inhaber: (I.) Rudolf Schmidt, Fabrikant in Biala.
Datum der Eintragung: 10 April 1913.
K. k. Kreis- als Handelsgericht, Abt. II.
Wadowice, am 10 April 1913.

L. cz. Frm. 168/13 Stow. IV. 247 (5824)
Ogłoszenie.
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 26 marca 1913 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Spółka oszczędności i pożyczek w Zakościelu", że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia, odbytem 4 marca 1913 wybrano ponownie Michała Gawlika przełożonym zarządu, Pawła Kardasza zastępcą przełożonego, Jana Winiarskiego członkiem zarządu, a nadto w miejsce Antoniego Kuzińskiego wybrano Antoniego Nowakowskiego rolnika w Zakościelu.
Przemyśl, 26 kwietnia 1913.

L. cz. Firm 328/13 Rg. A. 19 (6025)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych.
Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje.
Siedziba firmy: Strusów.
Brzmienie firmy: „Mojżesz Haber & Józef Harmann".
Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa młyna w Strusowie.
Umarł spólnik: Mojżesz Haber a w jego miejsce wstąpił uniwersalny spadkobierca Szulim Haber.
Skutkiem czego istnieje od dnia 11 stycznia 1910 spółka jawna Józef Harmann i Szulim Haber, i że wedle ich porozumienia udział pierwszego wynosi 43 prc. a drugiego 57 prc.
Uprawnieni do zastępstwa: obaj spólnicy razem.
Podpis firmy: pod brzmieniem dotychczasowej firmy „Mojżesz Haber & Józef Harmann" wyciśniętem stampilią lub przez kogokolwiekbądź wypisanem, każdy z powyższych spólników własnoręcznie wypisze swoje imię i nazwisko.

Data wpisu: 1 kwietnia 1913.
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy.
Tarnopol, dnia 30 marca 1912.

L. cz. Firm. 40/13 Stow. I. 911 (4638)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.
Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Rohatyn.
Brzmienie firmy: Bank rolniczo przemysłowy w Rohatynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.
Zmiana firmy: na Kasa rolniczo przemysłowa w Rohatynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.
Zmiana statutu: § 16 zmieniono w ten sposób, że dyrekcya składa się z 3 dyrektorów wybieralnych przez Radę nadzorczą na przeciąg lat 9, a oprócz tego wybrany będzie w ten sam sposób 1 zastępca dyrekcyi.
§ 54 zmieniono w sposób w zawierzytelnionym odpisie protokołu walnego zgromadzenia z 17 sierpnia 1912 podany.
Zastępca dyrekcyi wybrany: Juliusz Blahaczek sekretarz gminy w Rohatynie.
Data wpisu: 19 marca 19 marca 1913.
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.
Brzeżany, dnia 16 marca 1913.

L. cz. Firm. 1447 Rg. A. I. 395 (5386)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek.
Do rejestru oddział A. B. C. należy wciągnąć co następuje:
Siedziba firmy: Lwów.
Brzmienie firmy: Józef Iwanicki.
Wystąpili: Anna Józefa Wysocka i Seweryn Wysocki-Iwanicki.
Odtąd właścicielem sam Józef Aleksander Stefan 3 imion Wysocki-Iwanicki.
Dzień wpisu: 7 października 1912.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 2 września 1912.

L. cz. Firm. 1602 Stow. II. 84 (5454)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.
Nalezy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Rawa ruska.
Brzmienie firmy: Powiatowa kasa zaliczkowa i oszczędności w Rawie ruskiej, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.
Zmiana statutu: Na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu z dnia 22 czerwca 1912 uchwalono zupełną zmianę statutu w brzmieniu jak odpis protokołu przechowany w zbiorach załączek.
Data wpisu: 20 października 1912.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 12 października 1912.

G. Zl. Firm. 1742 B. 3 (5743)
Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Einzelkaufleuten und Gesellschaftsfirmen.
Eingetragen ist im Register Abt B.
Sitz der Firma: Lemberg.
Firmawortlaut: Filiale der Pragerbank in Lemberg.
Zweig der Niederlassung: der in Prag mit der Firma Prager Creditbank in Prag bestehenden Hauptniederlassung.
Es wird kooptirtes Mitglied des Verwaltungsrates mit dem Rechte die Firma Statutengemäss zu zeichnen registrirt Leo Peterka Realitätenbesitzer in Prag II. Wenzelsplatz N. C. 777.
Datum der Eintragung: 10 November 1912.
K. k. Landes als Handelsgericht, Abteilung IV.
Lemberg, am 6 November 1912.

L. cz. Firm. 386 Sp. II. (5787)
Wykreślenie firmy.
Z rejestru firm spółkowych wykreślono.
Siedziba firmy: Rodatycze.
Brzmienie firmy: Przedsiębiorstwo gorzelniane i wypasu wołów bracia Mischel.
Przedmiot przedsiębiorstwa: mieści się w brzmieniu firmy.
Skutkiem zwinięcia przemysłu.
Dzień wpisu: 31 marca 1913.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 29 marca 1913.

L. cz. Firm. 1753 poj. III. 157 (5640)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych.
Do rejestru firm kupców pojedynczych wciągnięto co następuje.
Siedziba firmy: Lwów, ul. 3 Maja.
Brzmienie firmy: Herman Ochs.
Prokurę: Józefa Goldstauba, Maksa Ochsa i Jonasza Moniesa wykreślono.
Dzień wpisu: 13 listopada 1912.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 8 listopada 1912.

L. cz. Firm. 44/13 Stow. II. 860 (5645)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.
Uchwalono wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:
Siedziba stowarzyszenia: Buczacz.
Brzmienie firmy: Stowarzyszenie komercyalno-kredytowe w Buczaczu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku: Commerzieller Credit Verein in Buczacz reg. Genossenschaft mit beschränkter Haftung.
Brzmienie firmy likwidacyjnej: Stowarzyszenie komercyalno-kredytowe w likwidacyi, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Buczaczu, po niemiecku Commerzieller Credit-Verein in Liquidaiion reg Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Buczacz.
Rozwiązanie stowarzyszenia i likwidacyę uchwalono na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków dnia 12 stycznia 1913.
Likwidatorami wybrano Wolfa Buchheima i Leibę Hindesa zamieszkałych w Buczaczu, którzy imieniem stowarzyszenia pod powyższem brzmieniem firmy bądź to w języku polskim bądź to w języku niemieckim podpisywać się będą pełnem imieniem i nazwiskiem kollektywnie.
Wierzycieli stowarzyszenia wzywa się, aby ze swojemi pretensyami zgłosili się do stowarzyszenia.
Data wpisu: 21 lutego 1913.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Stanisławów, dnia 21 lutego 1913.

L. cz. Firm. 44/13 Stow. III. 168 (4294)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.
Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:
Siedziba stowarzyszenia: Mszana dolna.
Brzmienie firmy: Polska kasa góralska stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.
Członek dyrekcyi Tadeusz Bobrowski ustąpił. W jego miejsce wybrany został Adam Serwacki, aptekarz w Mszanie dolnej.
Data wpisu: 3 kwietnia 1913.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 1 marca 1913.

L. cz. Firm. 1568 Stow. III. 32 (5284)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.
Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Wybranówka.
Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Wybranówce, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.
1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: ks. Jan Niedzielski.
2. Członkowie dyrekcyi wybrani: ks. Jan Kielar rz. kat. proboszcz w Bryńcach zagórnych.
Data wpisu: 20 października 1912.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 12 października 1912.

L. cz. Firm. 79/13 Oddz. I. 156 (5212)
Wykreślenie firmy.
Z rejestru oddział A. wykreślono:
Siedziba firmy: Szczurowice.
Brzmienie firmy: Leon Pukasiewicz.
Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostawa kloców do tartaku w Szczurowicach.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Złoczów, dnia 15 marca 1913.

L. cz. Firm. 1391 Sp. III. 217 (5455)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.
Do rejestru dla firm Sp. wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Lwów.
Brzmienie firmy: St. Markiewicz.
Na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży z daty Lwów, dnia 15 czerwca 1912 zatwierdzonego przez c. k. sąd powiatowy S. I. we Lwowie jako władzę nadopiekuńczą i nadkuratelarną, uchwałą z dnia 22 czerwca 1912 l. cr. P. XVIII. 89/8 (89) nabył firmę powyższą od masy spadkowej po ś. p. Stanisławie Markiewiczu Mateusz Bednarski, kupiec we Lwowie, Rynek 42.
Obecnie właścicielem: sam Mateusz Bednarski.
Podpis firmy: pod wyciśniętą stampilią brzmieniem firmy St. Markiewicz Lwów podpis właściciela.
Prokurę: Mateusz Bednarski wykreśla się.
Dzień wpisu: 5 października 1912.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 27 sierpnia 1912.

L. cz. Firm. 111/13 Rg. A. 172 (4824)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.
Do rejestru spółkowych firm należy wciągnąć co następuje.
Siedziba firmy: Gorlice.
Brzmienie firmy: Bracia Wrońscy parowa fabryka cegieł i dachówek w Gorlicach.
Przedmiot przedsiębiorstwa: parowa fabryka — wyrób wszelkiego rodzaju cegieł i dachówek.
Forma spółki: Spółka jawna.
Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Stanisław Maryan 2-im. Wroński i Bolesław Wroński obaj kupcy zamieszkali we Lwowie.
Podpis firmy: Spólnicy podpisywać będą firmą w ten sposób, iż pod wydrukowanem, wypisanem lub wyciśniętym stampilią brzmieniem firmy, którykolwiek z obu spólników swoje pełne imię i nazwisko własnoręcznie umieści.
Dzień wpisu: 28 marca 1913.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 22 marca 1913.

L. cz. Firm. 46/13 Stow. II. 132 (5154)
Wykreślenie firmy.
Z rejestru firm stowarzyszeń wykreślono.
Siedziba firmy: Kalwarya Zebrzydowska.
Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.
Skutkiem rozwiązania stowarzyszenia.
Dzień wpisu: 15 marca 1913.
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.
Wadowice, dnia 15 marca 1913.

L. cz. Firm. 50.13 Oddz. A. 145 (4904)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.
Do rejestru Oddział A. wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Biała.
Brzmienie firmy: Schlesinger & Co.
Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel naczyniami emaliowanemi.
Forma spółki: jawna spółka handlowa.
Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Szymon Schlesinger i Isak Lunenfeld kupcy w Białej.
Upoważnioni do zastępstwa: Każdy ze spólników z osobna.
Podpis firmy: Własnoręczne wypisanie brzmienia firmy, przez któregokolwiek ze spólników.
Data wpisu: 10 marca 1913.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.
Wadowice, dnia 10 marca 1913.

Kuratele.

L. cz. L. 18/12 (5776 3—3)
Edykt.
Za marnotrawną uznano Annę Mika z Cięciny.
Kuratorem jej ustanowiono Marcina Mikę z Radziechów.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Milówka, dnia 16 stycznia 1913.

L. cz. P. XII. 17/13 (1) (5845 3—3)
Edykt.
Za umysłowo chorego uznano Jana Zradzińskiego. wyrobnika w Krakowie-Krowodrza.
Kuratorem jego ustanowiono Władysława Dudara palacza kolej. Kraków- Krowodrza 5.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział XII.
Kraków, dnia 12 stycznia 1913.

L. cz. P. 6/94 (5777 3—3)
Edykt.
C. k. Sąd powiatowy w Milówce ustanawia nad Franciszką Kurowską z Kamesznicy kuratelę z powodu niedołęstwa umysłowego.
Milówka, dnia 24 kwietnia 1913.

L. cz. P. 44 13 (5579 3—3)
Franciszek Królik z Bohorodyczyna uznany marnotrawcą.
Kuratorem jego ustanowiono Jana Zaleskiego syna Marcina z Bohorodyczyna.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Ottynia, dnia 12 kwietnia 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

54 lat istnienia **lat istnienia 54**

Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska

TYGODNIK ILLUSTROWANY

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracyi rocznie.

„Tygodnik Illustrowany" w r. 1913 zamieści najnowszą świetną powieść

Henryka Sienkiewicza p. t.

„Pod Dąbrowskim"

Z ilustracyami Wojciecha Kossaka

Władysława Reymonta p. t.

„Insurekcya"

Wacława Sieroszewskiego p. t.

„Bieniowski"

Bolesława Prusa dwie ostatnie nowele

„Dziwni ludzie" i „Nic nie ginie".

Premia Tygodnika:

Ciekawe powieści poświęcone najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obeym **12 dużych tomów rocznie.**

Cykl ilustracyi wielobarwnych.

Warunki prenumeraty:

We Lwowie:

kwartalnie	6·80 koron	z oprawą książek	8·30 koron
półrocznie	13·60 koron	„ „	16·60 koron
rocznie	27·20 koron	„ „	33·20 koron

W Galicyi z przesyłką pocztową:

kwartalnie	7·20 koron	z oprawą książek	8·70 koron
półrocznie	14·40 koron	„ „	17·40 koron
rocznie	28·80 koron	„ „	34·80 koron

Prenumeratę przyjmują: Administracya Tygodnika Illustrowanego we Lwowie, ulica Jagiellońska 3,

oraz wszystkie księgarnie i biura dzienników.

Numera okazowe bezpłatnie.

Ogłoszenie.

XXII. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

członków

Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Sanoku

odbędzie się

dnia 27 maja 1913 w lokalu Towarzystwa z następującym

Porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za r. 1912.
2. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za rok 1912.
3. Rozdział zysku osiągniętego w roku 1912.
4. Wybór 5 członków do Rady nadzorczej na lat 5.
5. Odczytanie sprawozdania lustratora związkowego.
6. Wnioski członków.

Sanok, dnia 8 maja 1913.

Prezes Rady nadzorczej:

Pinkas Englard.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez M. FISCHLERA

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO

Lwów, Jagiellońska l. 3.

Na wszystkie bez wyjątku PISMA codzienne

miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACYE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą, w miejscu lub wysyłką na prowincyę po cenach redakcyjnych

Agencya dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

1913. ROK XV.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY NA

NOWOŚCI MUZYCZNE

Miesięcznik literacko-nutowy poświęcony celniejszym utworom fortepianowym współczesnych polskich i zagranicznych kompozytorów.

Na treść pisma składają się utwory: **klasyczne, salonowe, taneczne, wyjątki z oper, operetek,** oraz **muzyka dla młodzieży i dzieci.**

W dziale literackim: liczne wiadomości z życia muzycznego i teatralnego.

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie kop. **42,** z przesyłką pocztową kop. **50.** — Kwartalnie rb. **1·25,** z przesyłką pocztową rb. **1·50.** — Półrocznie i rocznie w tymże stosunku. — Za granicą rb. **7,** — Zeszyt okazowy **60** kop.

Premia dla rocznych abonentów: a) **Bezpłatnie: trzy poprzednie zeszyty,** wartości rb. 1 kop. 25, albo PORTRET CHOPINA i b) za pół ceny, t. j. za rb. **1·50** „A. B. C." **Najnowszą szkołę na fortepian prof. A. Rożyckiego** lub za **1 rb. Szkołę techniki fortepianowej dyr. Ig. Glassera,** dyr. kursów muzycznych w Petersburgu.

Przesyłka premium **30 kop.**

Adres Redakcyi: **Warszawa, Krakowskie Przedmieście 6.**

Telefon: 143—15.

Agencya dla Galicyi we Lwowie, biuro dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO.

Ogłoszenie licytacyi.

Dnia 30 maja 1913 o 9 rano odbędzie się w Sądzie obwodowym w Kołomyi (sala Nr. 74)

publiczna ofertowa sprzedaż

masalnych nieruchomości, opisanych inwentarzem S 9/12

a) $^1/_2$ whl. 4/II. Kołomyja ocenionej na 130.655 K. 25 h.,
b) $^1/_4$ whl. 227/V. Kołomyja ocenionej na 2.748 K. 70 h.,
c) $^1/_4$ whl. 910/V. Kołomyja ocenionej na 3.154 K. 25 h.,
d) $^1/_4$ whl. 1609/V. Kołomyja ocenionej na 9.033 K. 75 h.,
e) $^1/_4$ whl. 1107/IV. Kołomyja ocenionej na 293.123 K. 77 h.

Najniższa oferta wynosi ad a) b) c) d) 33% ad e) 50% ceny szacunkowej.

Chęć kupna mający winni przed licytacyą złożyć komisarzowi konkursowemu pisemną ofertę i wadyum 20% ceny szacunkowej.

Cena kupna z 5% płatna do 60 dni od przybicia.

Oferty mogą być wnoszone na wszystkie nieruchomości łącznie albo też na pojedyncze.

Oferty na realności b) c) d) e) będą natychmiast rozpatrzone i wynik licytacyi ogłoszony, co do realności a) ze względu na zanotowane prawo pierwokupna wadyum najwyższego oferenta będzie przez 30 dni zatrzymane, poczem dopiero wynik ogłoszony, zawisły od oświadczenia się uprawnionego.

Opis i oszacowanie powyższych nieruchomości, oraz bliższe warunki licytacyjne znajdują się w Sądzie obwodowym w Kołomyi do S 9/12.

Zarząd masy.

„Muzeum pożytecznych rzeczy, osobliwych ludzi i zjawisk natury".

Treść: Nasze ulubione trucizny, czyli na czem oszczędzać? Potworny apetyt. Świat jest pełen niebezpieczeństw. Lekarz hygienista napomina młodzież, aby nie paliła tytoniu. Rady królowej na zły los ludzki. Z tajemnic elektryczności. Szpital roślin. Czy istnieje życie na gwiazdach? Akwaryum w żołądku. Ludzie, którzy się urodzili kilka razy. Ogniotrwały kapitan. Wódka pali się w mózgu pijaka fioletowym płomieniem. Nowa filharmonia, czyli jak upiększyć śpiew naszych ptaków pokojowych i polnych według metody hr. Dr. Baringtona, wiceprezydenta król. Towarzystwa Nauk w Londynie. Wł. Taczanowski a metoda hr. Baringtona. Piorun z jasnego nieba przyczyną pożaru. Dachy słomiane i drewniane uczynić ogniotrwałemi. Dym z kominów przyciąga pioruny. W sprawie ochrony od pożarów. Tlen w płynie jako bezpłatne lekarstwo i środek do przedłużenia życia. Jakiego patryotyzmu nam potrzeba? Wdzięczne pole działania dla władz. Elektryczność poetów, narodów i kobiet. Mechanik, który przez sen stał się bogatym. Piorunochron na dom budnika kolejowego. Podziemne żyły wodne, a niebezpieczeństwo pożaru. Z czego można wnosić o istnieniu podziemnych źródeł? W każdej gminie łatwo może zdarzyć się nieszczęście. Najzdrowszy i najtańszy napój. Wróble konkurentami kanarków. Warunki zdrowego snu. Ksiądz, który mówi kazanie we śnie. Napomnienie dla młodzieży. Zły los spotyka tylko społeczeństwa wadliwe i mało oświecone. Makolągwy śpiewają lepiej niż kanarki. Każda gmina powinna zastanawiać się nad wszystkiemi możliwemi niebezpieczeństwami, aby im zapobiegać zawczasu. I t. d. i t. d.

Cena z przesyłką pocztową 1 K. 66 hal., za zaliczką 2 K. 10 hal.

Do nabycia w biurze St. Sokołowskiego. — Lwów, Jagiellońska l. 3.

Podróże towarzyskie parowcem austryackiego Lloyda

„THALIA“

V. Do Hiszpanii i na Północ.

Od 16 maja do 5 czerwca.

Genua, Barcelona, Palma, Malaga, Gibraltar, Tanger, Cadix (Sevilla), Lizbona, Arosa Bay (Santiago), Cowes (na wyspie Wight), Amsterdam

Cena jazdy z utrzymaniem od 420 kor. począwszy.

VI. Pierwsza podróż do krajów północnych.

Podróż do miast północnych. — Od 9 czerwca do 4 lipca.

Amsterdam, Brunbüttel, Kiel, Stockholm, Helsingfors, Kronstadt, Kopenhaga, Göteborg, Udavalla, Chrystyania, Helgoland, Amsterdam.

Cena jazdy z utrzymaniem od 700 kor. począwszy.

VII. Druga podróż do krajów północnych.

Do kraju Wikingów. — Od 7 do 30 lipca.

Amsterdam, Loe, Ole, Hellesylt, Aalesund, Noes, Molde, Raftsund, Trömsö, Przylądek północy, Hammerfest (dla odebrania poczty), Lyngenfjord, Narwik (wycieczka koleją najdalszą na północy do granicy Szwecyi), Svartisen, Trondhjem, Merok, Balholmen, Gudwangen, Bergen, Odda, Helgoland (tylko w razie pogody), Amsterdam.

Cena jazdy z utrzymaniem od 550 kor. począwszy.

Od 3 października do 2 listopada

wycieczka do Grecyi, Turcyi i na Krym.

Wyjaśnień udziela i zamówienia przyjmuje Agencya Austryackiego Lloyda we Lwowie

Biuro miastowe c. k. kolei państwowych

ST. SOKOŁOWSKIEGO

ul. Jagiellońska l. 3.

Adres telegr.: „STADTBUREAU“. Tel. Nr. 234.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 hal., **tłustym petitem** 4 hal.

Miód! miód! to zdrowie! Deserowy kuracyjny gęsty 7·50 K., gęsto płynna patoka „rarytas“ miodoborów 8·50 K. za 5 klgr. franco. Korzeniewicz, em. naucz. Iwanczany.

Sprzedam realność około 7 morgową z domem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi w Brzuchowicach. — Bliższa wiadomość: Lwów, Czarnieckiego 12, w Zarządzie drukarni między godz. 2—4 po południu.

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Nakładem c. k. Namiestnictwa
wydany
SZEMATYZM
Król. Galicyi i Lodomeryi
wraz
z Wielkiem Ks. Krakowskiem
na rok
1913

można nabyć w Ekspedycyi „Gazety Lwowskiej“, Lwów, ul. Czarnieckiego l. 12, po cenie 8 kor., **na prowincyę z przesyłką pocztową (za frachtem 8 kor. 90 hal., dla c. k. Urzędów 8 kor. 20 hal.**
Szematyzmu
za zaliczką nie wysyła się.

Poszukuje się kupna
starych MEBLI mahoniowych
ale w dobrym stanie.
Zgłoszenia pod „MEBLE“.
Biuro ogłoszeń, Ul. Jagiellońska l. 3.

Nauka stenografii polskiej

pod przystępnymi warunkami, odbywa się w lokalu przy ul. Kampiana l. 3 (parter). Zgłoszenia przyjmuje się codziennie od godz. 4—7 po południu.

OBWIESZCZENIE.

Wydział centralny
Towarzystwa wzaj. ubezpieczeń urzędników prywatnych
we Lwowie
ogłasza niniejszem, że

ZGROMADZENIE OGÓLNE

delegatów Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych

odbędzie się w dniach 27 i 28 maja 1913 we Lwowie, w wielkiej sali ratuszowej, a to: we wtorek, dnia 27 maja 1913, o godzinie 9·30 przed południem, po wysłuchaniu Mszy św. w kościele Archikatedralnym obrz. łać., zaś w środę, dnia 28 maja 1913, o godzinie 9 przed południem i ewentualnie o godzinie 4 po południu.

Przedmioty obrad:

1. Sprawozdanie Wydziału centralnego i zamknięcie rachunków za r. 1912
2. Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej.
3. Sprawozdanie Komisyi administracyjnej.
4. Wybory Komisyj
5. Sprawdzenie wyborów Delegatów.
6. Wybór prezesa i 3 wiceprezesów Towarzystwa oraz 12 członków i 6 zastępców członków Rady nadzorczej.
7. Przedłożenia Wydziału centralnego:
   a) sprawy statutowe ustawy emerytalnej i ustaw ochronnych,
   b) prośby o dary z łaski,
   c) przyznanie posagów,
   d) wybory Delegatów do sprawdzenia,
   e) odwołania przeciw uchwałom Wydziału centralnego,
   f) uchwalenie sposobów lokowania kapitałów i inne sprawy administracyjne.

Kuryer kolejowy **Cena 40 halerzy.**

Biuro dzienników St. Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska l. 3.

Ważne dla potrzebujących wypoczynku i rekonwalescentów!
Z dniem 1 maja otwarte zostanie

Letnisko

w uroczej górskiej okolicy wśród lasów szpilkowych.

Kuchnia wyborna, nabiał z własnej obory. Kąpiele rzeczne, konie do wyjazdu i pod wierzch. „Tennis“ i inne wiejskie przyjemności. — Młodzież, której rodzice towarzyszyć nie mogą, znajdzie troskliwą opiekę. Warunki stosownie do wymogów. — Zgłoszenia: **Folwark Sprynia podolska,** poczta **Zwór.** Stacya kolejowa **Sambor.**

Eleganckie panie ubierają się
gustownie, używając tylko krojów
„FAVORIT“
do nabycia na każdą miarę, obecnie wyłącznie u
St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

KONKURS.

Niniejszem ogłasza się konkurs na trzy posady nauczycieli przy prywatnem gimnazyum z prawem publiczności w Podhajcach, a mianowicie:

1. historyka; 2. przyrodnika; 3. filologa germanisty.

Kompetenci reflektujący na te posady, mają wnieść podania udokumentowane z podaniem warunków na ręce Wydziału Towarzystwa szkoły średniej w Podhajcach w terminie do 31 maja.

W Podhajcach, 29 kwietnia 1913.

Prezes: **Dr. Lehman.**

Wielka willa w Raguzie (Dalmacya)

przepiękne południowe położenie, widok na morze, obszar około 25 morgów z winnicą, parkiem szpilkowym, drzewami orzechowemi, figowemi, migdałowemi etc., bardzo nadająca się na sanatoryum — do sprzedania. Bliższa wiadomość: **Biuro dzienników Sokołowskiego. — Jagiellońska l. 3. Lwów. —**

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.